Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Sau một đêm nghỉ xả hơi, thế cờ lật ngược: Hành pháp thắng ván đầu vụ Châu-Hồ-Trúc nhưng...

VIỆC TRUẤT QUYỀN 3 DÂN BIỂU VẪN CÒN LẮM GAY GO?

Phiên họp khoáng đại Hạ Viện ngày thứ nhì càng sôi nổi hơn

DÂN BIỂU HAI PHE SUÝT NỮA

đã đánh nhau tập thể và cũng suýt thanh toán nhau bằng súng lục!

● CÙNG ĐẬP BÀN, ĐẬP GHẾ LÀ ÀM ÀM LÀM ỒNG CHỦ TỊCH NGUYỄN BÁ LƯƠNG QUỲNH QUÁNG TRƯỚC «SÁT KHÍ ĐẰNG ĐẰNG» CHỈ LẬP ĐI LẬP LẠI CÂU «XIN QUÍ VỊ GIỮ TRẬT TỰ» RỒI RUNG CHUÔNG «NGƯNG HỌP 15 PHÚT»!

★ NỮ DÂN BIỂU KIỀU MỘNG THU 2 LẦN TOAN MỘC SÚNG, VÀ 1 LẦN TOAN «XÁCH GUỐC» ĐẤU VỚI CON CHÓ LỬA CỦA DÂN BIỂU NGUYỄN THẾ LINH...

SAIGON 11-12.—* Phiên họp chót của Hạ viện sáng qua đã thảo luận về trường hợp 3 DB Trần ngọc Châu, Hoàng Hồ và Phạm Huy Trúc đã đi đến tình trạng gay gắt cực độ giữa 2 phe thân chánh quyền và đối lập.

Sự gay cấn đã đi đến mức mà các dân biểu 2 phe suýt đánh nhau và thanh toán nhau bằng súng lục ngay tại Hội trường nếu không có sự can giản kịp thời của các dân biểu ôn hòa.

Phút quyết liệt bắt đầu từ...

Cuộc xung đột không nẩy quyết liệt nhất khi đưa biểu Phan Thông Chủ tịch ky ban đặc biệt lên điều đàn cùng kính các dân biểu Phan Thiệp, Trương khối Xã hội là «có ý mập mờ đánh lạc con đen» !

Thế là cả chục dân biểu thuộc khối Xã hội trong đó có các ông Trần minh Nhựt, Dương văn Ba, Ngô công Đức, Trương gia Kỳ Sanh, Trương vĩ Tri... đồng đập bàn ầm ầm và la to:

«Không được nhục mà Trường Khối chăng tôi, yêu cầu Chủ tịch H.V cảnh cáo dân biểu Phan Thông không được lợi dụng điều bắt đầu để nhục mà khối Xã hội!»

Thế là cả chục dân biểu thuộc khối Xã hội trong đó có các ông Trần minh Nhựt, Dương văn Ba, Ngô công Đức, Trương gia Kỳ Sanh, Trương vĩ Tri... đồng đập bàn ầm ầm và la to:

«Không được nhục mà Trường Khối chăng tôi, yêu cầu Chủ tịch H.V cảnh cáo dân biểu Phan Thông không được lợi dụng điều bắt đầu để nhục mà khối Xã hội!»

Ông Chủ tịch quỳnh quáng

Các dân biểu Xã hội đập bàn và la hét phản đối khiến ông Chủ Tịch Nguyễn Bá Lương quỳnh quáng vì không hiểu đối phó thế nào.

Ông Lương xuống gặp Phó Thủ tướng Minh, Đệ I Phó Chủ tịch H.V, nghỉ kế bàn phải đi hết 5 phút, nhưng ông Minh vì là người trong phái đối những điều mà DB Đức cho là bị áp lực của Hành pháp, đăng thời các DB xây cho yêu cầu nói 3 DB. Châu, Hồ, Trúc là quốc gia thì hãy minh chứng những điều đó và sau hết các ông kết luận là UBDB đã làm việc minh chính và không vì phạm Hiến pháp.

Nếu kết tội 3 DB sẽ mời Tổng Thống ra Họ Viện

Phe «thông thuận» lại lên tiếng. DB Nguyễn Đại Bằng phát biểu Đây là một vụ nhỏ năm trang vì lẽ, 3DB là những con người đứng trước đường hầm đi tù: Hạ Viện đến Tổng Thống rồi tới Hội-Nghị BaLê.

Đề cập tới trường hợp DB Trúc, ông Bằng cho rằng nếu các cơ quan các bản tin của các báng thông tấn ngoại quốc mà kết tội thì theo ông Tổng Thống, Phó Tổng Thống có tội gì trên lên Trúc.

Đến đây, DB Bằng lớn tiếng: «Nếu xử 3 DB Châu, Hồ, Trúc thì ông sẽ mời TT ra trước Hạ Viện trình bày việc liên lạc của T.T. với Cộng Sản (điều này chắc DB Bằng muốn ám chỉ vụ Huỳnh v. Lương) cho quốc dân nghe. Và theo DB Bằng Tổng Thống có thể tiết lộ bí mật Quốc phòng với C.S thì những điều đó có hại cho quốc gia biết là bao! Rồi ông kết luận DB không có các cơ quan tình báo dưới tay nên có thể lắt lẻo, cho một người thì xuống gia mà «lắt» lắm thì có đâu tội bán nước không?»

Đến 14 giờ, trước phần biểu quyết gay go và nói nhỉ tội đi, Hạ Viện đã chấp thuận ý kiến của UBDB với 3 trường hợp: DB Trúc có hành động có lợi cho CS và chống chánh thể VNCH (bà chó phản quốc) (69 Dân biểu đồng ý trên 114), DB Hoàng Hà có liên hệ hoạt động với cán bộ CS (70 DB đồng ý trên 76 vì một số DB đã ra phòng họp) và DB Châu có liên lạc với CS (68 DB đồng ý trên 86).

Khối xã hội, đề tuyên bố theo lập trường của Khối là chống lại cuộc biểu quyết, nên ông ngồi chủ khác! Ông Nguyễn bá Lương lại càng quỳnh hơn, ngồi tới ngồi lui mà miệng thì cứ lập đi lập lại một câu «Xin quý vị giữ trật tự! Xin quý vị giữ trật tự»!

Các Dân Biểu Khối Xã hội nghe vậy lại càng tức hơn: nhảy ầm lên điền đàn, ban vây dân biểu Phan Thông. Các dân biểu Huỳnh văn Lân, Hoàng Thông và Nguyễn hiếu Đức trong UBDB thấy ông Chủ tịch UB bị bao vây lại nhảy lên đường cạnh để bảo vệ. Các dân biểu thuộc khối Dân Tiến cũng nhảy lên tăng cường tạo thành một thế trận «đằng đằng sát khí!»

Nữ Dân Biểu Kiều Mộng Thu toan rút súng lần thứ nhứt

Nữ dân biểu Kiều mộng Thu tuy không ở trong khối Xã hội nhưng cũng ủng hộ các dân biểu Xã hội và dân biểu, là bạt phản đối.

Mấy lần bà Thu định xông lên điền đàn nhưng điều bị các dân biểu đối lập cản lại. Bà Thu tức quá vì cứ cản lại thì chạy lại và nhiều lần bà cố mở ra mở vô chiếc cái tắp-pô đựng khẩu súng lục, muốn rút súng ra nhưng lại thôi.

Lúc đó ông CT Nguyễn bá Lương, ngồi trên bàn chủ tọa như ngồi trên bàn chông, cứ thấp thỏm sợ 2 phe chuẩn khai!

Phe dân biểu Xã hội thì đòi dân biểu Phan Thông rút lại lời nói và xin lỗi dân biểu Phan Thiệp, nhưng ông Thông nói rằng ông không chịu xin lỗi ai trước điền đàn cả. Ông Chủ Tịch Nguyễn bá Lương thấy tình thế giải bàn rằng chuẩng ngưng họp 15 phút để các dân biểu 2 phe ra ngoài «hàng cân». Sau khi ngưng họp, dân biểu Phan Thông trở về chỗ ngồi và ra hiệu cho ban tốc ký cắt lời nói của ông trong biên bản.

XEM TIẾP B TRANG 7

SỐ 226 — 8 TRANG 12Đ. — THỨ NĂM 1-1, THỨ SÁU 2-1-1970

Cấp Tiến

TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BỔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Họp thơ: 2142 - ĐT: 25.275

B. V. ĐÃ THAY ĐỔI CHIẾN LƯỢC QUÂN SỰ RỒI CHĂNG? VÕ-NGUYÊN-GIÁP VÀ VĂN-TIẾN-DŨNG ĐỀU ĐỒNG Ý

Trở lại chiến tranh du kích VÀ ĐẤU TRANH CHÁNH TRỊ...

chớ không mở những cuộc tấn công đại quy mô nữa?

SAIGON 30-12 (UPI).— Những người theo dõi các biến chuyển từ Hà nội bàm thì ba nói rằng BV dường như đã thực hiện một sự thay đổi quan trọng về chiến lược quân sự, có thể coi là một điểm quanh quan trọng trong cuộc chiến tranh việt Nam.

Sự thay đổi này được bào hiệu trong hai bài quan trọng do Bộ Tư Lệnh tối cao Bắc Việt viết cho tờ báo quân đội chính thức trong giữa tháng 12.

Các bài báo này đề bắc bỏ những lời tuyên bố trước đây rằng nhấn mạnh đến sự quan trọng của chiến tranh du kích và hoạt động chính trị hơn là các cuộc công kích qui mô. Các bài này cũng nói là Bắc Việt có thể tạm thời chấp nhận một thế phòng thủ mà không mất sự thủ đoạng và các cuộc công kích sẽ không hoàn toàn phải là quân sự thuần túy.

Các bài báo này do Bộ Trưởng Quốc Phòng Võ Nguyên Giáp và Tham Mưu Trưởng Văn Tiến Dũng viết.

Cả hai người này trước đây là

XEM TIẾP A TRANG 7

...Nhưng các nguồn tin tình báo lại tiên đoán:

CỘNG QUÂN SẼ TẤN CÔNG TRƯỚC HAY SAU TẾT

NỀN QUÂN LỰC VN CỘNG HÒA CẤM TRẠI 100% KHÔNG BÌNH SĨ NÀO ĐƯỢC NGHỈ PHÉP TỪ 29-1 ĐẾN 13-2-70

SAIGON 31-12.— Tin UPI loan rằng hôm thứ Ba các nguồn tin đáng tin cậy bảo rằng Quân Ban VNCH sẽ không được nghỉ phép từ ngày 29-1 đến 13-2. Đây là thời gian trước và sau Tết âm lịch.

Các nguồn tin tình báo tiên đoán cộng quân dự định mở những trận tấn công khác trong chiến dịch Đông Xuân trước, trong hoặc sau ngày lễ quan trọng này.

Những nguồn tin này cho biết đã được xác định rằng hiện có 4 trung đoàn BV đang hoạt động tại vùng 4 CT.

Trung đoàn 101-D Bắc Việt đã di chuyển vào Châu Đốc ở Biên Giới Cam Bốt, thay thế TĐ 18-B đã chuyển tới phía Nam vùng U Minh.

Các trung đoàn Bắc Việt khác tại đây là 88 và 273.

Trước ngày hưu chiến đương lịch

Theo tin AP cuộc hưu chiến 24 giờ của đồng minh sẽ được thi hành từ 6g chiều thứ Tư.

Sang thứ Tư, Bộ Tư Lệnh Hoa Kỳ loan báo hiệu cuộc giao tranh ác liệt nhất trong ngày thứ Ba đã diễn ra tại Phước Long, Tây Ninh, vùng Đ. đô Saigon và tiểu khu An Hòa.

Tuy nhiên trong đêm thứ Ba trong ngày thứ Tư, con số các vụ phục kích của Cộng quân đã giảm xuống còn có 2 vụ trên toàn quốc, nhưng cả hai vụ này đều không đáng kể và không gây tổn thất nào.

Kỳ loan báo hiệu cuộc giao tranh ác liệt nhất trong ngày thứ Ba đã diễn ra tại Phước Long, Tây Ninh, vùng Đ. đô Saigon và tiểu khu An Hòa.

Tuy nhiên trong đêm thứ Ba trong ngày thứ Tư, con số các vụ phục kích của Cộng quân đã giảm xuống còn có 2 vụ trên toàn quốc, nhưng cả hai vụ này đều không đáng kể và không gây tổn thất nào.

ĐỪNG QUÊN XEM TR. 3 CÔ CÁI KÝ BÁC

Sau phiên họp hôm thứ ba

B.S. PHẠM ĐĂNG LÂM sẽ trở về Saigon

ĐỀ THAM KHẢO Ý KIẾN

BA LÊ 29-12 (Reuter).— Đại sứ Phạm đăng Lâm, trưởng phái đoàn VNCH tại Ba Lê đều thì tuyên bố đang ở trở về VN để tham khảo ý kiến sau phiên họp ngày thứ ba.

Ông nói sẽ lưu lại VN khoảng 10 ngày nhưng không nói rõ ngày ông lên đường.

Với ký cười tiên mà, ông tuyên bố với bào chí là ông không có ý định thay thế hội đàm.

Xuân Thủy, trưởng phái đoàn BV đã vắng mặt tại Balê để phản đối việc TT Nixon không để cử người cao cấp thay thế ông Henry Cabot Lodge đã xin từ chức hồi đầu tháng này.

XEM TRANG 2 Đầy đủ tin tức trong nước

TỐI THỨ TƯ HAY SÁNG THỨ NĂM 1-1-70

PHÓ T.T. MỸ AGNEW sẽ bất thần ghé Saigon

NHƯNG MỌI TIN TỨC VỀ THỜI GIAN ĐỀU GIỮ BÍ MẬT ĐỂ BẢO ĐẢM AN NINH.

SAIGON 31-12 (AP).— Tin loan truyền trong giới thông thạo tại Saigon hôm thứ tư rằng PTT Hoa kỳ Spiro T. Agnew sẽ viếng thăm VNCH trong cuộc công du hiện nay của ông và sẽ tới Saigon tối thứ Tư hoặc sáng sớm thứ Năm, ngày đầu năm dương lịch.

Phát ngôn chính thức Hoa Kỳ vẫn giữ im lặng về chương trình của PTT Agnew, nhưng các nguồn tin thông thạo cho biết các tin tức sẽ bị giữ đoạn trong một thời gian, vì bịt như TT Nixon viếng thăm Saigon 5 tiếng đồng hồ ngày 30-6 trước đây.

Chưa có tin chắc là khi nào PTT Agnew qua VN và sẽ ở bao lâu.

Tuy nhiên người ta tiên đoán rằng cuộc viếng thăm của ông sẽ gồm cuộc tiếp kiến các lãnh tụ Việt Nam Cộng Hòa như T.T. Thiệu và PTT Kỳ, và sẽ viếng thăm các binh sĩ Hoa Kỳ trên chiến trường ít nhất là một lần.

Việc ngưng tắt cả các liên lạc tin tức nhằm bảo đảm an ninh cho PTT Agnew.

CẤP TIẾN KỊCH TRƯỜNG mỗi tuần vào ngày THỨ HAI và THỨ NĂM Huy Trường phụ trách

THẾ GIỚI HÔM NAY

★ TỔNG THỐNG PHI LUẬT TÂN FERDINANT MARCOS đã được lên phương ngày thứ ba 30-12, trước sự biểu diễn của các quan khách ngoại quốc, đặc biệt là PTT Mỹ Spiro Agnew.

Trong bài diễn văn ông đã nhấn mạnh đến sự cần thiết và sống chung hòa bình giữa các quốc gia Á Châu. Ông cũng đánh một phát bài biểu vào đề đã kích các thành phần giáo cố, dám ở, phung phí tiền bạc và loan báo sẽ thực hiện một cuộc cải cách ruộng đất.

★ VỤ ÁN DENNIS ROHAN Tranh miễn quốc tịch Úc cao tại đã tha Hồi giáo El Akza kể như là kẻ thác Tha so Jerusalem là kẻ loạn tâng bi do lực hành động không hoàn toàn tự ý và do đó không hoàn toàn có trách nhiệm vì bị bệnh không bình thường. Theo luật pham nhân mang bệnh này sẽ được giam giữ trong một nhà thương điên và thoát khỏi án tử hình.

★ ĐẠI DIỆN TỔ CƯỜNG TÂI HẠO đã hẹp phía ông Ngô hàm thứ Ba tại trụ sở phái bộ Nga tại LHQ. Phiên họp kéo dài 2 giờ rưỡi đồng hồ, và sẽ tiếp tục vào ngày 6-1 để được một vài tiếng hồ trong việc tìm giải pháp cho chiến tranh Trung Đông. Tư cường hạ sẽ họp vào thứ Ba, 13/1

★ VỤ 5 TIỂU ĐÌNH PHÁP BẮN CHO DO THÁI Phương không được giao vì lệnh đình bắn vì khi cho Do Thái của cựu TT Pháp De Gaulle bị mất vũ khí cung Cherbourg vẫn tiếp tục làm chân đồng chính trường Pháp. Các đăng đốc lập đã kích chính phủ cách kinh hiệp Nên các Pháp đã hợp để nghe phúc trình của bộ Quốc phòng Pháp về nội vụ.

Ngoại trường De Thái nói với Đại sứ Pháp tại Tel Aviv rằng vụ này không vi phạm luật quốc tế và lệnh đình chỉ bắn của vũ khí của Pháp, vì 5 chiếc tàu không chính thức bán cho De Thái và không có vũ khí.

Các DB khối Xã Hội, nhóm Dân Tộc nêu câu hỏi

VỤ BA DÂN-BIỂU bị Hành Pháp tố cáo...

CÓ LIÊN HỆ CỘNG SẢN SẼ ĐƯA NÊN ĐỀ NHỊ CỘNG HÒA ĐI VỀ ĐÂU?

Sáng 31-12-1969, trong phiên họp khoáng đại thứ nhì thảo luận vụ 3 dân biểu bị «tố» là có liên lạc với C.S, trước khi biểu quyết chấp thuận kết luận của Ủy Ban Đặc Biệt, các dân biểu thuộc khối Dân Tộc và 1 số tổng Ủy Ban Đặc Biệt, và khối Xã Hội, nhóm Dân Tộc và 1 nhóm dân Biểu khác đã công bố bản tuyên cáo và các câu hỏi mà sau đây là nguyên văn:

Tuyên bố của khối Xã hội, nhóm Dân tộc và một số dân biểu

Với tinh thần tôn trọng Hiến pháp và Luật pháp quốc gia. Với ý chí chống Cộng rõ rệt nhưng sáng suốt.

Với ý thức rằng sự tồn tại và thăng tiến của nền Dân Chủ là chánh nghĩa của cuộc chiến đấu mà toàn thể nhân dân đang theo đuổi.

Với chủ trương đoàn kết quốc gia để có sức mạnh cần thiết cho sự thực hiện hòa bình trong tự do độc lập và tiến bộ của dân tộc.

Sau khi đã theo dõi biện tình đặc cước cũng như các lâm gần đây của những người có trách nhiệm lãnh đạo quốc gia và nhất là sau khi đự phiên họp lịch sử của Hạ Viện ngày hôm qua 30-12-1969 về

XEM TIẾP V TRANG 8

Tuyên cáo của các Dân Biểu không theo phe đa số trong Ủy Ban Đặc Biệt

Chúng tôi, TRỰC VIÊN TRƯƠNG GIA KỲ SANH, HỒ HỮU TƯỜNG, PHAN XUÂN HUY.

1) Xác nhận rằng chúng tôi chống Cộng Sản bất cứ ở đâu, nhưng chúng tôi tin chắc rằng lợi khí để bên để chống Cộng Sản: không phải là độc tài mà chính là tự do và dân chủ thực sự.

2) Xác nhận rằng phiên họp khoáng đại Hạ Nghị Viện ngày 30-12-69 và những ngày kế tiếp cho đến khi thay đổi nội quy mới, không thể biểu quyết các định tội trong vụ án 3 Dân biểu CHÂU, HỒ, TRỰC

XEM TIẾP X TRANG 8

TIẾNG NÓI CỦA CHỦ TỊCH ỦY BAN TƯ PHÁP ĐỊNH CHẾ THƯỢNG VIỆN:

BẢN PHÚC TRÌNH CỦA U.B.Đ.B. chỉ có tánh cách 1 sự điều tra tư pháp

★ H.V. còn phải hội đủ tức số 3/4 tổng số HV tức 102 phiếu để truất quyền 3 DB, rồi Hành pháp mới có thể truy tố.

SAIGON 31-12 (TT).— Chủ tịch Ủy ban Tư pháp Định chế Thượng viện Phạm năm Sách trong nói rằng việc Hạ viện chấp thuận biểu quyết nhằm định số bản phúc trình của Ủy ban Đặc biệt của xét hồ sơ 3 DB liên hệ với CS là một việc làm hoàn toàn sai, trái với nguyên tắc pháp lý.

Trong một cuộc tiếp xúc với báo chí, Nghị sĩ Sách, nguyên là thẩm phán, cho biết đa số Dân biểu bề phiếu đồng ý về bản phúc trình trên, là xác nhận ba Dân biểu Phạm thế Trúc, Hoàng Hà, Trần Ngọc Châu có tội, thì việc biểu quyết đó cũng sẽ không có giá trị gì cả, bởi lẽ Hành pháp không thể căn cứ vào sự biểu quyết chấp thuận đó của Hạ Viện để truy tố hay có thể đó nào đó với ba Dân Biểu vừa kể.

Chủ tịch UBTPĐC của Thượng Viện nói tiếp rằng, nếu T.T. vẫn sự biểu quyết của Hạ Viện đồng ý về bản phúc trình của Ủy ban đặc biệt nêu trên để truy tố ba dân biểu có hồ sơ tòa án Cộng sản thì ông tin chắc rằng Thượng viện sẽ họp khẩn để phản đối hành động đó của Hành pháp vì như vậy, theo Nghị sĩ Sách, Hành pháp đã «vi phạm và chà đạp Hiến Pháp.»

Theo Nghị sĩ Sách, bản phúc trình của UBĐB chỉ có tánh cách một sự điều tra tư pháp và chỉ có giá trị tài liệu nhằm giúp các Dân biểu có đầy đủ kiến đề quyết định truất khi bỏ phiếu sự dụng điều 38 Hiến pháp không thể căn cứ vào sự biểu quyết chấp thuận đó của Hạ Viện để truy tố hay có thể đó nào đó với ba Dân Biểu vừa kể.

Chủ tịch UBTPĐC của Thượng Viện nói tiếp rằng, nếu T.T. vẫn sự biểu quyết của Hạ Viện đồng ý về bản phúc trình của Ủy ban đặc biệt nêu trên để truy tố ba dân biểu có hồ sơ tòa án Cộng sản thì ông tin chắc rằng Thượng viện sẽ

XEM TRANG 7 lộc đỉnh ký của KIM DUNG

LẬP TRƯỜNG CÁ NHƠN và QUỐC ĐIỂN

★ PHẠM THÁI (Nguyễn Ngọc Tân)

Cho tới sáng 30-12-69, thái độ của HV chung quanh vấn đề ba Dân biểu tính nghi CS vẫn còn nan phân, nghiêm ngặt.

Người ta ghi nhận một sự lệch lạc rõ rệt của vấn đề sự nguyên.

Khởi đầu, Hành pháp muốn QH có thái độ với hồ sơ ba DB mà Hành pháp cho rằng có hoạt động cho CS. Nhưng, sau vụ biểu tình đập phá trụ sở HV ngày 20-12, vấn đề đã bị tai sang một hướng khác. Nhiều người dân cử trong Lưỡng viện QH nghi ngờ rằng Hành pháp cố ý đổ đơn DƯỚC TÀI QUÂN NHƠN bằng cách «tâm thực» QH, một trong những cơ cấu căn bản của chế độ Dân chủ.

Câu tuyên bố khinh miệt chánh trị và những người làm chánh trị của Thiếu tướng Nguyễn cao Kỳ cũng làm cho mối nghi ngờ, lo ngại kia tăng gia mực độ. Do đó, từ chỗ ủa nhơn ba DB, vấn đề đã biến thành một vấn đề QUỐC ĐIỂN, liên hệ đến vận mạng của chế độ Dân chủ thái phát của nước nầy.

Mặc dầu ngày 30-12-69, văn phòng Báo chí của TT Thiệu có Thông cáo nói lên rõ rệt lập trường KÍNH TRỌNG Quốc hội của TT nhưng Thông cáo vẫn không đủ sức dánh tan nghi ngờ, lo ngại như đã nói bên trên...

★

Sự tính để dưa đến kết quả sau đây:

— Nhiều người dân cử quốc hội ba Dân DB bị tố cáo, quay sang thư hùng với Hành pháp chung quanh vấn đề nguyên tắc tôn vongquốc chế độ Dân chủ.

— Một số dân cử khác, tuy cố đồng ý ít nhiều với Hành pháp nhưng lại không chịu đồng hẳn về phía kết tội ba DB vì sợ phiền hà hiểu lầm rằng mình không tận tâm bảo vệ Dân chủ.

Do đó, lấy cảng tâm mà xét, có thể phía Hành pháp đã bị hiểu lầm và nếu vậy nếu hiểu lầm như vậy thì không phải lỗi ở lập pháp chút nào cả.

Để cho vấp ra vụ lộn xộn ngày 20-12, để cho Tướng Kỳ huênh hoang sỉ vả chánh trị và những người làm chánh trị, Hành pháp, hay nói cho rõ hơn, TT Thiệu đã QUÁ VỘNG VỀ.

Lời vơ dạy rằng: «Quá điền bất nap-lý, lý ha bất nhinh quan.» (Đi ngang ruộng dưa không cúi xuống buộc giầy giầy, đi ngang cây mận đừng đưa tay sửa mũ. Người ta nghi mình trộm dưa, trộm mận).

Hành động vụng về của Hành pháp đã di nguyc lời dạy nói trên, và gây nên mối nghi ngờ nan giải.

Muốn hay không, trách nhiệm vẫn trọn vẹn về phần TT Thiệu vậy —

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BAY BỌP

★ THẦY RÙA phụ trách

— SAO TÙM LÙM TÀ LA VẬY?

V.C. Huỳnh văn Trọng «phục kích» trung Dinh Đẹc lập.

Ớp gấp, chu ở ấ.

V.C. «nằm vùng» trong Q.H. Kết sợi tóc. Thôi thì tả chức «đã chu đ? rạn mấn ed. Vụ «đi cầu» nầy, lui hai thế nào, dáo kép nhé bát... cương tu mật mão «Ly thai 13 đã lấy đầu». khêu gió mà thôi cơ như giếc. Cả người đôi tiền lại. Người khác lại tố cáo ông bầu gánh và ông thầy tuồng muốn bát theo điều. Vi Xi.

Lại cáng lại.

Những thằng dớ dẩm của lách chống Cộng chết thôi như B.B. tuổi phát sự gần... teo đại liên mão. Mỹ rút binh, Ma Nê đi về. Thái Lan, Úc châu, Tân tây Lan rút hết đó — ARMARA, Đ. An cam lo một mình...

Vậy mà, cố hay không hãng biết, cơ là Vi Xi tùm lum tà la bolé hằng sự sao được?

BB

LAI RAI... KHÊU MÓC

★ Thầy Rùa tui ham hỏa bình, T.R. tui đái hỏi hòa bình, T.R tui đấu tranh cho hòa bình. Chết thôi, hằng sự.

Lý do:

Chiến tranh quá lâu ngày, trai thiếu gái thừa, cung cầu chánh lệch, phát sanh nhiều chuyện ma quỉ rảng rực quá. Vì biết vậy nên người bình dân An nam mình từng hát... lên rằng:

«Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa,
Dân ông thì ít, đinh bà lại đông.
Chúng nào đánh Mỹ thành công,
Cụ Hồ ông biếu một ông chín bà.»

Đúng quá đi thôi.

Bằng chứng là, mới đây, 6 tờ báo Phụ Nữ bị cho đi... Ngã Ba Chú là một lược vi tội... KHIÊU DÂM.

Có tội nghiệp cho mình bà An nam không chớ?

★ Máy tay bơm nhịu có câu: «Cất cỏ bằng bằng đi rượu.

Chuyện ăn nhậu mà cho quan trọng như vậy, buồng bồ chuyện làm... ảnh hưởng. Đã là chuyện máy chục ông CS Đại học. Ở đó, chuyện vào vô song... chỉ là chuyện biểm cỏ. Nước nào nhiều đăng sóng cao, thì được cỏ... vàng. Nghĩ như vậy nên Bộ QP nhứt định thành 54 ông GS Đại học Saigon đi một khóa Quang-trung chơi cho vỏ rưu. Tên ít. Thêm sĩ mà cầm M.16 rành sau cầu, rốt mọc chế bay bướm, phẩng giây tớ thân ngọt như ... di một đường ship ba là lướt thì Vi Xi có nước vô tố đm chạy ra khỏi lũ khu tới Mão chân luôn...

★ Sau mươi máy ông Thầy bị thành đi làm anh hùng bỗng nổi gì hết. Như vậy là máy ông sẵn lòng để cho máy bà sẽ lành là cớ «Tổ quốc Ghi ơn» vô trên, ở sa lông cho đẹp mắt.

Nhưng máy đứa SV lại muốn... phá thầy. Họ đòi hỏi thêm đề ngăn chặn việc cạc Thầy đi lính. Đúng là... cắt cỏ bằng bằng đi rượu.

Vì ông Thầy nên... mạnh dạn lên tiếng bằng mình sẵn lòng nhân anh hùng để cm chạy nó đừng hát cương, lự chất... anh hùng hiếc tuổi. T.B.

Caravelle

TO QUOC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG - Đ.T. 25.275

● SỐ 226 ●

THÁNG MƯỜI MỘT (đ)
Kiến : Bính Tý
Tiết : Đông Chí
24
Ngày Tân Tị

THÁNG GIÊNG (I) DƯƠNG LỊCH
1
THỨ NĂM

Giờ: Kiết : Sửu Dần, Tị, Mão, Tuất
Trung : Tuất, Ngọ, Dậu

Trái kỳ : Chuẩn Đề Thập Trai

Hành : Kim — Sao Dần — Trực Chấp

CỬ : Đi xa, chôn cất

NÊN : Công tế

BỘ KINH TẾ

thu mua 10.000 tấn gạo

SAIGON 30-12 (VTX).— Bộ Kinh Tế vừa thu mua 10.000 tấn gạo trắng của Tỉnh Ba Xuyên, Bạc-Liêu, Kiến Giang và Phong Dinh.

Số gạo này sẽ được giao-hàng-xong trước ngày 15 tháng Giêng 1970 với giá 3,650đ một tấn đối gạo trắng 15 1.250đ tấn.

Giá này đưa vào giá lúa bán dân thế chân mà Bộ vừa ấn định là 400đ một giạ (20 ký) cho lúa trắng thường và thêm vào 360đ một giạ (20 ký) cho lúa dẻ (Java).

Kể từ cuối tháng Giêng cho tới 28-2-1970, Giá gạo bán dân thế chấp được ấn định là : 300đ/100 ký gạo số 1 giao tại Saigon. Số lượng gạo dự trù bán dân dợt I, khoảng 100.000 tấn.

Một khác TCTT cho biết, ngoài số lượng thu-thu-mua của các tỉnh đưa trước là 2.100 tấn, hiện nay cho có một số lượng gần là 35.100 tấn đang được bốc giở để phân phối cho các giới tiêu thụ đã sẵn sự và quan - Số lượng này bốc giở từ các tàu :

— Eventhie : 12.000 tấn
— Kaduna : 6,300 tấn
— VN Thương Tín : 10,000 tấn
— New Crosulla : 4.800 tấn
— Tung Tai : 8.000 tấn

ÔNG CHỦ TỊCH GIÁM SÁT VIỆN BÁO ĐỘNG :

Nạn tham nhũng lan tràn khắp nước !

★ Trong năm 69 có bao nhiêu ông lớn và ông nhỏ bị Giám Sát Viện «búa» ?

◐ VÌ SAO GIÁM SÁT VN BỊ TỐ ĐI TÂY ĐI TÂU ĐIỀU TRA THAM NHŨNG ?

CỦA CHÍ LINH

SAIGON 31-12 (CL).— Tiếp tục điều tra về vụ Giám sát viện bị tố Thượng nghị sĩ tố cáo là có quan đại tham nhũng, sáng qua Phái viên Cấp tiến I-Ân nêu lại điều phỏng vấn ông Ngô xuân Tích Chủ tịch Giám Sát Viện tại Văn phòng của ông, và sau đây là những điểm đáng chú ý tiếp tục chung quanh nội vụ :

Đi xe Mercédes để điều tra tham nhũng ?

Ông Chủ Tịch GSV cho biết : Vì « chiếc xe Peugeot 404 do ông Chủ tịch xử dụng được đang qua cũ và thường hư hỏng luôn, cho nên trong dự án ngân sách 1970, GSV có dự định mua 1 chiếc Mercédes 250 (Loại Mercédes mà hiện nay các Tổng Bộ Trưởng thường đi). Dự án ngân sách này Giám sát viện đã trình qua tiếp Tổng Nha Ngân sách duyệt chấp thuận. Nhưng sau khi bàn bạch hiện pháp khác, thì GSV thấy việc mua xe Mercédes không được GSV đặt thành vấn đề nữa. Như vậy thiết tưởng không có việc phi phạm chuyện quan trọng mua Mercédes để đi điều tra tham nhũng».

Có phải các Giám Sát lãnh mỗi người hàng tháng 45 ngàn đồng phụ cấp vãng phiền ?

Được hỏi về việc GSV bị, 1 số nghị sĩ tố cáo là đã phân công quý thị nữ ri Giám sát lãnh mỗi xí 45 ngàn đồng tiếng vì phụ cấp vãng phiền, (ngoài số lương 95 ngàn 1 tháng) đang chi phí GSV ấy) ;

— 1 số Nghị sĩ (3 Ông mà thôi) nói như trên, rồi riêng là không nêu tên ông đó mà đã chỉ trích ấu. Sự thật là như thế nay: Hội đồng GSV quyết định chuyện là mỗi vị Giám sát thì sẽ thêm Saigon để điều tra các vụ, mỗi vị sẽ lãnh mỗi ngày 1.500 đồng phụ cấp vãng phiền gồm cả tiền chi phí ăn thực và trả tiền khách sạn lưu trú, vì lẽ đương-lý, khi đi về điều tra tại Tỉnh nào thì không thể nào nghỉ lại tại công quán của Tỉnh ấy. Do đó cho các số tiền 1.500đồng mỗi ngày thiết tưởng là chế vào đủ trang trải các chi khoảng khi rời khỏi Thủ đô Saigon mà mỗi vị Giám sát sẽ gánh chịu trước tình hình vật giá tăng vọt hiện nay.

Nhưng chỉ những vị nào có thực sự đi về Tỉnh điều tra, các vị đó mới được lãnh số phụ cấp vãng phiền trên đây tỉnh theo số ngày đã đi thực sự. Còn nếu không đi thì không có vị GSV nào lãnh cả. Do đó, chỉ có 3 vị GSV có con số 1500 đồng 1 ngày mà thôi. Con số ngày tổng cộng là mỗi vị GS lãnh 45 ngàn đồng 1 tháng chỉ là ở lên, thì thiệt là 3 ông Nghị sĩ nầy không «nên vòng vẩn đi gì hết» mà đã vội tố ấu. Tì như thế đây (Chủ tịch GSV) không đi điều tra ở tỉnh thì vị ấy không có lãnh đồng nào về phụ cấp vãng phiền đó ?

GSV Việt Nam đi bên Tàu và bên Tây điều tra tham nhũng ?

Phái viên Cấp Tiến bắt tiếp về vụ 3 Nghị Sĩ tố GSV đi bên Tây và bên Tàu đi điều tra tham nhũng, Ông Chủ tịch GSV nói rằng các Ông tố như vậy cũng hết sức sai lầm, vì một lẽ nào đã chẳng tố cáo các ông không nắm vững vấn đề. Các ông bảo rằng thì là bên Tây và bên Tàu có những viên VN đầu ở bên nầy qua bên đó điều tra chi cho tốn công quỹ vô ích.

Thực ra, 1 số Vị GS có qua bên Tây (Thủ Loan) và qua bên Pháp, nhưng không phải là để điều tra tham nhũng như các Ông Nghị Sĩ đã tố. Mà là để tham dự một quan Giám sát viện lưu đôi, chuyên việc điều tra tị tham nhũng và bên Pháp có Cour des Comptes (tức là Cơ quan kiểm kê toán). Mục đích GSV cử qui-vị này đi để tham quan, rút kinh nghiệm, sửa tham nhũng xây người dụng tại nước mình, chứ phải qua bên đó để điều tra tham nhũng như 3 ông Nghị sĩ trên kia suyên tục với ký ?

Nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước

Ông Chủ Tịch GSV cho cho biết rằng trước kia, Cụ Mai Thọ Truyền người Quốc Vụ Khanh đặc trách Giám Sát Viện đã tuyên bố rằng muốn tận diệt cần bịnh tham nhũng hãy cách điều tra cho thật thời và trong tại đúng mức thì trong biên tình nước ta cần phải có Ngân Thanh Tra lan việc mới xuất. Trong khi đó thì hiện nay, GSV chỉ có 18 vị Giám Sát : 23 vị Thanh Tra thì lan sao nổi lan cho chạy việc nầy không muốn chăm của ăn tiền cho mang tiếng. Vậy cho nên trong hoàn cảnh hiện hữu, Thượng viện đã ngăn sách của GSV năm khóa 1970 chỉ còn vẻn vẹn có 61 triệu tức chỉ còn bằng 1 phần ba ngân sách dự trù thì chắc là GSV qua nam tới sẽ cụ tay. Ông Chủ Tịch nói tiếp tăng ngân sách GSV lên đủ trên những giải tán đến ngày mới ngày GSV đã được tối thiểu là 150 là đưa trên toàn quốc phí để tiến hành.

Ông bảo động cho quốc dân tố cáo nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước một quy cơ tiềm trọng đang đe dọa đời sống tự do và dân chủ của đại đa số dân chúng đó sự lộ ý hành của tham nhũng. Giám sát viện hiện nay đang là kẻ thù của Việt Minh và là kẻ thù bất cộng đại thiên của những kẻ tham nhũng.

XEM TIẾP 0 TRANG 7

LẮNG NGHE ... các giới

NGHE RÀNG : Trong phiên họp ngày 30-12-69 của Tổ Thượng viện các Cụ Thượng đã «tạm phát» và lợi dụng triệt để cái hão. Phiên họp nầy là phiên họp cuối năm 69 và cũng là phiên họp «sắp nghỉ» để tiến đưa 29 Cụ Thượng về vườn.

NGHE RÀNG : Vì là phiên họp «sắp nghỉ» quyết định cụ nào ở lại 5 năm nữa và cụ nào về vườn, nên sau khi «quan tài», các cụ bỗng cảm thấy mới thấy có hội ngàn năm một thuở, cho «tạm phát» những cái hão, tước hết sạn.

NGHE RÀNG : Sau khi quan tài, các NS Nguyễn văn Chức, Nguyễn tự Bảo và Đã Phương Thanh Tra Nguyễn Phước Đạt «tạm phát» cái hão vô ích (Đã NS Đại là người ra đi).

NGHE RÀNG : NS Phạm như Phiên là người bị «quay» số lớn, lên cả tuyến trường cười rồi lên vào mừng vừa cợt, mừng cho bạn đồng viện được «trúng số» lớn 5 năm nữa và cũng mừng cho trúng nhằm số con «bẻ hai». Tư nhiên cái số «bẻ hai» cái số bẻ hai là số đã bẻ hai, cái số bẻ đôi. Ông «be-be» lại được bà NS Nguyễn văn Thọ. Vậy cho nên hão hão.

NÓI HỀ RÀNG : Đến lượt NS Phạm văn Tâm, khi «quay số» trúng 6 năm, mừng quá đỗi mừng, mừng đến trúng số độc đắc, phát nhỉ lên bắc đồng tăng cho Bà NS Đại 1 cái hão ngon lành.

NGHE RÀNG : Rồi đến lượt NS Lê phát tài, quay số trúng số 6 năm cũng, mừng ron lên như trúng số thật và cũng «bắc đồng» gắn đó, cho bà NS Đại và NS Thơ và NS Đại. 2 cái hão chồng chất!

NGHE RÀNG : Trong khi đó, các NS bị «quay số» mà đã thấy các bạn đồng viện nam, nữ «tạm phát» những cái hão, thì thêm chầy nước miệng, thêm than thở vận đen, thêm nhỏ cũng tu nghiệu đăng thương !

NGƯỜI NGHE NGÔNG

Tại Nha Trang và Đà Nẵng Thủ Tướng Trần thiện Khiêm trình bày :

Kế hoạch phát triển Đô thị và Tỉnh NĂM 70 ĐỂ CHO CỘNG ĐỒNG Xã Tỉnh được tự lực, tự cường

NHA TRANG 30-12 (VTX). Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm chiều 30-12 đã biết kế hoạch phát định và Phát triển năm 1970 đưa ra nhiều chương trình mới nhu các chương trình Phát triển Đô thị, Tỉnh, chương trình Thịnh Vượng chung nhằm mục đích làm thế nào cho cộng đồng Xã, Tỉnh ngày càng trở nên mạnh mẽ, tự lực, tự cường.

Đến chủ tọa buổi họp nhận xét và chuẩn bị kế hoạch Định định và Phát triển tại Vùng II Chiến thuật, một buổi họp quy tụ các Tỉnh Trưởng và Thượng tự của 12 tỉnh và một thị xã thuộc Vùng II, tổ chức tại Hội trường Trung tâm Huấn luyện Hải Quân ở Nha Trang. Thủ Tướng Khiêm giải thích nhu cộng đồng xã, tỉnh muốn thì tự điều cộng đồng quốc gia sẽ mạnh.

Thủ tướng loan báo trong năm 1970, nhánh phải sẽ đẩy mạnh chương trình «Thịnh Vượng chung» nhằm phát triển các cộng đồng ở nông thôn và tỉnh cho thật mạnh. Thủ tướng nói trong chương trình Thịnh Vượng chung đó, chính phủ chỉ trong thể hiện những công tác thích hợp với dân chúng, để thống nhất hoàng và do đó, nhiều dự án phát triển nông thôn đã được chính phủ chấp thuận và cấp ngân khoản rất nhiều.

Thủ tướng nhắc lại việc ông R. Thompson, một chuyên viên về đề kích chống, sau nói thăng nghiên cứu tại Việt Nam và trong hai lần gặp Thủ tướng Khiêm, ông Thompson đã cùng nhận xét cuối năm nay, Việt Nam ở trên tự trí thuận lợi để

XEM TIẾP 0 TRANG 7

THEO 1 BÁO CÁO GỞI HỘI ĐỒNG THIÊN CHÚA GIÁO THẾ GIỚI

TỪ 1 ĐẾN 300 NGÀN PHỤ NỮ VN ĐANG SỐNG

bằng nghề gái điếm, chiêu đãi hoặc làm «vợ tạm thời» của binh sĩ Mỹ, sẽ gây ra vấn đề thất nghiệp trầm trọng cho Việt Nam trong thời hậu chiến

SAIGON 30-12 (AP)— Một báo cáo vừa soạn cho Hội Đồng Thiên Chúa giáo thế giới cho biết hiện có không từ một tới bà trăm ngàn phụ nữ VN sống bằng nghề gái điếm, chiêu đãi viên và các «vợ tạm thời» của các binh sĩ Mỹ. Những người nầy sẽ gây ra vấn đề thất nghiệp cho VN thời hậu chiến.

Báo cáo nầy nói rằng ít nhất một phần ba số phụ nữ nầy sẽ gặp nhiều khó khăn thích nghi đời sống bình thường nếu thay quanh-kế bao nhiêu năm trước đây, hay trong khi đi tìm một đời sống mới tại thành thị.

Giải pháp tối nhất cho đa số những người nầy có thể là quay về nhà cũ, «không vì những điều kiện của thời chiến, vì kiếm tiền để đãi quá nên tái khác cho họ quyết định

Báo cáo nầy nói rằng ít nhất một phần ba số phụ nữ trẻ, phải thực hiện những sự lựa chọn khó khăn để vẫn giữ vững quê và phải cố không đoạt thế giáo hóa cho họ những tư tưởng và triết lý mới về đời sống.

Các nhà giả đã khuyên đưa ra một bảng có nêu những mình cho con số từ 100.000 đến 300.000 trên tổng số 1 triệu phụ nữ có con số xác thực về nhóm người nầy».

CÁO LỖI

Hôm nay có nhiều tin quan trọng cần đăng, chúng tôi xin gác lại một kỳ, kì «Sapdin đã kiếm ăn chưa» và «Những vụ cướp ở Gò Đầu Hạ». Trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

Những mẩu chuyện đầy nhỏ vui vui

BÊN LỀ ĐỒNG NAM Á VẬN HỘI

tại thủ đô Ngưỡng Quang (Miền Điện)

(TIẾP THEO)

Huấnluyện viên Phạm văn Nông không chịu mặc xá rồng như người Miến

Huấn luyện viên Phạm văn Nông của phái đoàn Miến Điện với đến bài bản tay không vì bình lý để bị thải lực tại Bangkok thì chỉ sang nay bay đi Ngưỡng Quang. Ông Nông tất khả sử vì không có ý phục để thay.

Chuyện thì (Ông Nông và thì) nhờ hướng dẫn viên đưa đi suốt một buổi chiều và 1 buổi sáng mong sau đưa chúc tốt đi đồng cho thiết, nhưng chỉ mua được 1 tube kem đánh răng và 1 cái xà rông, không tìm được nơi sáo bán quốc áo may sẵn như ở Việt Nam. Nông đành mượn tạm quần áo của bạn bè và vì không chịu nổi mặc đồ «biảm» đi ngày sau Nông phải xin phép giả tử về trước.

Hột dầ quí như ngọc

Anh em thì lên đường đi tới sớ sở được mạnh danh là «đa quí như ngọc», bà xã ở nhà cần đưa : «mang về một mớ.»

Anh hướng dẫn viên của chúng tôi đưa chúng tôi đi nhiều nơi mà cũng tìm được vật gì có thể mua được, Trong «Diplomate Shop» chúng thì thấy có một ít đồ trang sức bằng đá cẩm thạch những mắc bưa vàng. Một tiệm khác chuyên bán đồ kỷ niệm Miến có rất nhiều hột ngọc, chúng tôi đã bỏ chọn lựa nhưng thấy tầng các hột đều là hột ngọc hột đơ, hột nứt, có những hột đã tết thì chính phủ bán đắn giá đem «dollars» về cho xứ ấy, hoặc bị vào tay tổ chức buôn bán lậu thuế.

Chúng tôi cũng tìm được thứ nầy ở Phú Cường, nhiều đẹp và rẻ hơn. Tuy đây cũng chỉ là những thứ hạng xấu, nhưu ấc u tròn, kém tuyệt vời, nhưng chúng cũng được anh em lực sĩ chiếu cố vì trong suốt thời gian ở Ngưỡng Quang, đâu có được rời khỏi Làng Á vận hội bao giờ mà tìm vật quí.

Thói đánh vậy 1 Cô ít quả (đủ không đẹp, quí) bà xã cũng vui vậy.

(CÒN TIẾP)

Những điều nên biết

ÔNG LÀ AI ? VÌ SAO BỊ TỐ GIÁC ?

☆ Phải chăng vì sự ăn xài « phung phí » của ông ta mà nội vụ đổ bể ?

◐ điều tra của bbđpv HÀ PHƯƠNG MAI ◐

I — Trong những ngày gần đây, Tòa soạn Cấp Tiến có nhận được một số tài liệu khá lý thú về vụ «một nhà giáo mãn giàu nhờ cái chức Hiệu trưởng». Sau khi phải kiểm sự kiện liên hệ, chúng tôi cũng đã nhận xét rằng quả tình trong nội vụ có nhiều điều đáng nghi ngờ qua sự «ăn-ở» tầm của ông Hiệu trưởng.

Chúng tôi xin minh định đưt khoa-trắng không vì một phe phái nào mà đã phải nói ra sự thật. Do đó, chúng tôi đã không ngăn ngừa mà sẽ vẫn để nay trước công luận và giáo giới.

Ông Hiệu Trưởng nầy là ai ?

Khi nhu cầu hỏi nầy, đã nhiều chúng tôi đã biết ông ta là ai ? Ông ông có điều là chúng tôi chưa muốn nêu danh danh lên chi.

Ông ta trước đây thì là một giáo viên, rồi không biết đã nhờ vào sự cố nhắc nào mà ông «đã» vệ một ngôi trường ở Bình Dương «nâu... hiệu trưởng» một cách ngoa vì

Ng ky ông đến đây, phụ huynh học sinh đã nhìn ông với 2 mắt thiếu cảm tình lắm. Ông bạn học của vy chồng ông, nghĩa là với đã lương thì bắc của nói nhà giáo sống trong thói bưu kiện với nhà thì vức mày mà trở sớm trọng trọng!

Thế nầy, không biết vì sự tầm nào, người ta thấy một tầm sau thì ông Hiệu Trưởng nầy lại có vẻ xác, mà cách rất chi phung phí, nay lại cởi xe ony, mới lại đổi xe kia, thì nhà tân của. Con trẻ thì «Hi-Fi» cho thì ngày ngày kìn cương, hột xoàn lấp lấp lấm.

Phụ huynh học sinh thấy vậy nghi ngờ, không lẽ ông Hiệu trưởng

Thực ra, 1 số Vị GS có qua bên Tây (Thủ Loan) và qua bên Pháp, nhưng không phải là để điều tra tham nhũng như các Ông Nghị Sĩ đã tố. Mà là để tham dự một quan Giám sát viện lưu đôi, chuyên việc điều tra tị tham nhũng và bên Pháp có Cour des Comptes (tức là Cơ quan kiểm kê toán). Mục đích GSV cử qui-vị này đi để tham quan, rút kinh nghiệm, sửa tham nhũng xây người dụng tại nước mình, chứ phải qua bên đó để điều tra tham nhũng như 3 ông Nghị sĩ trên kia suyên tục với ký ?

Nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước

Ông Chủ Tịch GSV cho cho biết rằng trước kia, Cụ Mai Thọ Truyền người Quốc Vụ Khanh đặc trách Giám Sát Viện đã tuyên bố rằng muốn tận diệt cần bịnh tham nhũng hãy cách điều tra cho thật thời và trong tại đúng mức thì trong biên tình nước ta cần phải có Ngân Thanh Tra lan việc mới xuất. Trong khi đó thì hiện nay, GSV chỉ có 18 vị Giám Sát : 23 vị Thanh Tra thì lan sao nổi lan cho chạy việc nầy không muốn chăm của ăn tiền cho mang tiếng. Vậy cho nên trong hoàn cảnh hiện hữu, Thượng viện đã ngăn sách của GSV năm khóa 1970 chỉ còn vẻn vẹn có 61 triệu tức chỉ còn bằng 1 phần ba ngân sách dự trù thì chắc là GSV qua nam tới sẽ cụ tay. Ông Chủ Tịch nói tiếp tăng ngân sách GSV lên đủ trên những giải tán đến ngày mới ngày GSV đã được tối thiểu là 150 là đưa trên toàn quốc phí để tiến hành.

Ông bảo động cho quốc dân tố cáo nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước một quy cơtiềm trọng đang đe dọa đời sống tự do và dân chủ của đại đa số dân chúng đó sự lộ ý hành của tham nhũng. Giám sát viện hiện nay đang là kẻ thù của Việt Minh và là kẻ thù bất cộng đại thiên của những kẻ tham

XEM TIẾP 0 TRANG 7

CHÚNG TÔI TỐ GIÁC HÀNH ĐỘNG MỜ ÁM CỦA MỘT ÔNG HIỆU TRƯỞNG

ÔNG LÀ AI ? VÌ SAO BỊ TỐ GIÁC ?

☆ Phải chăng vì sự ăn xài « phung phí » của ông ta mà nội vụ đổ bể ?

◐ điều tra của bbđpv HÀ PHƯƠNG MAI ◐

I — Trong những ngày gần đây, Tòa soạn Cấp Tiến có nhận được một số tài liệu khá lý thú về vụ «một nhà giáo mãn giàu nhờ cái chức Hiệu trưởng». Sau khi phải kiểm sự kiện liên hệ, chúng tôi cũng đã nhận xét rằng quả tình trong nội vụ có nhiều điều đáng nghi ngờ qua sự «ăn-ở» tầm của ông Hiệu trưởng.

Chúng tôi xin minh định đưt khoa-trắng không vì một phe phái nào mà đã phải nói ra sự thật. Do đó, chúng tôi đã không ngăn ngừa mà sẽ vẫn để nay trước công luận và giáo giới.

Ông Hiệu Trưởng nầy là ai ?

Khi nhu cầu hỏi nầy, đã nhiều chúng tôi đã biết ông ta là ai ? Ông ông có điều là chúng tôi chưa muốn nêu danh danh lên chi.

Ông ta trước đây thì là một giáo viên, rồi không biết đã nhờ vào sự cố nhắc nào mà ông «đã» vệ một ngôi trường ở Bình Dương «nâu... hiệu trưởng» một cách ngoa vì

Thực ra, 1 số Vị GS có qua bên Tây (Thủ Loan) và qua bên Pháp, nhưng không phải là để điều tra tham nhũng như các Ông Nghị Sĩ đã tố. Mà là để tham dự một quan Giám sát viện lưu đôi, chuyên việc điều tra tị tham nhũng và bên Pháp có Cour des Comptes (tức là Cơ quan kiểm kê toán). Mục đích GSV cử qui-vị này đi để tham quan, rút kinh nghiệm, sửa tham nhũng xây người dụng tại nước mình, chứ phải qua bên đó để điều tra tham nhũng như 3 ông Nghị sĩ trên kia suyên tục với ký ?

Nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước

Ông Chủ Tịch GSV cho cho biết rằng trước kia, Cụ Mai Thọ Truyền người Quốc Vụ Khanh đặc trách Giám Sát Viện đã tuyên bố rằng muốn tận diệt cần bịnh tham nhũng hãy cách điều tra cho thật thời và trong tại đúng mức thì trong biên tình nước ta cần phải có Ngân Thanh Tra lan việc mới xuất. Trong khi đó thì hiện nay, GSV chỉ có 18 vị Giám Sát : 23 vị Thanh Tra thì lan sao nổi lan cho chạy việc nầy không muốn chăm của ăn tiền cho mang tiếng. Vậy cho nên trong hoàn cảnh hiện hữu, Thượng viện đã ngăn sách của GSV năm khóa 1970 chỉ còn vẻn vẹn có 61 triệu tức chỉ còn bằng 1 phần ba ngân sách dự trù thì chắc là GSV qua nam tới sẽ cụ tay. Ông Chủ Tịch nói tiếp tăng ngân sách GSV lên đủ trên những giải tán đến ngày mới ngày GSV đã được tối thiểu là 150 là đưa trên toàn quốc phí để tiến hành.

Ông bảo động cho quốc dân tố cáo nạn tham nhũng hiện nay đang lan tràn khắp nước một quy cơtiềm trọng đang đe dọa đời sống tự do và dân chủ của đại đa số dân chúng đó sự lộ ý hành của tham nhũng. Giám sát viện hiện nay đang là kẻ thù của Việt Minh và là kẻ thù bất cộng đại thiên của những kẻ tham

XEM TIẾP 0 TRANG 7

9-1: các sinh viên tốt nghiệp Đại Học S.P. Saigon chọn nhiệm sở

SAIGON 30-12 (VTX)— Trường Đại học Sư phạm Saigon vừa thông cáo cho biết các sinh viên tốt nghiệp khóa thứ nhất niên học 1968-1969, ngành huấn luyện Giáo sư Trung học Đệ nhất cấp sẽ chọn nhiệm sở bắt đầu 9 giờ sáng 9-1-1970, tại Viện Đại học Saigon, số 3 Công trường Chiến Sĩ.

Thông cáo nầy nói thêm các sinh viên vắng mặt, nếu không có giấy do quyền cho người thay thế chọn giúm thì Hội đồng sẽ chỉ định nhiệm sở và sau nầy không được khiếu nại.

Gạt lấy 7.000 đi mua vé máy bay rồi đi luôn.

SAIGON (VD). — Trưa 29-12, bà Võ tấj Sửa 27 tuổi ngụ tại Tây Ninh, ra phòng bán vé máy bay ở công ty Hàng Không dường Lê Lai để mua vé ra miền Trung thăm bà con. Một người đàn ông ăn mặc đồng đắn, mạo nhận là nhân viên của hãng không, bán bà đưa 7000đ lấy vé đưa, bà mua được liền. Thừa lúc đông người tên nầy bỏ trốn. Bà Sửa trở bót trình chủ chức trách. Cảnh sát bắt được tên lường gạt đưa về bót khai tên là Châu Nguyên 44 tuổi, ở đường Nguyễn Hoàng

Ăn quýt cần bắt bà chủ quán lên xe Jeep chở đi...

☆ SAIGON (VD). — 9 giờ đêm 29-12, bà Đoàn thị Anh 27 tuổi chủ quán nhậu số 51 đường Nguyễn khắc Nhu, đang ngồi bàn bàng, một thanh niên ăn thường phạt vô ở chân quán bỗng đòi bà Cảnh Sát Đô Chiến, đi xe Jeep số VB. 4505 ngừng trước cửa vào quán nhậu. Nhân người ăn uống hết gần 1.000 lại gây sự đập phá quán. Sau đó họ bắt chủ quán ra xe jeep chở tới chợ Bến Cát đường Phan đình Phùng, gần bắc chủ quán xuống xe để gọi gạo bồ chợ.

Sờ bầu bị bắt

SAIGON (VD). — 2 giờ chiều 29-12, bà Nguyễn thị B.T. 30tuổi bị ông hàng xóm tên là Lê khắc Cần, 39 tuổi, thừa lúc nhà vắng vẻ không ai, ôm ngay lấy bà B.T. và sờ... bà nầy không cự tri bỏ lên và tới bót trình nhà chức trách. Tên Cần đã bị bắt.

Khám phá hai nơi nhập cảng hàng ngoại quốc lậu thuế

SAIGON (VD). — Được tin mật báo, nhiều Ẩn kiều buôn bán tại Saigon Chợlớn, nhập cảng nhiều hàng mỹ nghệ phục lậu thuế. Những Ẩn kiều nầy đem về khách sạn N.K ở đường Gia Long, sau đó phân phối số hàng nầy cho những hàng bán lẻ. Lúc 10 giờ sáng vừa qua, nhân viên Tổng Nha Quan Thuế tới nơi trả nợ của những Ẩn kiều nầy tại nhà số 1 trên tịch thâu được một số hàng vải may Âu phục. Đồng thời, ngày 29.12, nhân viên Tổng Nha Quan Thuế tại Thương Cảng, khám phá ra vụ nhập cảng vải lụa thượng quan trọng. Số hàng vải lụa thuế trị giá trên 10 triệu đồng. Tổng Nha Quan Thuế cho biết hai vụ vi phạm nầy trên có thể bị phạt tới 30.000.000đ.

Cháy nhà ở Sở Bông Thị Nghè

GIA ĐỊNH (TĐ). — 4 giờ sáng 30-12, thình lình lửa phát cháy tại 1 căn nhà ở hẻm 10 xóm Sở Bông thuộc ấp Nhất Tri ở Thị Nghè. Ngọn lửa cháy lên cao và lan rộng mau lẹ qua các căn nhà kế bên. Sở cứu hỏa Đô Thành đến nơi dập tắt thì đã có 3 căn nhà bị thiêu rụi và 4 căn nhà khác bị cháy hư hại, người ta cho rằng tên bị giựt sẹp đã ngăn chặn lửa.

Chọc ghẹo không được cởi tô cáo là VC?

GIA ĐỊNH (TĐ). — 10 giờ trưa 28-12, cô Nguyễn văn Ngh. 39 tuổi hớt hơ hớt hải chạy đến trình với nhà chức trách: gặp 1 thiếu nữ trên xe Lam có vẻ khả nghi là cán bộ VC đi từ Gò Vấp đến bến xe Lam Bà Chiểu.

Cơ quan an ninh đến bến xe Lam và do sự chỉ dẫn của anh Ngh. nhà chức trách cởi nón cô Bùi thị X. 21 tuổi vẻ bề lực soát tất cả hành trang người của cô bà thăng cấp gì khả nghi.

Sau khi thăm vấn, cô X. cho biết trên xe có gặp Ngh. 2 người chưa từng quen biết. Anh Ngh. mở lời chọc ghẹo cô và cô cứ chỉ khiếm nhã, cô cho Ngh. 1 bài học. Tuyệng vậy nhưc thế bỏ qua, không ngờ Ngh. lại tố cáo cô 1 Cán bộ người VC đi giữ đồn.

Bán và mua pháo, 2 người bị bắt.

GIA ĐỊNH (TĐ) - Sáng 30-12, Cảnh sát bắt cậu Lương A Sếu 18 tuổi đưa về bót đã lập biên bản. Cậu Sếu can tội đốt pháo tiếng tổng nổ, làm cho đồng bào hết hoảng, theo lời khai của cậu nầy cảnh sát có bắt 1 đàng bán pháo và tịch thâu 1 số pháo.

Hội Chuyên Viên và Kỹ sư Nông Nghiệp VN bầu Ban Chấp Hành mới

SAIGON. — Hội Chuyên Viên và Kỹ sư Nông Nghiệp VN ngày 28-12-1969 lúc 16 giờ đã bầu Đại hội thường niên tại trụ sở Hội 45 Cường Để Saigon để bầu lại ban ban Quản Trị nhiệm kỳ 1970 đã các cử vui đã sau tuyệt đối vào các chức vụ sau đây :

Hội Trưởng	Kỹ sư Bùi Như Hàng
Đệ I Phó Hội Trưởng	Kỹ sư Bùi Đình Tuyến
Đệ II Phó Hội Trưởng	Kỹ sư Nguyễn Phú Lu
Tổng Thư Ký	Kỹ sư Nguyễn Song Thuận
Phó Tổng Thư Ký	Kỹ sư Lâm Quang Kim
Thủ Quỹ	Kỹ sư Đặng Đức Cảm
Phó Thủ Quỹ	Kỹ sư Trương Đức Hạnh

Tu bổ kiều lộ tại Vĩnh Long

VĨNH LONG (VTX).— Trong tháng qua, Tỷ Công Chánh Vĩnh Long đã tháo dỡ hơn 10 tấn cầu đã và trăng sửa được 44 cây số đường thước các hàng lộ/tiết lộ và quốc lộ 4 với kinh phí lên đến 23.951.000đ. do ngân sách quốc gia và Xây dựng Nông thôn đài thọ.

Ngoài ra Tỷ Công Chánh Vĩnh Long cũng đã tái thiết được 5 cầu sắt gồm sắt Eiffel với chiều dài chung là 263 thước, gồm có cầu Ông Mẹ thuộc lộ liên tỉnh 7 dài 66 thước, cầu Ngã, Tắc và cầu Cái Sơn thuộc Hương lộ 16 dài 43 thước và 5 cầu trên tỉnh lộ 37 như cầu Sập dài 37 thước, cầu Lu Gì dài 39 thước, cầu Thạch Thới 39 thước, cầu Bến Lớn 18 thước và cầu Chà Hội 21 thước.

Thể Thao

● bbđpv HUYỀN VŨ

BÓNG BÀN

Tranh tám giải vô địch Việt Nam

Vì phải nhường chỗ cho đại hội gây quỹ cho Cây Mai Xuân Chiến sẽ nên tám giải vô địch bóng bàn Việt Nam phải dời lại và chỉ khởi tranh vào sáng thứ hai 29-12. Sau 2 ngày rào rật gần đua đã có bốn người ở giải đánh cho các chức vụ quốc tế tham dự. Ở vòng bảy kết Phương văn Ngọc (chức vô địch Vũng Tàu) gặp Nguyễn (vô địch V.M.) 2 ván. Mặt khác chức vụ thì Kim Tiếng (Đà Đạo). Cả hai đều ở vòng bảy kết đó sẽ gặp Châu hậu Ý—Lê thanh Bình (Tabord) và Phạm xuân Mẫn—Nguyễn thanh Tùng (Petrus Ký). Tranh chung kết đôi nữ gồm Võ thị Hải—Ng. thị Nam (Trung Vương) và Kim Tiếng—OanhOanh (Đạo Đức). Sau cùng là tranh chung kết đơn nam.

Có thể sắp Công Hòa sẽ giao cho Tổng Cuộc

SAIGON 31-12 (VTX).— Một nguồn tin tin Nha Thanh niên cho biết hiện Tổng Nha có ý định muốn giao sân Công Hòa cho Tổng cuộc tác chơi.

Trước đây, độ 2 năm trong Tổng Cuộc trước (chiếm kỳ của Đại tá Trần văn Xuân) thì Tổng Cuộc Tác Chơi đã xin Tổng Nha giao sân Công Hòa để Tổng Cuộc giữ gìn nhưng Tổng cuộc đã vì đã mãn nhiệm kỳ đã thay bằng tân quản trị mới nên công việc chưa được xúc tiến.

Các trận chung kết tranh vô 6 giờ sáng 31-12-69 tại khách thành vận đường trường Cộng Hòa.

Tranh bán và tranh chung kết giải học sinh

Giải bóng bàn dành cho học sinh đã khởi vòng bán và chung kết. Các trận nay sẽ tranh vào lúc 8hm 1-1-70 tại Nhà Thanh Niên Đa Đô thuộc Chương trình sẽ như sau. Từ 15 giờ : Tranh bán kết đôi nam giữa Ngô thanh Quang (Tabord) — Nguyễn thế Phú (Chu văn An) và Vũ thanh Hùng (Đức Đức) Trần công Anh (Đức Minh).

Tranh chung kết đơn nữ giữa Trần thị Kim Phượng (Lê văn Duyệt) Lê thị Kim Tiếng (Đạo Đức). Chung kết đơi nam giữa Châu hậu Ý—Lê thanh Bình (Tabord) và Phạm xuân Mẫn—Nguyễn thanh Tùng (Petrus Ký). Tranh chung kết đôi nữ giữa Võ thị Hải—Ng. thị Nam (Trung Vương) và Kim Tiếng—OanhOanh (Đạo Đức). Sau cùng là tranh chung kết đơn nam.

Có thể sắp Công Hòa sẽ giao cho Tổng Cuộc

SAIGON 31-12 (VTX).— Một nguồn tin tin Nha Thanh niên cho biết hiện Tổng Nha có ý định muốn giao sân Công Hòa cho Tổng cuộc tác chơi.

Trước đây, độ 2 năm trong Tổng Cuộc trước (chiếm kỳ của Đại tá Trần văn Xuân) thì Tổng Cuộc Tác Chơi đã xin Tổng Nha giao sân Công Hòa để Tổng Cuộc giữ gìn nhưng Tổng cuộc đã vì đã mãn nhiệm kỳ đã thay bằng tân quản trị mới nên công việc chưa được xúc tiến.

Cấp Tiến
TỜ BÁO TIẾN BỘ
Tòa soạn và Trị sự 242 ter Phan-Đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 23.275
● THỨ NĂM 1 VÀ THỨ SÁU 2-1-1970 ●

THỬ ĐẶT LẠI VẤN - ĐỀ GIÁO - DỤC

Tiếng dân Cấp tiến

★ PHẠM - TÂN

(TIẾP THEO)

VI lý do quốc phòng nên việc xuất ngoại du học bị hạn chế tới mức tối đa. Nhất là đối với học bổng quốc gia. Do đó cuộc đấu tư nhân sự nay không được qui mô theo đúng tầm mức quan trọng của nó. Cho đến nay không có lớp mới bị bỏ nữa, bởi vì sinh viên ra đi mà không trở về, thêm vào đó nó lại trở thành "cuộc buôn bán Mỹ kim, một mánh khóe để chuyển tiền ra ngoài quốc của những kẻ ăn cắp vong ngoại.

Theo thống kê của Bộ Văn hóa Giáo dục thì năm 1967-1968 có 1391 sinh viên du học bằng quốc gia và học bằng ngoại quốc chưa ra như sau :

Quốc gia	Học bổng Quốc gia	Học bổng Ngoại quốc	Tự túc
Úc	—	79	6
Gia Nã Đại	9	55	61
Pháp	74	24	—
Tây Đức	21	25	125
Nhật	3	17	49
Mỹ	6	391	80
Thụy Sĩ	7	—	136
Bỉ	4	12	148
Các nước khác	2	48	20
Cộng	126	641	625

Tiêu chuẩn để được du học đối với học bổng quốc gia thay đổi luôn, trước chỉ cần học giỏi và nhỏ tuổi. Bây giờ ưu tiên cho cô nhi tử sĩ.

6. Vấn đề hành thanh niên học dường

Giáo dục luôn được quan niệm phải toàn diện về mọi mặt : Đức, trí và thể dục.

Tuy nhiên vì hoàn cảnh chiến tranh, vì thiếu tiền, thiếu nhân viên giảng huấn, thiếu cơ sở giáo dục rộng rãi, nên vấn đề thể dục đã bị quên lãng nhất là tại các trường trung học tư thục. Việc tổ chức đi chơi, cắm trại của một tư thục tổ chức các cuộc đấu bóng, các giờ thể dục.... chỉ còn là những kỷ niệm ấu xưa, hình ảnh của vàng bóng một thời. Chính quyền hiện tại chỉ còn nói đến sinh hoạt thanh niên đối với các đoàn thể ngoài họ đường mà thôi.

B. Chủ trương Quốc Gia

ĐIỀU 10 Hiến pháp 1-4-67.

— Quốc gia công nhận quyền tự do giáo dục.

— Nền giáo dục cơ bản trên căn bản : dân tộc, khoa học và nhân bản.

— Mỗi năm ngân sách thích đáng phải được dành cho việc phát triển văn hóa giáo dục.

Đã giải thích, ta có thể hiểu :

— Dân tộc: vì nhân dân luyện những công dân tha thiết với quê hương dân tộc, những người không bị chóa mắt vì những hào quang chói lọi những thường lại phi nhân của nền văn minh Âu ý Mđến phủnhận giá trị của nền văn hóa cổ truyền.

"Khoa học: vì chúng ta không khai trừ và phủ nhận giá trị của nền văn minh cổ khi hiện tại mặc dầu những hậu quả nguy hại của nền văn minh nầy đã gieo rắc cho nhân loại trong mấy thế kỷ gần đây. Nói như vậy có nghĩa là chúng ta vẫn chấp nhận khoa học như là 1 trong những yếu tố tiến để phát triển quốc gia nhưng phải gắng diệt trừ mầm mống hoang, phá sản dương nhiên của sự tiến triển ồ ạt của ngành khoa học.

Nhân bản: vì nền giáo dục của VN hiện nay song song với mục đích phát triển kinh tế, chúng những chấp nhận mà còn đề cao các giá trị tinh thần và đạo đức nữa.

Theo tinh thần hiến pháp nói trên, trong thông điệp đọc trước Quốc hội ngày 25-1-68 Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã xác định một cách cụ thể hai chương căn bản của chính sách giáo dục hiện nay là dại chúng và thực dụng.

— Đại chúng: giáo dục không ưu đãi riêng một thiểu số mà phải nhằm vào đại đa số. Trong chiều hướng đó chính phủ sẽ cố gắng tạo phương tiện đồng đều để mọi người, có cơ hội học hỏi ít ra cũng đến mốc căn bản tối thiểu. Chương trình giáo dục cũng có tính cách cưỡng bách và miễn phí.

— Nền giáo dục đại học được tự trị.

— Những người có khả năng mà không có phương tiện sẽ được nâng đỡ để theo đuổi học vấn.

— Quốc gia khuyến khích và nâng đỡ các công ấn trong việc nghiên cứu và sáng tác về khoa học và nghệ thuật.

ĐIỀU 11 :

— Văn hóa giáo dục phải được đặt vào hàng quốc sách để thể dục đã bị quên lãng nhất là tại các trường trung học tư thục. Việc tổ chức đi chơi, cắm trại của một tư thục tổ chức các cuộc đấu bóng, các giờ thể dục.... chỉ còn là những kỷ niệm ấu xưa, hình ảnh của vàng bóng một thời. Chính quyền hiện tại chỉ còn nói đến sinh hoạt thanh niên đối với các đoàn thể ngoài họ đường mà thôi.

B. Chủ trương Quốc Gia

ĐIỀU 10 Hiến pháp 1-4-67.

— Quốc gia công nhận quyền tự do giáo dục.

— Nền giáo dục cơ bản trên căn bản : dân tộc, khoa học và nhân bản.

— Mỗi năm ngân sách thích đáng phải được dành cho việc phát triển văn hóa giáo dục.

Đã giải thích, ta có thể hiểu :

— Dân tộc: vì nhân dân luyện những công dân tha thiết với quê hương dân tộc, những người không bị chóa mắt vì những hào quang chói lọi những thường lại phi nhân của nền văn minh Âu ý Mđến phủnhận giá trị của nền văn hóa cổ truyền.

"Khoa học: vì chúng ta không khai trừ và phủ nhận giá trị của nền văn minh cổ khi hiện tại mặc dầu những hậu quả nguy hại của nền văn minh nầy đã gieo rắc cho nhân loại trong mấy thế kỷ gần đây. Nói như vậy có nghĩa là chúng ta vẫn chấp nhận khoa học như là 1 trong những yếu tố tiến để phát triển quốc gia nhưng phải gắng diệt trừ mầm mống hoang, phá sản dương nhiên của sự tiến triển ồ ạt của ngành khoa học.

Nhân bản: vì nền giáo dục của VN hiện nay song song với mục đích phát triển kinh tế, chúng những chấp nhận mà còn đề cao các giá trị tinh thần và đạo đức nữa.

Theo tinh thần hiến pháp nói trên, trong thông điệp đọc trước Quốc hội ngày 25-1-68 Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã xác định một cách cụ thể hai chương căn bản của chính sách giáo dục hiện nay là đại chúng và thực dụng.

— Đại chúng: giáo dục không ưu đãi riêng một thiểu số mà phải nhằm vào đại đa số. Trong chiều hướng đó chính phủ sẽ cố gắng tạo phương tiện đồng đều để mọi người, có cơ hội học hỏi ít ra cũng đến mốc căn bản tối thiểu. Chương trình giáo dục cũng sẽ đặc biệt hướng về tầng lớp đại chúng ở thôn quê và các sắc tộc thiểu số là những thành phần từ trước tới nay, chưa được đãi ngộ đúng mức.

— Thực dụng: Ngoài ra, để đáp ứng nhu cầu xã hội và kinh tế của đất nước đang trên đà phát triển, nền giáo dục quốc gia phải nhằm mục đích thực dụng và phải hợp với hoàn cảnh của cộng đồng Việt Nam.

II.— Tìm hiểu giải pháp

Như chúng ta đã thấy, giáo dục là một công tác đa diện và rất phức tạp. Thật thế, trên bình diện văn hóa, nó vừa nhằm cung cấp những cơ hội để mỗi cá nhân có thể phát triển toàn diện, vừa nhằm kiến tạo và hướng dẫn sự tiến bộ của cộng đồng. Trên bình diện Kinh tế nó là một đầu tư vừa nhằm bảo đảm những điều kiện nơi sinh cho mỗi cá nhân, lại vừa nhằm đóng góp vào sự thịnh vượng của nền kinh tế quốc gia. Tuy vậy để phân đấp ứng nhiều nhu cầu khác nhau và chuẩn bị cho nhiều giai đoạn khác nhau, giáo dục chỉ có thể có được 1 căn bản phát triển thích đáng nếu nó phù hợp với những điều kiện sinh hoạt và những dự phóng phát triển của cộng đồng quốc gia. Do đó, giáo dục không thể tách rời khỏi những ngành sinh hoạt khác của quốc gia cũng như không thể là một mô thức cứng nhắc không có biến giới thời gian và không gian.

Với tinh cách đa diện và bao quát như đã trình bày, giáo dục có 1 tầm ảnh hưởng quan trọng đối với sinh hoạt chung của quốc gia. Vì vậy trong giai đoạn hiện tại cần như trong quá khứ, cần tỏ và phát triển giáo dục để là đang là một trong những mục tiêu chính yếu mà chính phủ phải nỗ lực thực hiện.

A. Mục tiêu của nền giáo dục

Việc xác định mục tiêu cho giáo dục với những chính phủ khác nhau đại để vẫn mang những nét chính yếu mà trên hình diện tổng quát, chúng ta có thể hiểu là giáo dục phải làm sao thể hiện cách toàn bảo mối liên hệ giữa con người và xã hội. Nói khác đi, cứu cánh của giáo dục trước sau vẫn là con người. Muốn phục vụ cho sự phát triển xã hội, mục tiêu của giáo dục phải trước hết phục vụ cho sự phát triển cá nhân con người.

Sự phát triển ấy có thể tóm tắt trong ba điểm chính :

— Phát triển kinh tế (cung cấp nhân lực để phát triển).

— Xây dựng dân chủ (thực hiện dân chủ, tạo ý thức về tinh thần dân chủ cho mọi công dân).

— Thực hiện công bằng xã hội, (giáo dục là phương tiện thay đổi xã hội và góp phần vào việc giải quyết các vấn đề xã hội).

Qua những giai đoạn đổi thay, kiến toàn, chúng với sự ra đời của Hiến pháp đệ nhị cộng hòa ngày 1-4-67, vấn đề giáo dục đã đánh dược một mốc trường phát triển khá quan Điều 2 của Hiến pháp đã đưa nó lên hàng quốc sách, đặt nó trên cần bản dân tộc khoa học và nhân bản, coi khoa học như là 1 phương tiện phát triển quốc gia. Thêm vào đó, trong thông điệp của Tổng Thống VNCH ngày 25-1-68, chủ trương giáo dục Việt Nam đã được minh định đó là chủ trương đại chúng và thực dụng của giáo dục hiện thời.

Nhìn vào hiện thế đất nước hàng với những nhu cầu của quốc gia, chúng ta thấy chủ trương giáo dục của VN nhằm vào 4 mục tiêu chính yếu:

— Phát triển con người cá nhân (trở căn bản khoa học và nhân bản trong hiến pháp). Nền giáo dục hiện tại sẽ cố gắng nhằm con người có đầy đủ kiến thức về mọi sinh, hoạt xã hội, có khả năng chuyên môn về một ngành hoạt động để tự nuôi sống bản thân và gia đình, có những đạo đức tối thiểu để làm người, có những hiểu biết thường thức về sức khỏe và sinh lý để bảo tồn đời sống, có những kiến thức cần thiết để bảo vệ và duy trì hạnh phúc gia đình và cá nhân.

Đào tạo 1 công dân Việt Nam xứng đáng (lấy từ căn bản dân tộc và nhân tâm) ; để xây dựng dân chủ, và tiến xã hội. Nền giáo dục hiện nay, sẽ làm sao để đào tạo được những công dân tốt, có tinh thần quốc gia vững chắc, biết hành diện với truyền thống dân tộc, biết duy trì những đạo đức cổ truyền không vọng ngoại, biết tôn trọng luật pháp, bảo vệ trật tự chung. Đã thích ứng với nhu cầu xây dựng dân chủ, người công dân phải hiểu biết các nguyên tắc dân chủ, các phương thức thực hiện dân chủ, quen với lề lối sinh hoạt dân chủ. Trên bình diện khác, đó có thể huy động được mọi nỗ lực cho sự phát triển quốc gia, giáo dục phải đào tạo những con người có tinh thần trách nhiệm và phục vụ quốc gia.

(CÒN TIẾP)

CHIẾN THUẬT CHỐNG chánh phủ tại Tiệp Khắc

Ngày xưa người ta thường nói về nhà độc tài Mussolini rằng : độc tài đấy, nhưng ít nhất ông ta cũng khiến cho tàu hỏa Ý chạy đúng giờ. Ngày nay chắc không mấy ai phê phán ông Husak nước Tiệp Khắc như thế. Ông Gustav Husak từ tháng tư năm nay đã lên địa vị để nhất bí thư đảng Cộng sản Tiệp Khắc. Ông đã lập lại được quyền kiểm soát chặt chẽ của trung ương đối với báo chí và đối với giới sống chính trị nói chung. Những người ra mặt phản đối ông và cử một mực chỉ trích cuộc xâm lăng do đế quốc Liên Sô cầm đầu trấn vào Tiệp Khắc năm ngoái thì đã nói gọt nhau mất việc. Nhưng vẫn khó để nói chung thì Tiệp Khắc đang làm vào "một tình trạng rối ren mà tàu hỏa của Tiệp Khắc thì không bao giờ đúng giờ. Ông Husak đã không khiến được cuộc sinh hoạt ở Tiệp Khắc tiến triển điều hòa. Có lẽ công là vì một sự thụ động để không rất rõng rẽi. Một thụ động kháng cự có lẽ rõ rệt nhất là trong ngành hóa xa Tiệp. Như ở Cerne... miền biên giới giữa Tiệp Khắc với Liên Sô thì công nhân hóa xa đã làm việc chểnh mảng trong suốt hơn một năm (1969) nay. Và công việc chuyển hàng hóa từ tàu hỏa Nga sang tàu hỏa Tiệp đã tỏ ra vô cùng trì chậm. Sở dĩ phải chuyển như vậy vì đường xe lửa Nga-Sô với đường xe lửa ở Trung Âu nói chung rộng hơn khác nhau. Nhưng mới đầu, người ta cho quân đội đến để chỉnh đốn tình hình rồi sau đem những công nhân Hung gia Lợi tới làm, nhưng tình hình chung vẫn không khá quan hơn chút nào. Ở Batislava chẳng hạn thì đài phát thanh ở đây cho hay là trong tháng nầy có rất nhiều tàu tàu chở hàng tới đây nhưng công nhân không bốc hàng. Nói "chung, trong ngành kỹ nghệ ở Tiệp Khắc tình thần làm việc rất thấp. Trong thông trước có một bài báo ta thán rằng vì công nhân vắng mặt trên nhà máy nên công chức hầu như là đã cạn lối làm việc mỗi tuần có ba (3) ngày rưỡi. Sức sản xuất như vậy bị ảnh hưởng tai hại và trên thị trường khan hàng, cả đến những thứ sản xuất riêng cho tiêu thụ trong nước cũng thiếu tỷ như các đồng dệt. Trong sức tự động để không có lẽ được đúng đến phần nào trong giới công nhân, giới mà đảng nhân danh nó để cầm quyền, nhưng không phải chỉ riêng giới nầy chống cự. Trong tất cả các đại học viện miền Czech chính phủ trong suốt mùa thu vừa qua đã tìm hết cách để khiến các giáo sư báo cáo về quan điểm chính trị và hoạt động của sinh viên. Ông Bộ trưởng Giáo dục đã cho lưu hành một tờ in nhiều câu hỏi đòi rằng phải đó lời giải đáp vào khoảng đầu tháng 10, sau lui lại đến cuối tháng 10 rồi chung cục ông tạ phải lăng lặng bỏ giới chức nầy và các giáo sư Đại Học đã không chịu hợp tác.

Trong tất cả các cuộc hội họp ở khắp nước Tiệp Khắc, người Tiệp đã có những phương pháp rất tài tình để tỏ cho giới cầm quyền hiểu rằng giới cầm quyền đã không được lòng dân. Thì dụ như khi một viên chức của đảng tới một cuộc hội họp ở Prague vào lối mùa thu vừa rồi, những người đến họp đã không ngồi lời hoan hô rằng «Liên Sô muôn năm» khiến cho ông tạ không nói gì được mà hoan hô như vậy thì ông ta cũng không thể ngăn cản được. Nhưng phản đối như vậy thì hòng làm được gì? Khó mà nói ra được một mực tiêu gì đơn giản bởi vì phần lớn sự chống đối ấy là tự động và không tổ chức, một phần là vì dân Tiệp chán nản trong việc làm, chắc họ phải tự hỏi rằng làm để làm gì? Chớ cũng không phải vì những người tác cao quý hay những dụng ý chính trị nào. Thế nhưng đây cũng là một lối người Tiệp Khắc ưa dùng để phát triển cảm nghĩ của họ thì dụ như dưới thời giông hắc nô ngự trị cũng như khi bị Hitler không chế. Các phát ngôn viên chánh phủ cho rằng sự thụ động phản kháng nầy căn cứ vào khẩu hiệu cang làm tôi tớ cáng tốt, thì có những thời mà một dân tộc đã phải chịu thiệt thòi về vật chất cũng cần phải biểu lộ ra sự phẫn nộ của mình. Có ai coi trọng những người Ý đã giúp cho tàu hỏa của Mussolini chạy đúng giờ hơn là người Tiệp bây giờ hay là trái lại.

B.B.C 30-10-69

MỘT QUAN NIỆM VỀ KHẮC KHỔ

★ của NGUYỄN TẤN BÌ

(TIẾP THEO)

Cho gì nữa mai bằng, một quốc gia, m ở ngay cả nền kinh tế gốc (lúa, gạo) đang không đảm đủ cung cấp cho mực sống nhân dân lại là một quốc gia mà ngay cả Thủ Đô, nhiều building mọc lên như nấm, trẻ đi-ch tiu đầm nhan nhản và trên phố phường điện quốc sự, sáng đăng tối tắn, chiếu cự dồi dào không thua bất cứ một quốc gia tân tiến nào như Việt Nam chúng ta ?

— Người trí thức đi học vấn để đạt cho cao, lại thích tìm một chỗ ngồi một địa vị cao sang trên trước ngay trong Chánh quyền Chắc chắn là ở đó còn nhiều bịp tục thu hút được lắm người.

— Mặt ông Thủ Tướng có biệt thự riêng, ông ta lúc lâm việc có xe riêng cho vợ con, một ông Tổng Giám đốc hay Ông Giám đốc, có chiếu ưu đãi quý giá riêng. Cam chức Ông Bà, đi ra đường có kẻ hầu người ha, tiếc bà bận bộ áo tinh xảo, thế hãi lắm sao đàn ông chấp nhận một cuộc sống khắc khổ được.*

Người dân đen có thể sống nước lã ngày trong cuộc sống hàng ngày của họ được. Một người có quyền thế, có địa vị, có chuyên đề đăng độ liệu có chịu làm không.

Những buổi tiếp tân, rượu sang đã hiện, khách khứa sang trọng lắm điều, nhà cửa không thiếu một tiện nghi nào cả, từ chiếc tủ lạnh, cái radio cassette đến cả lò điện nấu cơm, thế hỏi khắc khổ là khắc khổ làm sao ?

Muốn đi đến tự lực, tự cường, không thể nào cứ liên tiếp nhận lấy viện trợ Mỹ mà không xét lại thực chất của viện trợ.

Đông ý là chúng ta cần sự viện trợ, nhưng không thể nhận viện trợ kỹ mà không có tính toán cân cứ trên những nhu cầu.

Một chiếc xe hàng sang đành riêng cho một nhân vật nào đó, xét ra có quá đáng chăng, nếu thật tình chúng ta muốn thắc lưng, buộc bụng ? Tại sao không giảm thiểu số công xa đành cho các nhân vật Quốc Gia TX, tiếp tân có cần chiết giảm tối đa không ? Những nghị là viên rã, có cần phải ra lệnh bãi bỏ không?

Ngày nay thật sự cần tự trong thì tạc cho thích hành hơn bao giờ

— Ông Lê-ve Trung Trong về Tỉnh, Tỉ Tỉnh về Quận bước từ Quận về làng bắc chuyện qua lại rồi thì «bên cơm thân mật» được bày ra nói cười vui vẻ, Ông Làng ông Xã lâm gì có quý giao tế, tiếp tân ? Và đó cũng không phải là cái tính nói nghĩa gì cả, mà là bổn phận kẻ dưới phải lo bề trên. Kẻ nghèo cứ phải nghèo thêm, còn người đơn đa đơ đỉ lại phát phày ra*.

Từ khi Mỹ vào đất nước nầy, người ta lại quen uống Whisky, Scotch thiếu quá rồi bây giờ tiếp tăng không có mấy thứ là thì coi không được.

Chúng ta nếu tiến phân đất tự do. Rồi cũng vì cái chữ tự do mà làm người tan ra cho sống nước nổ đi.

Tại sao một Ông Tổng Trưởng hay một Ông TổngGiám Đốchàng thể đi đến sở bằng những phương tiện đơn sơ nhất ? Nghĩ cách nào bắt buộc rằng mỗi người có địa vị đi vào sở bằng phương tiện xe vespa, cả vợ hầu hạ ? — Nghĩ là đưa địa phương tạo ra hay cho Thế giới phải phiền tạo ra.

Người ta không thể lấy mức đơn sơ được, làm sao người ta có thể bắt tay một công đồng chân lấm tay bùn được. Không làm được như vậy làm sao người dân tin tưởng được vào người mình đành ra phục vụ cho họ. Sự không đồng cảm, ngăn ngại chẳng dám bay tỏ cảm long, đều bắt nguồn từ những cách biệt cá nhân.

Chúng ta đến việc tự tự do chống cộng? Đông ý. Nhưng không nên chống việc tự do để tạo ! sếp sống thông dọ cho cá nhân, trong khi mọi người khác bắt buộc phải được việc tự do để sống ra sao mà, chẳng đến, tạo những cái mất không tốt cho con đường phục hưng xã hội.

Cho nên, trước hơn ai hết, những nhân viên sao cấp trong chánh quyền nên tự cuộc sống khắc khổ thì mới thành cho người khác bằng thân thiện. Sự làm đó, nếu được thi hành đúng đắn sẽ mang nhiều ý phía tốt, người việc nhà cao thấp ngăn, tự tục, tự cường để phục hưng xã hội cho tạo ra hành khắc tốt đẹp trong việc tranh thủ nhân tâm với đối phương. Dân chúng sẽ để ý gần đến những qui vị đã và như thế, chiếu hướng tranh đấu chống chiến chấn sẽ cao tiến đẹp hơn bây giờ.

Đến giai đoạn khắc khổ đó, không phải Mỹ, mà chúng ta sẽ chiết giảm các phần viện trợ sẽ ra khỏi cảo thiết nữa. Nếu ta trong đó giảm sẽ tốt đẹp lại. Chỉ bao giờ được như vậy, ý nghĩa cuộc tranh đấu của dân tộc mới còn thắng liêng hơn bất cứ bao giờ.

Không nên bên gió lại trông lớn đa chăng thất lung được bụng nữa. Đau không thật tế thì cho gì đã sẽ khắc khổ nên đau. Nếu mọi cuộc cách mạng xã hội mà cứ dồi bỏ ở sự hy sinh của chân đau trước tiên, thì chắc chắn những cuộc cách mạng đó khó đem lại thành công khả quan.

Chánh quyền khắc khổ, nhưng không phải công chức...

Nói Chánh quyền tức là nói chung khối người cai trị. Nhưng thật ra trong khối người đó, hàng công chức không phải là thành phần cần phải thắt lưng buộc bụng. Công chức ngày nay không cần là lẹp người được ưu đãi như xưa nữa.

Họ là một phần tử trong nhiều hợp chất của tạo thành khối chánh quyền. Hoàn cảnh chiến tranh và kinh tế của xã hội nay đã làm lụn bại tất cả nếp sống của mọi người (ít nhiều là trừ những người mà trong tay của phương tiện tạo ra cuộc sống sung túc).

Thiếu trường PXC vẫn cho người ở văn phòng. Lúc ấy đã vào khoảng 7 giờ tối.

Đài Phát thanh Saigon vẫn phát lại bản biện trình của Đặc sứ Phan Quang Đán, Ông Võ Văn Hiếu vẫn rằng cố để tiếp tục xét đoạn quốc chống biểu tình như vậy thì Ông Thủ tướng cho thăng với Trung tá Vương văn Đông để chấm dứt việc phát thanh bản biện triệu ký và được Trung tá Đông đồng ý.

Bản nhựt lịnh của Trung tướng Lê Văn Tỵ.

Mặt khác, ông Võ Văn Hiếu lại bàn với Trung tướng Lê Văn Tỵ đã lên một bản nhựt lịnh trên an quân đã và đang chống đối cho bị khắc hoang mang về tình hình hiện tại Trung tướng Lê Văn Vỹ sẽ lấy tư cách Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội VNCH đã đọc bản nhựt lịnh nầy.

Bản nhựt lịnh nầy, sẽ là thảm ý của ông Võ Văn Hiếu, là giúp cho các lực phương xa Saigon biết, rằng Tổng thống Ngô Đình Diệm vẫn còn nắm giữ quyền hành pháp, đồng thời ngăn chặn không để cho các cuộc biểu tình xảy ra, nhất là được huy động đúng mức và có đông đảo quần chúng tham gia là một trong những mục tiêu chính yếu mà chánh phủ phải nỗ lực thực hiện.

A. Mục tiêu của nền giáo dục

Việc xác định mục tiêu cho giáo dục với những chính phủ khác nhau đại để vẫn mang những nét chính yếu mà trên hình diện tổng quát, chúng ta có thể hiểu là giáo dục phải làm sao thể hiện cách toàn bảo mối liên hệ giữa con người và xã hội. Nói khác đi, cứu cánh của giáo dục trước sau vẫn là con người. Muốn phục vụ cho sự phát triển xã hội, mục tiêu của giáo dục phải trước hết phục vụ cho sự phát triển cá nhân con người.

Sự phát triển ấy có thể tóm tắt trong ba điểm chính :

— Phát triển kinh tế (cung cấp nhân lực để phát triển).

— Xây dựng dân chủ (thực hiện dân chủ, tạo ý thức về tinh thần dân chủ cho mọi công dân).

— Thực hiện công bằng xã hội, (giáo dục là phương tiện thay đổi xã hội và góp phần vào việc giải quyết các vấn đề xã hội).

Qua những giai đoạn đổi thay, kiến toàn, chúng với sự ra đời của Hiến pháp đệ nhị cộng hòa ngày 1-4-67, vấn đề giáo dục đã đánh được một mốc trường phát triển khá quan Điều 2 của Hiến pháp đã đưa nó lên hàng quốc sách, đặt nó trên cần bản dân tộc khoa học và nhân bản, coi khoa học như là 1 phương tiện phát triển quốc gia. Thêm vào đó, trong thông điệp của Tổng Thống VNCH ngày 25-1-68, chủ trương giáo dục Việt Nam đã được minh định đó là chủ trương đại chúng và thực dụng của giáo dục hiện thời.

Ngày trước một ông Chủ Sự, trong tháng bổng lộc cả nhà túng không bết, Ngày nay một ông Chủ Sự gương nhà là một người mà sở dân không biết gì đến bao giờ cả, chăm dứt Thành thử ta nhìn chung công chức đã ngày khó lâu rồi con gì, nữa mà khắc khổ.

Chỉ có thể nếu chánh quyền chấp nhận khắc khổ trước tiên chánh quyền sẽ tạo vạt — chẳng đương lắc thích nghi nào để chấm sau giúp đỡ nhân viên hạ cấp đau đớn để nhân viên cao cấp nghiêm túc cố, làm đy một nó công, chức được phép ăn mặc đơn giản để làm thay vì phải sơn phấn ăn diện thời trang vin... để biết ban nhiều ?)

Khắc khổ phải được thi hành đồng đều, chớ không nên coi như một điệp khúc :

Tin tức chánh quyền đưa ra, đã đi đến một chánh sách khắc khổ, chánh phủ sẽ nghiên cứu lại việc đánh thuế th ật nhưng mới mơ hồ.

Đánh thuế hàng hóa xa xỉ phẩm chăng ? Chớ ta xét phẩm thế ra chưa được cơ sở thuế vụ định nghĩa đúng đắn. Đánh thuế các hàng hóa thực dụng chăng. Điều nầy không thể được rồi.

Thật ra nói chung, không phải đánh thuế là nếu hiểu cho chánh sách khắc khổ. Ở một nghĩa khác, thuế có đánh cho nhiều vào, rồi cuộc rồi dân đen vẫn phải đưa lưng hứng lấy cả. Bởi vì có một vấn đề hàng nào đó, cách đây năm hoặc là mấy năm ta xét ra phẩm, hàng gì thì không phải nếu hiểu nó thành hàng thực dụng nữa rồi. Vì đã mà việc đánh thuế, cần phải được nghiên cứu kỹ Trong thời cách khắc khổ chúng ta, đánh thuế nhiều, cần có ý nghĩa trên phương diện bảo vệ cho tiền tệ không bị lạm phát.

Dù sao Chánh quyền cũng đã tuyên bố khắc khổ rồi. Bây giờ chỉ cốc thi hành thôi. Trong muôn một, sự khắc khổ cần phải thi hành đúng đắn. Mọi việc đều tùy thuộc vào thái độ chánh quyền.

Nhưng nếu được nhìn mạnh hơn, người dân bây giờ nghèo khổ lắm rồi. Chánh quyền không gọi khắc khổ là sao. Nếu họ phải khắc khổ trước tiên chắc chắn họ sẽ không còn gì để nói nữa.

Giải đoạn nầy, mọi việc rất cần có sự làm gương của chánh quyền. Một khi chánh quyền đã tự chế, khắc khổ bản thân được rồi, chắc chắn mọi Cách Mạng xã hội sẽ được khắc khổ trong tinh thần yêu tổ đất giống.

TÌM HIỂU MỘT TÔN - GIÁO MỚI XUẤT - HIỆN

TỨ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?

● ĐIỀU TRA PHỎNG SỰ CỦA TRƯƠNG-CỬU-LANG

(TIẾP THEO)

LTS.— Sau mấy bấm vấn đề ra, Kỳ giả Trương cửu Lang xin tiếp tục loạt bài về TTCG. Xin cả lời cảo lỗi với các độc giả đã bực mình vì vụ ngưng ngang người ý muốn vừa qua.

Tới đây, nếu ta xét chung vào :

— Tôi rất đồng ý với BS Huệ, Truyền giáo đã khó, truyền giáo cho gia đình mình lại càng khó gấp nhiều. Gia đình mình đối với mình đã thế nơi nhau là «chân mặt» nói lại nghe lắm. Nếu chúng ta làm cho toàn gia đình chúng ta theo TTCG thì bảo đảm là vẫn đã giáo dục con em cùng như vẫn đã giáo chúng cho gia đình sẽ tự nhiên được giải quyết rất nhiều. Nhưng cái khó vẫn là việc truyền giáo trong gia đình.

Phải nhận rằng bà BS Huệ là người ăn nói khéo. Muốn chê trích một cái gì VN mà đã không bắt bẻ quan ta khó một tí phải nói khác. Chúng tôi liền bắt lời bà vì bà quay về một câu hỏi liên quan đến tôi ngường hơn :

— Thưa bà chị, chúng tôi rất ngưng những kiến vải khóa lẽ cũng kiến của TTCG. Chúng tôi nhìn nhận rằng người mở vải thiếu sót nhỏ, Giáo Hội có ý định phục hưng lại để khuyến cáo truyền chính thống của VN mình. Chúng tôi thích nhất đó nhưng xin bà lẽ lâm như vậy có bị xem là khinh thức rồm rà rắc rối và có hại cho việc truyền giáo hay không ?

Bà Huệ lắc đầu một cách không định :

— Thưa chúng tôi nhìn nhận rằng giúp. Vấn đề nghi là cũng kiến trước hết là yếu tố hiểu biết...

Bà Phụ chưa hết lời thì bà Thọ vị nữ tu ai thêm vào :

— Và kể là vấn đề đạo tâm của con người.

Tuy bị ngắt tới nhưng bà Huệ có vẻ đồng ý và nhịu lâm. Bà tiếp theo :

— Thì dụ như việc sam giữa hiểu chung tôi trở lại mặc quần phục. Những người từng nghe TTCG nhắc lại lịch sử chiếc khăn đen đầu đồng ý rằng khác đến là một lý niệm cảm động của đạo tộc, cảm động vì đó là một kỷ niệm đầy máu và nước mắt. Một khi đã hiểu rõ thì những người đó không bao giờ cho đến chế điều quốc phục và nhiều đạo sẽ phát tâm khích trọng và yêu mến quốc phục vì xuyên qua quốc phục họ đã tìm thấy hồn Dân tộc và thêm yêu mến đạo tộc. Đó là yếu tố hiểu. Sau đó là yếu tố đạo tâm.

LỄ. Nhực định là nhưa tâm an. Chúng tôi cũng kiến đúng nghi lễ, tuy đối với những người chưa quen thì đó đông, rườm rà thiếu nhưng quên rồi thì thấy tự nhiên vẻ cầu thái. Xin lấy thí dụ nầy. Giữa lúc trang nghiêm tôn kính của khóa lễ, chúng tôi đọc bài Kinh Bảo An, xung tụng công đức biển trời của tiền nhưa và cha mẹ. Nếu trong tâm người nghe đầy chứ Hiếu thì lâm sao bạn đạo cho rằng phiền phức hay... buồn ngủ được ? Giữa lúc trang nghiêm tôn kính, chúng tôi đọc Kinh xưa tụng các trăng Anh hùng liệt nữ đã xả thân để cho đất nước vẹy tiếu tại cho người VN ấy trường cửu, nếu người nghe trong lòng có chỗ Trung thì lâm sao họ đến cho phải phức đến đông ? Yếu tố Đạo tâm là như vậy.

Ưa hay không ưa TTCG cũng phải nhìn nhận lý luận của bà BS Huệ có cần bảo vững. Chúng tôi chưa kịp nói gì thì bà Huệ đã tiếp theo :

— Chư linh đã bao ơn giáng bút cho Giáo Hội mật khi Kinh Bảo An xung tụng công đức tổ tiên cha mẹ, đọc lên nhiều người đã phải khóc và nhiều lần đọc là nhiều lần khác. Như vậy cũng lẽ đau có thể phiền phức được.

— Thưa bà chị, chỉ có thể cho đọc thêm tôi nghe một vài đoạn của bài Kinh nói trên cho ấy không ?

— Bà BS Huệ đọc ngay:

«Sở Kinh ghi chép ông bà,
«Tổ Tiên lưu để hậu nhà nai theo.
«Nào là Ngũ Lễ quang treo,
«Liêm, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín, theo hợp đôi.
«Đông, Dung, Ngôn, Hạnh phải nơi,
«Ơn cha nghĩa mẹ nhớ đời Đạo tình cao.
«Hiếu trung, tiết hạnh dưỡng bao,
«Tình thương cốt nhục, đồng bào, quê hương.
«Ơn cha nghĩa mẹ khôn lường.
«Cưu mang sinh trưởng, tình thương vẹn trên.
«Nhớ lúc thai ấu cỏn non,
«Lo tập giỏi phải cho con an lành.
«Chẳng «ơi một bước không đành,
«Khi đau khi ốm, đó lành khẩn thay.
«Trăng con tới thăng tới ngày,
«Mau mau khôn lớn lo thầy, dạy con.
«Mặc cho cha mẹ cối lôn,
«Dầm sương, gió nắng miễn con an lành.
«Khi thấy con bệ sơn sanh,
«Lòng cha chưa xót, không đành ngủ yên.
«Thân mẹ lòng dạ như điên,
«Lự rơi rượt cắt, chẳng phiền tiếc chi.
«Nếu mà bỏn rẻ thân đi,
«Cho con được phước, an nhi cũng đành.
«Biết bao nhỉ khá tanh thành,
«Tơ khi thơ ấu đến thành thật gia.
«Trăm phương nghìn kế tính ra,
«Làm sao nuôi được thân ta trưởng thành...

(CÒN NỮA)

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH

★ ★ ★ VĨNH LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ Ngày dài nhất của Tổng Thống Diệm.

(TIẾP THEO)

Hai người sáng đã biết nhau từ trước, nhưng có lẽ đến giờ phút đó lúc sự Hoàng cơ Thụy cũng không rõ ông Hải có một vai trò cách gì. Cả thế hệ lớp cơ Thụy đã cho rằng ông Hải đã theo phe đảo chánh cũng nên do đó tuy biết ông Hải là chánh vấn phòng của TT Diệm lúc ấy, cô Thụy không tế vẽ ngực nhiều khi thấy ông Hải vào nhà cùng trung tá Đông.

Ở trong buồn chán mặp mờ đó, ông Võ Văn Hải đã được lợi rất nhiều vì cô thể thông tin cho ông Hải, nhất là cô đã biết tình hình là mọi người thuộc phe đảo chánh lại mà nhiều người thuộc phe đảo chánh lại không biết ông ta là ai và đảng sinh là người của phe mình nên ông rất dễ dàng đi lại và nghe ngóng tình hình.

Cả vẻ ông vậy, lượt sự Hoàng Cơ Thụy bảo Trung tá Đông :

—

MÁY NGƯ NGHIỆP NODA ● MÁY NÔNG NGHIỆP NODA ● MÁY NGƯ NGHIỆP NODA ● MÁY NÔNG NGHIỆP NODA ● MÁY NGƯ NGHIỆP NODA ● MÁY NÔNG NGHIỆP

NÔNG - NGƯ CƠ - GIỚI

NODA

Hiệu máy Nhựt-Bổn danh tiếng nhứt Á-Châu

THÍCH HỢP NHỨT VỚI NÔNG-NGHIỆP VÀ NGƯ-NGHIỆP TẠI VIỆT-NAM

NODA giúp nông dân phát triển nông nghiệp

NODA giúp ngư dân phát triển ngư nghiệp

Phụ tùng thay thế bảo đảm !

- ▲ *Bền bỉ và tín nhiệm !*
- ▲ *Kỹ thuật tân tiến !*
- ▲ *Tiết kiệm với giá phải chăng !*

NHIỀU KIỂU NHỎ HƠN TỪ 5 MÃ LỰC ĐẾN 10 MÃ LỰC THEO NHU CẦU ĐÒI HỎI

Máy Cày Tay MODEL NS 700 10-13 Mã lực DIESEL

THÍCH HỢP LÀM 2 VỤ LÚA THÀN NÔNG CÀY XỚI DỄ DÀNG ĐẤT CỨNG NGẬP NƯỚC, CAO THẤP KHÔNG ĐỀU. GIÁ PHỎNG ĐỊNH VN$ 163.000 CÓ LUÔN BỘ TRỤC VÀ GIÀN XỚI

MÁY KÉO NÔNG-NGƯ-NGHIỆP NODA

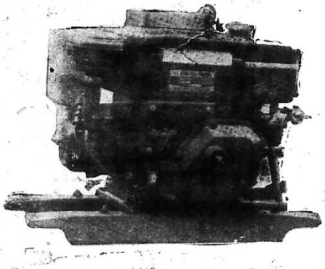

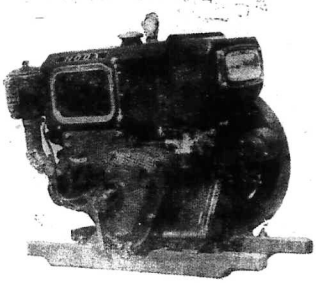

KIỂU MÁY NÀM ĐA DỤNG, BƠM NHỚT TỰ ĐỘNG LÀM TRƠN MÁY, CHẠY DẦU DIESEL RẤT MAU NỔ, CHẠY CHẬM KHÔNG RUNG. ĐỦ LOẠI TỪ 3 MÃ LỰC ĐẾN 13 MÃ LỰC.

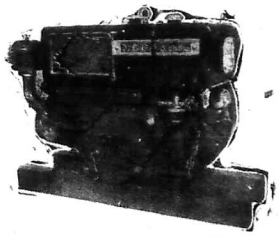

LOẠI DC CÓ THÙNG NƯỚC VÀ QUẠT GIÓ GIÁ PHỎNG ĐỊNH

LOẠI DE-DH CÓ GẮN THÙNG NƯỚC. GIÁ PHỎNG ĐỊNH :

KIỂU DE	3- 4HP	VN$ 19.600
D 45 H	4- 5HP	21.500
D 57 H	5- 7HP	25.600
D 68 H	6- 8HP	29.900
D 79 H	7- 9HP	35.700
D 81 H	8-10HP	40.800
D 112 H	10-13HP	51.500

KIỂU DC 57	5- 7HP	VN$ 29.400
DC 68	6- 8HP	35.360
DC 79	7- 9HP	40.200
DC 81	8-10HP	45.700
DC 112	10-13HP	56.300

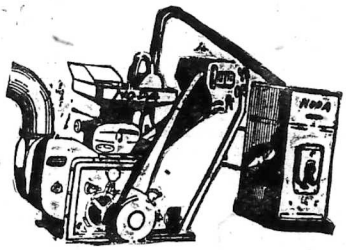

ĐẦY ĐỦ PHỤ TÙNG VÀ CÁC LOẠI LƯỠI ĐỂ THÍCH HỢP VỚI MỌI LOẠI LÚA GẠO CỦA MỖI VÙNG QUÊ

MÁY GẶT LÚA CẮT CỎ

KIỂU CMA 38 1,8 HP

KIỂU CMA 32 1,5 HP

– LÝ TƯỞNG ĐỂ GẶT LÚA THÀN NÔNG CẮT CỎ, ĐỐN MÍA V.V...

GIÁ PHỎNG ĐỊNH

KIỂU CMA 38 VN$ 14.700

— CMA 32 13.900

Máy xay lúa loại gia dụng MZ 25 KN

XAY LÚA VÀ CHÀ GẠO NĂNG XUẤT 360 KGS MỘT GIỜ

GIÁ PHỎNG ĐỊNH VN$ 106.000

Máy xịt thuốc sát trùng

KIỂU MDC 39

PHUN BỘT VÀ PHUN MÙ GẮN MÁY XĂNG 2.5 HP

GIÁ PHỎNG ĐỊNH VN$ 17.000

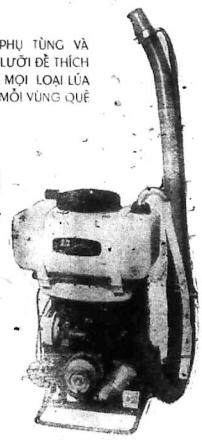

HÀNG ĐÃ CÓ SẴN

TRÌNH BÀY : Tại 211, đường Nguyễn Thái Học - SAIGON

XIN ĐẶT MUA NGAY CÁC MÁY MÓC TRÊN ĐÂY

Nơi các Nhà Buôn Máy lớn: Đại lý NODA trong toàn quốc

* *NHÀ SẢN XUẤT : NODA INDUSTRIAL CO., LTD Takamatsu, Japan*

* *NHÀ CUNG CẤP : TAIWA MACHINERY TRADING CO., LTD Kobé Japan*

Đại Diện Độc Quyền tại VN

FLINTERCO

19 PHÚ KIỆT (LÀU 3) SAIGON

MÁY NÔNG NGHIỆP NODA ● MÁY NGƯ NGHIỆP NODA ● MÁY NÔNG NGHIỆP NODA ● MÁY NGƯ NGHIỆP NODA

Nguyên tác: NGÔ LÂU CƯ SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 20
TRONG ĐỀN HOANG GẶP CÁI CUỒNG DÂM

(TIẾP THEO)

Trịnh Chân Nhân đáp:

— Cái đó công chúa cố chỉ là lạ. Bần đạo định đến Hồa Xương để nhắc nhở Ung Tiu Mão-lão tôi chả kia vậy. Bần đạo nghĩ rằng chuyện này mình đi tới nơi e cũng chậm mất rồi.

Kỳ Kinh vội nói:

— Trịnh Chân Nhân nghĩ vậy hồ chăng đặt nghĩ. Ung Tiu Mão đã suy đi hai chục năm nay, nhưng tôi kém cái điều linh. Thậm chí số đông bọn ta không nghĩ tới phải nây nữa.

Trịnh Chân Nhân chầm rồi nói:

— Kỳ Kinh chưa cho biết chỗ cao kiến. Bần đạo mong rằng Kỳ huynh nói rõ những điều suy đoán hơn một chút.

Kỳ Kinh ngẫm nghĩ một lúc rồi đáp:

— Nếu là việc khác thì tiểu đệ chắc định không thì nào phản đối cao kiến của Chân Nhân, nhưng vì không phải tầm thường nếu mà chụp được hàng thì thì khi đó tất gây ra một đường huyết chiến khốc liệt. Nếu không có Chân Nhân ở đây thì bọn ta thực lực kém đi rất nhiều.

Mai Am chả nói:

— Bần ni cũng đã khuyên Trịnh Chân Nhân nhưrồy... nhưng Trịnh Chân Nhân lại kiên quyết định đi Hồa Sương. Chân Nhân chả là chuyến đi này không thể tìm được.

HỒI 21
Trong phà miếu, Âu Dương Tinh xuất hiện

Kỳ Kinh nói:

— Đã vậy chúng ta bất tất phải nói nhiều. Hay hơn hết là cần lưu lại một chốt thông tin mau lẹ để phòng khi cần đến là thông tri cho Chân Nhân được ngay để cấp tốc trở về.

Trịnh Chân Nhân đáp:

— Cái đó chẳng thể không gì. Trước kia bần đạo ở trên núi nhân khi nhàn rỗi đã nuôi chim bồ câu lâm vui và lâu ngày đã huấn luyện được một số có thể dùng được. Bây giờ bần đạo gọi một tiểu đệ từ tới đây gặp Kỳ huynh. Hễ khi có việc, Kỳ huynh cứ bảo gã là bần đạo nhận được tin rồi mau chóng.

Kỳ Kinh lập tức tỏ biệt mọi người rồi phóng ngựa đi ngay.

A Liệt cũng vỗ đít đứng dậy chạy ra đường lớn. Chúng vừa đi vừa nghĩ thầm:

— Kỳ Kinh vừa nói bọn họ phong tỏa chung quanh thành Khai Phong. Nếu ta tiếp tục tiến về phía trước tức là tự chui đầu vào cạm bẫy của chúng.

Tuy bọn chúng không nhận được ta, nhưng giả sử bọn người Cái Bang giếp đó chúng thì lại có thể nhận ra lai lịch ta được. Chi bằng ta tránh cạm bẫy của chúng là hơn. Trước hết ta bảy đến Hồa Xương đã xem Trịnh Chân nhân bắt bài tới đó có việc chi? Đồng thời bọn Kỳ Kinh có tìm ra manh mối gì đưa tới đó cho lão, ta cũng có thể biết được.

— Ý kiến của chúng tuy rất hay, nhưng trong lúc nào cũng bảo khoản về Phòng Thủy Lam. Một mình nàng bị bao vây ở ngay cạnh Cái Bang trong nơi rất gần. Chẳng biết nàng có thể rảnh được mình xuất cầu bọn chúng không?

May ở chỗ hiện giờ bọn họ nếu phải theo đường Khai Phong mà đi cho đến Trịnh Huyện mới sẽ qua phía nam để tới Hồa Xương được.

Dọc đường A Liệt không gặp được một nhân vật nào khả nghi, vì thế mà chúng không biết bao đi giống lưới phòng tiêu bằng cách nào?

A Liệt vẫn theo đúi đối phương cách một quãng khá xa. Đến trưa chúng tìm vào quán bán bánh ăn qua cho xong bữa rồi lại ra đi. Vào khoảng giờ thân thì đến Trịnh Huyện.

Kỳ Kinh đi một lúc của thì trời đã gần tối. Dọc đường xe ngựa chúng khách bộ hành đều ra chiều mỏi mệt. Vừa trông đã biết là bọn này đi suốt ngày vất vả vẫn đi cho chống tới nơi nghỉ trọ.

A Liệt cảm thấy phía sau có người theo đúi. Lúc gần đến Trịnh Huyện thì người đó đông. Nhưng tới Trịnh Huyện xuống phía Nam người theo thốt đến nên gã nhận rất dễ dàng có người theo đúi A Liệt vừa đi vừa ngẫm ngầm phòng đoán những người theo đúi mình là ai?

Nhưng lúc chúng đông bước quay đầu nhìn lại, chẳng thấy gì. Chẳng liền tiếp tục đi về phía trước.

Bức mão đêm đã buông xuống. A Liệt đợi nhiên phải giác ra có điều không ổn. Vì sếu chúng đi đường có mục đích thì phải lo tìm chỗ ngủ trọ. Bằng trái lại chúng đi ra vẻ tất thảnh thơi ngắm sinh lòng ngờ vực và đã bị kẻ truy tung tiến lại ta bám.

Ý nghĩ nay khiến trong lòng rất đỗi bồn khoản. Bất giác chân bước chậm lại. Giữa lúc tới tối lại ở nơi hoang dã trên đường không người qua lại, chẳng không đỡ ý đến đường đi nên chân chân thình thoảng vấp vào mô đất, may mà không đến nỗi ngã lăn xuống đất.

A Liệt đi một đoạn đường nữa, ngoảnh mặt bên phía cũng thấy hoang vu tịch mịch. Không biết nơi đây có thôn xóm hoặc thị trấn để qua trọ, chắc chắc chúng lại ngán ngẩm liếc nhìn chung quanh tìm chỗ nghỉ chân.

Giữa lúc ấy đợi nhiên người phía sau đuổi tới nơi. A Liệt vẫn bán khoản từ trước, bây giờ chẳng phải giác ra, cũng lo đề phòng thấy gã chức không quay đầu nhìn lại.

Nhờ cảm giác linh mẫn bảo cho chúng hay một người đến sát sau lưng chỉ cho cách chúng hai bà thước. Chẳng giật mình kinh hãi là thâm!

— Nếu người này vung đao đâm một nhát là mình phải chết ngay, tức khắc...

A Liệt cho đang ngẫm nghĩ thì cảm thấy người phía sau vươn tay ra chụp lấy vai chúng.

A Liệt không quay đầu nhìn lại, chẳng cũng không rõ tại sao cảm giác mình lại biết đã bành động của đối phương?

Quả thiên hạ vai chúng bị một bàn tay lớn. Chẳng giật mình kinh hãi đừng bước lại từ từ quay đầu nhìn vào bàn tay chụp trên vai bền thì thấy da bàn tay nây rắn rẻo, vừa trông đã biết ngay là bàn tay một ông già. Đồng thời chẳng nhìn... số là một người mặt áo mão xám, tay áo rộng thông thình.

Người đó sau cất tiếng hỏi:

— Hai vị! Phải chăng người đã giật mình kinh hãi?

A Liệt nghe thanh âm hiền từ, cảm thấy cởi nỗi liền quay đầu nhìn lại và gật đầu đáp:

— Đúng thế! Thiếu chút nữa thì tiểu tử sự đến ngã đi.

— Em chưa nói rõ. Vài ba đêm anh trở lại một lần, chớ em đâu bắt buộc phải có một anh hoàn luôn.

— Vài ba là bao nhiêu? Là ba đêm chăng? Ừ, cho là ba đêm. Một tháng mất tự do mười lần, mà mỗi lần mất tự do, chỉ được đêm bù có chúng ấy, tức hai ngày thì quá ít.

— Bởi vậy em muốn hỏi anh mới bao nhiêu?

— Bởi vậy tôi mới đáp là tôi chưa đã biết bao nhiêu hết, vì tôi không có ý định đó.

Di hai hiểu rằng nguy hẳn muốn nói: cốt chọc lòng tham của tôi đi thì thành công. Tôi không có ý định, nhưng tôi sẽ làm, nếu có cái gì thức đẩy tôi. Mà cái đó phải là cái tôi khả lòng mà tự tay tôi tạo được.

Cũng giả người ta cũng ken kiệt. Nhưng vì mặt nây thì cũng giả người ta tăng lắng phải bỏi mất năm, con người phải mua ái tình cao hơn nhau trước mặt chết, và tôi một khi nào đã thì không cần mua được nữa, không phải vì kết người bên mà vì chính mình hết muốn mua.

Mỹ hai nghe rằng cũng chẳng cần bao năm nữa là đã hết muốn mua, và như vậy thì nàng quá đi. Muốn khái tiếc, những năm cuối cùng phải mua cho hàng, kết cớ với giá sao.

Vì hiểu ý ngầm của sáu Bi và vì quan niệm như vậy nên đã cho gã lên thang!

— Hay là như thế nây.

— Sao?

— Anh không bắt buộc phải tới nây ngày một lần. Cứ hàng thì tới.

— Đồng ý.

— Nhưng rồi anh không có hàng thì sao?

— Thì thôi chớ biết sao giờ.

— Nè, đã em gọi bằng cho anh nhé.

— Ừ, gọi thế xem.

— Mỗi lần anh tới, em sẽ trả tiền xe cho anh.

— Cũng hay. Nhưng bao nhiêu?

— Năm xinh

— Kể ra thì cũng hậu. Nhưng anh tôi thở mà con gái 17 mà bắt kẻ đến năm phiên của cô, bởi con gái 17 phải bơn năm phiên chớ

— Chớ anh muốn gì?

— Tôi đã nói là thì không muốn gì hết. Nhưng nếu tôi... Re ri cô, tôi sẽ biết gọi bằng.

— Đâu anh dự em thử coi.

— Cô gì khó tin đâu. Tôi sẽ biến cái việc riêng thì... bạn tôi thành ra một hồn phận của hàng.

— Nhưng vậy thì còn gì hàng. Nhưng làm thế nào mà kiếm được?

— Quá dễ. Chỉ có tính vợ chồng mới trở được hồn vào bản phận đó.

Di hai âm lấy đầu của sáu Bi mà bàn tro trớt:

— Cưng ơi, nếu được như vậy thì em hạnh phúc tuyệt vời. Sáu anh không nói, bác hai nây giờ em lo muốn chết hồ.

— Thì đã nói rồi đó.

— Vậy từ đây tụi mình là vợ chồng nhé.

— Cho tớ.

— Nào tớ ra chựa xong?

— Có gì đâu mà xong. Cả cô trên bước tái được vào thân chồng vợ hồi sáu đêm. Đó là thì nói theo tiếu vì mà thôi ấy chớ.

Di Hai thở dài. Di đã đến giá con khiêm như vậy, ngờ xong, nhưng lại cũng chưa được ở? Di hãi một cách tuyệt vọng:

— Nhưng em phải làm sao mới trở được anh được vào thân vợ chồng?

— Tài coi bộ cô ít thiếu chí lắm. Nếu cô không tha thiết thì thôi, ta nói chuyện khác rồi hơn.

— Sao anh biết em không tha thiết?

— Khi người ta tha thiết thì người ta trở cách để hành động, chớ sao lại hỏi lải thói. Hỏi rồi cưới vợ, tôi đâu có hãi nó tôi phải làm sao.

* * CÒN NỮA

Nhảy VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

53

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG XII

— Nè, trở lại rồi em cưng.

— Cớ chán vạn người khác cưng tôi.

— Em cưng đặc biệt mà.

— Đặc biệt làm sao?

— Mỗi thằng em tặng anh.Jai chụp ngón.

— Hờ... ờm... bắt lính hầu với rất giá đắt quá rẻ.

— Sao lại bắt... hầu. Anh đau nhứt được yêu em.

— Không bắt lính hầu thì bắt thân thân xác.

— Cho là như vậy đi nữa, cũng quá rẻ.

— Chớ anh muốn bao nhiêu?

— Không muốn bao nhiêu hết. Tôi không có nghĩ tới điều đó, có bắt bất ngờ quá, tôi biết đâu đặt trả lời. Và lại tôi làm đã nuôi thân.

— Nhưng nếu được thêm tiền chắc cũng không phải là hại cho anh

— Đồng ý.

— Thì sao anh không nhận?

— Vì điều kiện quá nặng.

— Em chưa nói rõ. Vài ba đêm anh trở lại một lần, chớ em đâu bắt buộc phải có một anh hoàn luôn.

— Vài ba là bao nhiêu? Là ba đêm chăng? Ừ, cho là ba đêm. Một tháng mất tự do mười lần, mà mỗi lần mất tự do, chỉ được đêm bù có chúng ấy, tức hai ngày thì quá ít.

— Bởi vậy em muốn hỏi anh mới bao nhiêu?

— Bởi vậy tôi mới đáp là tôi chưa đã biết bao nhiêu hết, vì tôi không có ý định đó.

Di hai hiểu rằng nguy hẳn muốn nói: cốt chọc lòng tham của tôi đi thì thành công. Tôi không có ý định, nhưng tôi sẽ làm, nếu có cái gì thức đẩy tôi. Mà cái đó phải là cái tôi khả lòng mà tự tay tôi tạo được.

Cũng giả người ta cũng ken kiệt. Nhưng vì mặt nây thì cũng giả người ta tăng lắng phải bỏi mất năm, con người phải mua ái tình cao hơn nhau trước mặt chết, và tôi một khi nào đã thì không cần mua được nữa, không phải vì kết người bên mà vì chính mình hết muốn mua.

Mỹ hai nghe rằng cũng chẳng cần bao năm nữa là đã hết muốn mua, và như vậy thì nàng quá đi. Muốn khái tiếc, những năm cuối cùng phải mua cho hàng, kết cớ với giá sao.

Vì hiểu ý ngầm của sáu Bi và vì quan niệm như vậy nên đã cho gã lên thang!

— Hay là như thế nây.

— Sao?

— Anh không bắt buộc phải tới nây ngày một lần. Cứ hàng thì tới.

— Đồng ý.

— Nhưng rồi anh không có hàng thì sao?

— Thì thôi chớ biết sao giờ.

— Nè, đã em gọi bằng cho anh nhé.

— Ừ, gọi thế xem.

— Mỗi lần anh tới, em sẽ trả tiền xe cho anh.

— Cũng hay. Nhưng bao nhiêu?

— Năm xinh

— Kể ra thì cũng hậu. Nhưng anh tôi thở mà con gái 17 mà bắt kẻ đến năm phiên của cô, bởi con gái 17 phải bơn năm phiên chớ

— Chớ anh muốn gì?

— Tôi đã nói là thì không muốn gì hết. Nhưng nếu tôi... Re ri cô, tôi sẽ biết gọi bằng.

— Đâu anh dự em thử coi.

— Cô gì khó tin đâu. Tôi sẽ biến cái việc riêng thì... bạn tôi thành ra một hồn phận của hàng.

— Nhưng vậy thì còn gì hàng. Nhưng làm thế nào mà kiếm được?

— Quá dễ. Chỉ có tính vợ chồng mới trở được hồn vào bản phận đó.

Di hai âm lấy đầu của sáu Bi mà bàn tro trớt:

— Cưng ơi, nếu được như vậy thì em hạnh phúc tuyệt vời. Sáu anh không nói, bác hai nây giờ em lo muốn chết hồ.

— Thì đã nói rồi đó.

— Vậy từ đây tụi mình là vợ chồng nhé.

— Cho tớ.

— Nào tớ ra chựa xong?

— Có gì đâu mà xong. Cả cô trên bước tái được vào thân chồng vợ hồi sáu đêm. Đó là thì nói theo tiếu vì mà thôi ấy chớ.

Di Hai thở dài. Di đã đến giá con khiêm như vậy, ngờ xong, nhưng lại cũng chưa được ở? Di hãi một cách tuyệt vọng:

— Nhưng em phải làm sao mới trở được anh được vào thân vợ chồng?

— Tài coi bộ cô ít thiếu chí lắm. Nếu cô không tha thiết thì thôi, ta nói chuyện khác rồi hơn.

— Sao anh biết em không tha thiết?

— Khi người ta tha thiết thì người ta trở cách để hành động, chớ sao lại hỏi lải thói. Hỏi rồi cưới vợ, tôi đâu có hãi nó tôi phải làm sao.

* * CÒN NỮA

---

(225) ● của AN KHÊ — TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

Kiếp TÂM THÂN

CHƯƠNG MƯỜI
Máu rửa máu, bao giờ dứt hận?

Ông bảo với cập tên Ba:

— Mấy nó mỗi bài một lên cho đầu trong điện phụ tới rồi mấy phía cết cho tụi nó canh gác, ngăn chặn khập mọi nơi. Rồi mấy lựa cho tôi hoàn hai chục đứa cường tráng để đi theo tao qua nhà cô Ứt.

Cập tên Ba vội chạy ra bên bờ, giống mỗi bài một lên. Ông nó vang rền trong điện, ngay ghé sự lên sao. Đin chúng trong điện đang ngủ, nghe tiếng mà thức dậy, hoảng hốt, kêu nhau chạy đến hầu lịnh. Giữa đêm, trong điện đang bội đèng bỗng sáng rực lên bằng trăm bóc đuốc, kéo thành nhiều hàng chạy về phía nhà ông, tự lại mặt vàng rồi lại tên mắt ra khắp nơi.

Cập tên Ba đã phân cắt cho mọi người lo riêng phận sự nây xong, liền vào trong hầm lại với ông Hội đồng. Ông nây và Hai Cang, mỗi người một cây súng lớn trên tay, thong thả đi xuống ghe hầm. Bọn cập tên Ba bơn hai mươi người lăm le đáo mác trên tay cùng đi theo trên nóm xuống.

Khi gần đến trại ruộng cô Mười Bảo, ông bội đồng Tám ra lịnh đứng ghe lại và bảo với bọn cập tên Ba:

— Tụi bây đi lên trước đi, hễ tới nơi thì cứ trên lên bắt giữ người trong nhà đưa phải ở đó, súng lớn trên tay, thong thả đi xuống ghe hầm. Bọn cập tên Ba bơn hai mươi người lăm le đáo mác trên tay cùng đi theo trên nóm xuống.

Khi gần đến trại ruộng cô Mười Bảo, ông bội đồng Tám ra lịnh đứng ghe lại và bảo với bọn cập tên Ba:

— Tụi bây đi lên trước đi, hễ tới nơi thì cứ trên lên bắt giữ người trong nhà đưa phải ở đó, súng lớn trên tay, thong thả đi xuống ghe hầm. Bọn cập tên Ba bơn hai mươi người lăm le đáo mác trên tay cùng đi theo trên nóm xuống.

Ba người lẹ làng xách roi và chia sẻ nhập ra. Cập tên Ba ứng tiếng hô:

— Chú Năm! Ông bội đích thân tới hầu thầng Trọng Đức, chớ chớ xạo sự mà ngay hại đến thân.

Năm Cân giật mình khi thấy bọn Ba cập tên phun nây đứng sẵn đông và có vẻ hùng hổ, đã tựa bao gặp nây lên hồi đầu hầm.

Năm Cân liền hỏi lại:

— Ông bội đông đó!

— Ông đi sao.

— Mấy người không ở sang ai hết vậy?

Mấy người đẹp chết chỗ người ta mà không sự người ta phiền sao? Cô chủ của tôi lại là em của ông bội đông...

— Tụi tôi đã có lịnh và chỉ biết thi hành theo lịnh. Ba người bỏ roi, chia súng đi, đứng đó bọn nây phải mác cáng.

Năm Cân lắc đầu:

— Mấy người không được phép ngang nhiên trào vào như vậy được.

MAI TIẾP

Nhựt báo CẤP TIẾN

● DÁM VIẾT ĐỀ: TIẾN BỘ

● DÁM NÓI VÌ: TỰ DO

● DÁM CHẾT CHO: TỔ QUỐC

Truyện dài

Trinh thám — Gián điệp — Tình cảm

của TRỌNG NGUYÊN

Nữ chúa Rừng Xanh

55

11. Người khách trong phòng tắm

— Em đẹp thật không, hay anh nịnh em đấy? Người ta đâm rằng anh galant khéo lắm, có phải thế không?

Trần Kiệt tiến đến trước mặt nàng, đặt một đôi bàn chân nhỏ lên đôi mỏi chân mượng đầy quyến rũ của nàng và nói:

— Không đó là anh nói thật, chứ chẳng hề nịnh em đâu. Từ khi mới biết em lần đầu cho đến bây giờ, anh chưa từng thấy lúc nào em đẹp cho bằng lúc nây.

Nàng đưa một tay tát nhẹ vào má chàng và nũng nịu thét:

— Vì thiên hạ đâm rằng anh có nhiều cô tình nhân xinh đẹp và bắp đâu lắm. Nhưt là các tay sát điệp viên quốc tế như... Anna, như Catherine chẳng hạn. Mặt người con gái Việt Nam đã vàng như em làm sao bì với các cô gái Tây Phương đã trắng, mắt trên, mũi cao ấy được!

Trần Kiệt không khỏi giật mình khi nghe Mộng Lan nói như thế. Nàng biết rõ cả Anna, Catherine thì đã hiểu nàng không phải là một kẻ tầm thường, mà chắc chắn nàng là một tay sát điệp viên quốc tế vậy. Tuy vậy chàng vẫn làm như chẳng hề để ý đến điều ấy, mà chỉ nhưa vai và nói với giọng rất thành thật:

— Không đâu, em ạ! Em đừng tưởng người con gái Việt Nam đa vàng không xinh đẹp bằng các cô gái Tây Phương đa trắng mà lầm. Người con gái Á Đông nói chung và Việt Nam nói riêng có những nét đẹp đáo đáng thèm mà người con gái Tây Phương không thể có được. Mà người đàn ông nào cũng thích cái đẹp đậu đáng thèm mà cả, em nên nhớ như thế.

Mộng Lan đưa tay bẹo vào khóe miệng chàng một cái và đa yêu trách:

— Thôi đi, đừng mảnh! Cái tài ăn nói của anh thì ghê lắm. Đến con liếc ở trong tầng cung thì bị ra nữa là, đừng nói làm gì bọn đàn bà con gái chúng tôi. Thôi nào mình em mở anh như điều đã nói và sẵn sàng chết vì anh là phải lắm, chẳng cần phải nói lắm... Thôi, bây giờ chúng ta bày ăn cơm đi. Em đã chăm thấy đói bụng lắm rồi!

Trần Kiệt gật đầu, rồi ngồi vào bàn ăn. Mộng Lan kéo ghế ngồi đối diện với chàng và nói tiếp:

— Vì đây là lần đầu tiên mới gặn anh, nên em chưa được biết rõ sở thích của anh thế nào. Do đó em chỉ gọi những thức ăn thông thường mà thôi. Nếu anh ăn không được vừa ý lắm cũng đừng trách em nhé!

Trần Kiệt nói ngay:

— Chẳng hề gì! Kể ra, những món ăn nầy vẫn còn ngon chán, so với những món ăn khác khẩu lắc ít giảm cầm trong tay quán địch. Vả lại khi đang đói bụng, ăn mốn gì cũng ngon miệng cả, em hãy yên tâm!

Vừa nói, Trần Kiệt vừa bắt đầu ăn uống một cách rất ngon lành. Mộng Lan cũng cầm chén đũa lên ít, nên nàng ăn uống rất tự nhiên, chẳng cần phải e dè, giữ ý gì cả.

Trong bụng người nghĩ ăn với nhau, chắc chắn không ai đem nghĩ ngờ cho là khó khăn khẩu lắc ít giảm cầm trong tay quán địch. Vả lại khi đang đói bụng, ăn mốn gì cũng ngon miệng cả, em hãy yên tâm!

Vừa nói, Trần Kiệt vừa bắt đầu ăn uống một cách rất ngon lành. Mộng Lan cũng cầm chén đũa lên ít, nên nàng ăn uống rất tự nhiên, chẳng cần phải e dè, giữ ý gì cả.

Trong bụng người nghĩ ăn với nhau, chắc chắn không ai đem nghĩ ngờ cho là khó khăn khẩu lắc ít giảm cầm trong tay quán địch. Vả lại khi đang đói bụng, ăn mốn gì cũng ngon miệng cả, em hãy yên tâm!

Đã hai mươi phút sau, thì Trần Kiệt và Mộng Lan đã ăn uống xong xuôi. Bây giờ, Mộng Lan mới hỏi chàng:

— Anh Trần Kiệt, hiện giờ anh đã hoàn toàn mạnh rồi chưa?

Trần Kiệt gật đầu:

— Phải, tôi ra cũng tạm thôn mạnh rồi.

— Vậy thì anh có bằng lòng hợp tác với em không?

Trần Kiệt nói ngay:

MAI TIẾP

---

(120)

CHƯƠNG VII

Ái đáp:

— Đâu có chuyện gì. Anh kêu thường cho em vì em đông hạng cao mà. Chị kêu em chi vậy? Chị tính gạn nên đài đãi thưởng cái gì nào?

Thầy kéo em lại gần mình nói nhỏ:

— Hễ anh có hỏi về bằng xe gì thì em đừng có nói quá giang xe của anh Hà nghe.

— Sao vậy?

— Thì cớ nghe chị đi mà. Nhớ nói là về bằng xe lô.

Ái thắc mắc, nó không hiểu sao thì không Thầy lại buộc nó phải nói dối cho hay.

Nó bèn gặng lại:

— Mà sao phải nói dối chi vậy. Mình nói là đi xe của anh Hà đâu có gì phải nói dối.

Thầy thấy nàng vẫn cứ nhất quyết cần em phải nói dối, điều mà sau nay nàng vẫn quyết liệt ngăn cấm em. Nghĩ ngông một lát, nàng miễn cưỡng nói:

— Không nói như vậy anh Tâm sẽ hiểu lầm.

— Anh nghĩ tầm bậy bạ.

Thầy gật đầu:

— Ừ lo ra vậy đó. Sự lành nghĩ bậy rồi ảnh buồn. Chị mới công giải thích thêm phiền. Em nhớ nghe.

Ái miễn cưỡng gật đầu:

— Dạ.

Thầy dặn kết thường của Thầy trong việc kêu Ái xuống nhà dưới một cách vội vàng và gất gỏng, tiếng thì thầm to nhỏ của hai người lân cho đại tỷ Tâm cũng thêm nghi ngờ. Tuy vậy đại tỷ cũng cố làm ra vẻ điềm nhiên, rồi thuốc chưa hút.

Ông Tuấn vội tay bật đèn rồi nói:

— Tối quá trời rồi. Mình nay tụi nó sẽ trễ. Hay là tụi mình làm một tỷ là đi trước bà.

Đại tỷ Tâm khẽ dạ. Ông Tuấn lại gọi:

— Ái ơi đi mua nước đá chưa em.

Ái vội đáp:

— Đây đã mua rồi bà à. Chắc nó sắp về tới.

Ông Tuấn quay bảo Thầy:

— Mua tay lên nghe con mượn rồi.

Đại tỷ Tâm chen vô:

— Con nước đá sao cũng được mà, liệu cho kịp sớm!

Thầy nói:

— Dạ.

Sau bữa cơm, trong lúc Thầy lo dọn dẹp, ông Tuấn đang nghe cải lương. Đại tỷ Tâm kéo Ái ra một chỗ hỏi:

— Sao Ái đã nghĩ xong vấn đề phân thường chưa?

Ái ngoe ngoẩy, lắm nũng:

— Khó nghĩ quá mà.

Đại tỷ Tâm vuốt tóc Ái:

— Vậy hãy để thông thông coi, tức nào nghĩ được thì cho biết hay. Mà đừng có đòi cái gì quá ạ. Nếu quá, anh không có nhiều mua cho đâu.

Rồi lâm bộ như vô tình, đại tỷ Tâm hỏi tiếp nguy:

— Hồi nay Ái về bằng xe gì mà anh đón không thấy.

Cau bối của đại tỷ Tâm làm Ái lặng tăng. Nó không muốn nói dối, nhất là nói dối với đại tỷ Tâm. Nhưng lời dặn dò của Thầy cũng

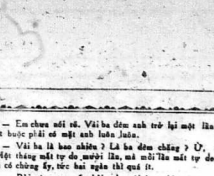

TRẦN THANH

Có tiếng Thầy trả lời:

— Ái đi mua rồi bà à. Chắc nó sắp về tới.

Ông Tuấn quay bảo Thầy:

— Mau tay lên nghe con mượn rồi.

Đại tỷ Tâm chen vô:

— Con nước đá sao cũng được mà, liệu cho kịp sớm!

Thầy nói:

— Dạ.

Sau bữa cơm, trong lúc Thầy lo dọn dẹp, ông Tuấn đang nghe cải lương. Đại tỷ Tâm kéo Ái ra một chỗ hỏi:

— Sao Ái đã nghĩ xong vấn đề phân thường chưa?

Ái ngoe ngoẩy, lắm nũng:

— Khó nghĩ quá mà.

Đại tỷ Tâm vuốt tóc Ái:

— Vậy hãy để thông thông coi, tức nào nghĩ được thì cho biết hay. Mà đừng có đòi cái gì quá ạ. Nếu quá, anh không có nhiều mua cho đâu.

Rồi lâm bộ như vô tình, đại tỷ Tâm hỏi tiếp nguy:

— Hồi nay Ái về bằng xe gì mà anh đón không thấy.

Cau bối của đại tỷ Tâm làm Ái lặng tăng. Nó không muốn nói dối, nhất là nói dối với đại tỷ Tâm. Nhưng lời dặn dò của Thầy cũng

rõ ràng bên tai của nó nên nó không biết sao cách nói. Thầy dặn... của Ái đại tỷ Tâm bỗng:

— Đi về bằng xe gì, sao Ái không trả lời?

Ái cuống quá, nó nói đại theo như lời dặn của thầy:

— Dạ xe lô.

Đại tỷ Tâm thở phào khoan khoái. Vậy thì... đã bắt Tuấn H... đặt điều nói hãy để phân chơi. Chớ Thầy đã cố ý... nói... nó không hao giờ nói dối thế. Ông nhẩm như sau Tuấn H... đang... người lân chuyện.

Thầy đại tỷ Tâm có vẻ suy nghĩ sau câu trả lời của mình. Ái vẫn cố tật nói giật mình nó tưởng đại tỷ Tâm không tin lời nó nên nó thêm:

— Xe lô chạy nhanh quá trời. Chạy xe áo đi mà không mất chút mồ nguyên nhưr xe đi vậy đâu, nghĩ em... tại sao vậy.

Thật ra Ái chưa đi xe lô lần nào hết. Nó chỉ trông thấy những chiếc xe lô đậu ngoài bến, nên đem chuyện đi xe của Hà ghép vào chuyện xe lô. Chu nói của Ái làm đại tỷ Tâm sanh nghi. Ông hỏi tới:

Mọi khi nó chen nhau cả mới vậy đó.

Ái cuống quá, nó trông nói đốc bị đại tỷ Tâm biết hết, nó đáp liền:

— Dạ xe là khách lên anh ấy.

Vừa lúc đó Thầy ra tới nơi, nàng chen vào chu chuyện của hai người:

— Hai anh em đang nói chuyện gì vậy.

Như bắt được cứu, Ái mừng rỡ đáp ngay:

— Anh Tâm đang hỏi em đi xe gì về, em nói là đi xe lô.

Thầy quay sang nói đại tỷ Tâm:

— Anh đã hỏi em hồi chiều mà.

— Thì không có chuyện gì nói lải Ái cho rai chơi vậy mà.

Ái tuột miệng:

— Vậy mà anh làm em hết hồn.

— Tai xui bất hồn. Hồi đi xe gì, chuyện chi đâu có lớn mà hết hồn.

— Anh làm như đây đó, hỏi tới hỏi lui hoài.

Thầy đã Ái nói một hồi rồi có chuyện nữa câu vội khóa lấp chuyện, nàng kéo Ái về phía mình nói:

* * CÒN NỮA

QUAN TRUNG ĐỆ NHẤT KIẾM

Nguyên tác: TÂN HỒNG

Dịch thuật: THỨ LANG

13

HỒI 2
TRONG NGHĨA ĐỊA ƯƠNG THÂN XUẤT HIỆN

(TIẾP THEO)

— Các bạ võ cố chặn đường bọn tại hạ là có dụng ý gì?

Ương Thân Lão Xá cười lạt đáp:

— Sao lại nói là võ cố được? Lão phu đã đoán chắc các vị tất đến qua trăn nây.

Lệ Hường Dã đứng bên buột miệng hỏi:

— Lão đã biếu trước như vậy ư? Lão Xá mời chúng ta đến đây chắc là sẽ viếc gì liên quan đến ba người nây.

Ương Thân đáp:

— Quan hệ rất lớn.

Phi Phủ Thập Cái không nhịn được cũng hỏi:

— Nhưng có việc gì? Sao Lão Xá không nói rõ ra?

Ương Thân trầm giọng đáp:

— Nếu việc không nghiêm trọng thì lão phu chẳng dám khinh động đến các vị.

Mọi người nghe giọng nói nghiêm trọng thì trong lòng không khỏi hồi hộp.

Ương Thân lại hỏi:

— Chắc các vị có nghe truyền Thần Trị Chương tức là "Kỳ Môn Cư sĩ".

Mọi người đều giật mình không tự chủ được lùi lại một bước.

Bắc Phương a thất thanh:

— Thần Trị Chương ư? Có phải là người năm người đã chết ở... ở...

Mới bắn run lên không nói được nữa.

Ương Thân lại nói tiếp:

— Chính là Thần Trị Chương đã chết về tay Kỳ Môn Cư Sĩ.

Ương Thân nể nỗi gật đầu đáp:

— Kỳ Môn Cư Sĩ là một tay kiếm thủ hầu hết mọi người đều biết tiếng. Ít ai Trị Chương trước khi mất mạng đã tiếp được tiêu thiệu... Chỉ có của chức nghiệp kiếm thủ. Vậy mọi người võ lâm đều nên...

Phi Phủ Thần Cái nói:

— Cái đó lý là phải cả. Lão Xá thuyết minh...

Ương Thân ngắt lời:

— Đừng chạy ngoài! Lão phu nói đây bắt qua là đưa ra vấn đề nguyên nhân. Năm bữa trước lại có người tiếp được tiêu thiệu chiến.

Những tay cao thủ nghe nói đều kinh hãi thất sắc.

Lệ Hường Dã buột miệng hỏi:

— Ai vậy? Người ấy là ai?

Ương Thân dằn từng tiếng:

— Kim linh thập tự Thương Mạch Cần.

Triệu Thiên Tôn Giả niệm Phật hiệu rồi nói:

— A Di Đà Phật! Mạch thế chủ tranh đấu gì với đồ lại là con người rất tốt. Có lý nào y muốn chức nghiệp kiếm thủ để giết người. Để chẳng qua là ý muốn trở hại. Người đứng sau bức màn ngầm ngầm thuê mướn tạm thời chưa nên nói ra.

Từ hai mươi năm trước Thần Tuan Ngưỡng đặt nhiều mất tích, từ đó trong võ lâm được gió yên sóng lặng...

Giữa lúc ấy lão già cui mặt trở trong nhà đi ra. Tay lão cầm một mảnh vải. Lão ngẩn nói ngửng đầu lên nhìn và "lộ vẻ kinh ngạc, nhưng vẫn cầm mảnh vải lau mặt bàn.

Ương Thân lại nói:

—Thế mà hai năm trước đây lại thấy một tay Chức nghiệp kiếm thủ xuất hiện. Lại lịch hắn rất là kỳ bí. Kiếm pháp vô cùng tân độc. Kỳ Môn Cư sĩ lẽ người đó tiếu mặc phải đặc thủ của hắn. Vậy người cây không khéo là ám hiểu bất tán của Thần Tuan Ngưỡng, hoặc hắn mượn xác hoàn hồn. Nếu vậy thì còn nhiều chuyện rắc rối.

Triệu tử Nguyên đứng giữa vòng vây đột nhiên hỏi xen vào:

— Các hạ tưởng có thể là một trong hai điều đó chăng?

Ương Thân đưa mắt người Triệu tử Nguyên chỉ không trả lời. Hắn đánh trống lảng:

— Bữa nay lão phu mời chư vị đến tập hợp không những chỉ để trự quyền cho Mạch Thập Tự Thương, mà còn để mở cuộc điều tra cho ra gốc ngọn của tên Chức nghiệp kiếm thủ kia.

Trụm Nông hỏi:

— Lão ngẫu có lẽ để đăng lâm nhỉ? Chúng ta dùng cách gì để điều tra được?

Ương Thân nói với Vương thanh Vũ Cổ Thiên Võ trên giọng nói:

— Mọi đều giây mỗ nhờ là ở hai người nhà tuấn nầy!

Lão lại đưa mắt nhìn Triệu Tử Nguyên nói:

— Về lai lịch hai người thiếu niên nầy, tại hạ đã biết rõ. Nhưng bọn họ đã đi với nhau thì đi nhiên phải có mối liên quan.

Yên, Cổ hai người đều nhìn lão chủ.

Cổ Thiên Võ nói:

— Các hạ nói rõ lai lịch. Vấn đề chúng tôi sẽ giải quyết.

Phi Phủ Thần Cái nói:

— Việc này rất trọng đại, sao các hạ lại... [illegible]

Ương Thân đáp:

— Lão khiếu bốn người ngồi lại là... Nếu chính tôi lão phu không nhìn thấy cũng chẳng cần là sự thực.

Phi Phủ Thập Cái hỏi:

— Lão Xá đã phát hiện ra điều chi?

Ương Thân đáp:

— Vụ nay mới xảy ra năm bữa trước đây. Lão phu đến chơi Mạch phủ vào khoảng canh ba, đột nhiên trên thềm nhà có tiếng người đã hành. Lão phu liền lẳng lặng chuồn ra ngoài cửa sổ thì thấy hay người võng vai đứng trên một tường vây phía trước viện.

Lão đư

KỊCH TRƯỜNG

CHÚNG TÔI XIN KHAI TRIỂN MỘT BÀI DIỄN VĂN

CẢI LƯƠNG CÓ ĐÁNG ĐƯỢC giúp đỡ hay không?

Trong suốt hai tháng biểu diễn Hội Nghị Ái hữu Việt Nam vào chiều chiều chớm 24-12-69 tại rạp Quốc Thanh, trước sự hiện diện của nhiều giới chức văn cấp trong Chánh phủ, và đông đảo khán giả, anh Phó Hội Trưởng HNSAH đã đọc một bài diễn văn. Bài diễn văn này có vài điểm nghiêng cả chung tôi cho là MỘT BÀI DIỄN VĂN NHIỀU Ý NHĨA.

Chúng tôi đăng ý điểm đó. Và chúng tôi xin thêm : Cũng là BÀI DIỄN VĂN... TỐI NGHĨA. Chúng tôi xin được phép khai triển xem đây :

Cải lương có đáng được giúp đỡ hay không ?

(Bài diễn văn viết rằng :

. . . . . .

«Thưa quý vị,

Phải chăng bình mà nói, trong hiện tại đất nước không chỉ riêng giới cải lương mới gặp khó khăn. Như vậy cần nói lại coi cải lương có nên kêu cứu hay không? Và cải lương có đáng được giúp đỡ hay không?

Thưa quý vị,

Chúng tôi nghĩ rằng, đâu muốn đâu không, nếu cải lương vẫn nằm trong văn hóa dân tộc thì ở nhứt cải lương cũng đáng được chăm sóc và phải được đặt nhập vai trò có tính cách sứ mạng! Như vậy ta có thể là người vợ tính thân của đại gia đình VN.

Chúng tôi rất đồng ý với Ban Chấp Hành HNSAH, cải lương là một bộ môn văn hóa dân tộc đáng được chăm sóc và phải được đặt nhập một vai trò có tính cách sứ mạng!

Nhưng, đáng được chăm sóc là chăm sóc như thế nào ?

Có phải là, trong giới nghệ sĩ, mang sở lực quyền đi khắp nơi để xin tiền hay không ?

Có phải là, trong giới chính quyền, nhân sĩ và quần chúng, kỳ tên vào sổ vàng và cho một số tiền hay không?

— Những câu hỏi trên, chúng tôi thấy bài diễn văn đã trả lời : «Phải chăng bình mà nói, trong hiện tại đất nước không chỉ riêng giới cải lương mới gặp khó khăn. Như vậy cần nói lại coi cải lương có nên kêu cứu hay không? Và cải lương có đáng được giúp đỡ hay không?»

Chúng tôi nhận thấy, BẰNG CẢM XIN TIỀN VÀ CHO TIỀN, THÌ CẢI LƯƠNG KHÔNG ĐÁNG ĐƯỢC GIÚP ĐỠ ! Bởi vì trong xã hội chiến tranh của đất nước ta, phe nhóm chuyên xin xa, đem lòng khác cố đổi'tư cách xin tiền bao, và những người chi tiền thì cũng cố để ý đo xét động đã làm việc thiện hơn.

Nhưng, cải lương vẫn đáng được chăm sóc, bằng cách khác. Chúng tôi xin lấp lại, CẢI LƯƠNG VẪN ĐÁNG ĐƯỢC CHĂM SÓC BẰNG CÁCH KHÁC. Bởi cũng nhận cải lương là một bộ môn văn hóa của dân tộc thì những ai có trách nhiệm với văn hóa dân tộc đều phải lo bảo vệ, chấn chỉnh và phát huy. Đường đâu là Bộ Văn hóa, là Ủy viên đặc trách văn hóa của Chánh Phủ. Chính quyền vị ấy phải vạch ra một kế hoạch thiết thực để bảo vệ và chấn chỉnh cải lương trong giai đoạn nầy. Tất cả mọi người thiết tha đến tiếng đã văn hóa dân tộc, ai ai cũng có quyền đòi hỏi việc ấy. Chúng ta BỔI thở chúng ta không XIN. Quý vị ký phải LÀM TRÁCH NHIỆM ấy cho chúng phải CHO. Kế đó là chúng ta tất cả mọi người lên văn nghệ, văn nghệ sĩ, nghệ sĩ, kỹ giả... mà người trong giới văn khiu trình điều đều phải tự sả lực, góp công, góp sức, tớp năng lực mà vạch ra một phương châm, một kế hoạch làm việc chiến vào mục đích chăm sóc, bảo vệ và chấn chỉnh bộ môn văn hóa.

Tóm lại, theo chúng tôi, cải lương vẫn đáng được giúp đỡ, không phải bằng cách xin tiền và cho tiền, mà bằng cách phải "hoạch định một đường hướng, chế trong tiếp bộ, phải vạch ra một phương châm, kế hoạch thiết thực để bảo vệ và phát triển, một bộ môn văn hóa của dân tộc.

(Nói như thế tức là chúng tôi đã có chỗ không đồng ý với BCH. HNSAH trong việc đi xin tiền để tài thiết trợ số HNS. Vì phía BCH, có thể có những nguyên nhân và lý do hiện hành cho cái việc của việc làm đó. Chúng tôi viết điều bài đăng, chúng tôi vẫn thấy qui vị trong BCH.HNSAH hiện tại đều có những thiện chí. Cho thấy làm ký đăng bày không đúng, thời gian có trễ lời tất cả.

Chúng tôi chỉ đưa ra một quan điểm và không đặt thành vấn đề tranh luận. Chúng tôi lại vừa đọc được trong « Lại đưa văn khiu » của tuần trong Công-Luận, «thế» hai vị nào đó cho tiền. Đi quá, là «kẹo» quá. Đi xin tiền, người ta cũ lăng tới đó đi ít đi nhiều cũng phải, sao lại chả là bạn ?!)

(còn tiếp)

SAU TẾT ÂM LỊCH. ĐOÀN CẢI LƯƠNG THANH-MINH Thanh-Nga sang Lào trình diễn

Chúng tôi vừa được bà bầu Nguyễn Văn Hảo, giám đốc đoàn Thanh Minh Thanh Nga xác nhận rằng đoàn hát của bà sẽ sang Lào trình diễn sau Tết Nguyên Đán theo lời mời của Hội Lào Việt.

Chuyến đi này, đoàn TMTN sẽ được bào đảm về mặt tài chánh vì những cuộc hát của đoàn đều do Hội Lào Việt mua giấy và được Tòa Đại Sứ VNCH ở Vạn Tượng đều đặn.

Đoàn Thanh Minh Thanh Nga sau khoảng rạp Quốc Thanh sẽ lưu diễn một thời gian rồi đi chuyển vùng Long An hát Tết tại đây. Sau Tết đoàn đến vô rạp Nguyễn văn Hảo năm thường trực. Đoàn chỉ hát ở Nguyễn văn Hảo thời gian rất ngắn rồi sang Lào. Sau khi ở Lào về đoàn nên luôn tại rạp Nguyễn văn Hảo.

Trước đây, đoàn Kim Chung cũng từng sang Lào trình diễn một lần rồi và trường đối thành công.

PHÊ BÌNH

Tuồng xã hội của Quang-Hà BẮT GHEN

✻ Một vở tuồng xã hội có nhiều nét thời đại được khai thác rất nhiều phần hài hước. ✻ HẬU-GIANG

Đoàn Dạ Lý Hương tại rạp Quốc Thanh trong tuần vừa rồi đã khai trương vở tuồng «BẮT GHEN» của soạn giả Quang Hà. Chuyện tuồng được biết như sau.

Từ vụ cô gái nghèo bị đuổi khỏi sở

Gia đình của cô Hoa đã nghèo túng, cha giả bịnh hoạn không tiền thuốc, chỉ sự làm khó gái Ấy thế mà em của nàng là Thông lại bị qua cọp rằng, cai thầu cho nghỉ việc.

Trong lúc ấy thì Minh, con của ông giám đốc Lâm bỗng đeo đuổi nàng mang tiếc đến cho nàng. Bất ngờ bà Thu là mẹ của Minh hát gặp. Bà nguyên rõa cô gái nghèo nầy nói rằng nàng quyến rũ con trai bà để sự vết tiếu bạc. Thế là Hoa bị bà Thu đuổi khỏi sở làm. Em đã thất nghiệp, bây giờ nàng lại thất nghiệp nốt. Đã vậy, người của nàng là Quân lại ngày ngày nàng tham tiền không chung thủy với anh nên anh nặng lòi cùng Hoa.

Đến ăn mưu hại gái tơ

Biết gia đình cần Hoa ở vào thế tăng thiếu nên ông Lâm và viên quản lý Hải bàn bạc cùng nhau để đưa Hoa vào cạm bẫy nhằm con quý dâm đục giám đốc Lâm rồi ông sẽ giúp cho ông giám đốc rất lại quyết định sa thải cô. Trước đó ông Hải và ông Lâm đã để cho ở Vũng Tàu đã ông Lâm tiệc bể phá trình Hoa tại nhà của ông Hải.

Trong lúc Hoa sắp bị ông Lâm lấy mất tai nhờ ba Lê, vợ ông Hải, trở về nhà sau khi không thể đi Cap được. Hoa được thoát nạn. Dì thế, Hoa vẫn bị bà Thu bắt phen về bị người yêu của nàng là Quân đoạn tình.

Đã thế, ông Lâm vẫn không để yên cho Hoa mà vẫn thường đến nhà nàng mang lấy tiền bạc mua chuộc có gái này nhưng đều thất bại.

Trong lúc Hoa sắp bị ông Lâm lấy mất tai nhờ ba Lê, vợ ông Hải, trở về nhà sau khi không thể đi Cap được. Hoa được thoát nạn. Dì thế, Hoa vẫn bị bà Thu bắt phen về bị người yêu của nàng là Quân đoạn tình.

Đã thế, ông Lâm vẫn không để yên cho Hoa mà vẫn thường đến nhà nàng mang lấy tiền bạc mua chuộc có gái này nhưng đều thất bại.

Bắt ghen gặp con

Bà Thu biết được tin nầy nổi máu ghen lên đến Hoa sau y định có hành động ở "ở lại hơn nữa có xấu. Bà sẽ gọi tên cho ông Dạ Lý, cha Hoa là người chồng cũ của bà bắt bai mười hai năm về trước bà mới về lẻ Hà Nội. Thông chính là con trai bà và ông Dạ Lý ngày xưa. Con Minh hiện giờ chỉ là con riêng của bà và tên Phạm Bạnh hiện hiệu bà ngày xưa khiến bà mang nhục bà xử ra đi rồi mất gì nghĩa cùng Ông Lâm bây giờ.

Trong khi đó, Quân gặp Hoa đến chỉ chăng kết bào với Phụng, con gái ông quản lý Hải. Nhưng Phụng từ chối thách bảo với Quân vì nàng đã bị ông Lâm phá hại đời nàng rồi và Phụng cũng đã biết rằng Quân đã mất con Hoa.

Biết con gái mình bị ông Lâm phá trinh ông Hải tức giận giết ông Lâm cách rồi đi đến tù.

Bà Thu gặp lại con với nỗi niềm đau khổ. Quân và Hoa cùng thề nguyện trăm năm.

Cô nết thời đại và vui

Phần vui nhất qua vở tuồng «Bắt ghen» của Quang Hà chính là thầy trò soạn phẩm này có nết thời đại. Những hoàn cảnh mà soạn giả gieo vào khiến mọi người phải cười hả ra trong cả hội chứng và thiếu lãng.

Tuy nhiên soạn giả đã khai thác quá nhiều sao hài hước... phải chăng cười khán giả nhiều là ta vô tuồng phải lâm buồn người xem thì vở buồn thảm đã bị loãng đi khá nhiều.

Chúng tôi sẽ nói sâu hơn vở tuồng nầy.

ĐO ĐOÀN HÁT Dạ-Lý-Hương trình diễn tại rạp Quốc-Thanh

Bắt ghen gặp con

Bà Thu biết được tin nầy nổi máu ghen lên đến Hoa sau y định có hành động ở "ở lại hơn nữa có xấu. Bà sẽ gọi tên cho ông Dạ Lý, cha Hoa là người chồng cũ của bà bắt bai mười hai năm về trước bà mới về lẻ Hà Nội. Thông chính là con trai bà và ông Dạ Lý ngày xưa. Con Minh hiện giờ chỉ là con riêng của bà và tên Phạm Bạnh hiện hiệu bà ngày xưa khiến bà mang nhục bà xử ra đi rồi mất gì nghĩa cùng Ông Lâm bây giờ.

Trong khi đó, Quân gặp Hoa đến chỉ chăng kết bào với Phụng, con gái ông quản lý Hải. Nhưng Phụng từ chối thách bảo với Quân vì nàng đã bị ông Lâm phá hại đời nàng rồi và Phụng cũng đã biết rằng Quân đã mất con Hoa.

Biết con gái mình bị ông Lâmphá trinh ông Hải tức giận giết ông Lâm cách rồi đi đến tù.

Bà Thu gặp lại con với nỗi niềm đau khổ. Quân và Hoa cùng thề nguyện trăm năm.

Cô nết thời đại và vui

Phần vui nhất qua vở tuồng «Bắt ghen» của Quang Hà chính là thầy trò soạn phẩm này có nết thời đại. Những hoàn cảnh mà soạn giả gieo vào khiến mọi người phải cười hả ra trong cả hội chứng và thiếu lãng.

Tuy nhiên soạn giả đã khai thác quá nhiều sao hài hước... phải chăng cười khán giả nhiều là ta vô tuồng phải lâm buồn người xem thì vở buồn thảm đã bị loãng đi khá nhiều.

Chúng tôi sẽ nói sâu hơn vở tuồng nầy.

NHÂN KỶ NIỆM 20 TUỔI SÂN KHẤU

ĐOÀN THANH-MINH THANH-NGA

TÂM SỰ CÙNG GIỚI MỘ ĐIỆU

★ Tái nhập thủ đô với tuồng xã hội «Không Tên».

Đoàn Thanh Minh Thanh Nga đã về Thủ Đô, tại rạp Quốc Thanh và đã khai trương vở tuồng xã hội «KHÔNG TÊN» của cố soạn giả Đào Mai Tiến đêm 29.12.1969. Đây là vở tuồng và hội phơi bày thực trạng mà có của xã hội nhưn viên đầm vở nữ đã sống sau nhiều là trong cuộc đời hạng đàn ông say mê bông cầu chi vô nữ.

Trong tuồng có những vẻ khác trong bóng tối là nhà tuồng Quốc Thanh vẽ trường. Đoàn hát đã không ngại tốn kém để thực hiện cảnh trí, vẽ khác gọi mà.

Sau đây chúng tôi xin đăng tải bức tâm thư của đoàn hát nầy gửi các giới ái mộ đoàn TMTN :

— Kính thưa Quý Vị Khán Giả.

— Kính thưa Quý anh Kỹ giả, Văn Nhân của các Nhựt Báo, Tuần Báo ở Thủ Đô.

Chỉ cách hai ngày nữa là bết năm 1969.

Bước qua năm 70, Đoàn Thanh Minh Thanh Nga đã bước vào vòng 20 tuổi sân khấu. Thay mặt Bà Giám Đốc Nguyễn thị Thơ, Cả Thanh Nga, toàn thể Soạn Giả, Nghệ Sĩ, Vũ Nữ, Cùng Nhân, chúng tôi xin bày tỏ lòng biết ơn đối với Quý vị Khán Giả, Báo Chí Thủ Đô trước khi bước vào năm 70 DL.

Kính thưa Quý vị,

Trong vòng 20 năm qua, Đoàn Thanh Minh Thanh Nga đã trải qua nhiều bước thăng trầm, nhưng vẫn giữ được hàng hiệu, chính nhờ sự ủng hộ của Quý Vị.

Trong tình trạng đất nước cho mặt mù khói lửa, Nghệ Sĩ cũng như mọi giới Đồng Bào khác giả đều cùng chia xót biết bao nhiêu nỗi đau lòng nước mất, nhưn bao đang đầu, lòng lộc từng bước chăng cố lức bao mộn và người chịu đựng cùng cố hãy nặng niềm ưu tư đầm vòng cơi tác bao nhiêu nhiêu.

TMTN nếu chưa đạt đến tột đỉnh chân thiện mỹ thì chắc chắn đó nhiều nguyên nhân mà chúng tôi chưa khắc phục được. Chúng tôi sẽ cố gắng hơn nữa. Riêng Bà Giám Đốc, là một gái phụ đứng tuổi, chịu sao lên lái Đoàn TMTN vượt qua bao cơn sóng gió sau ngày vàng lập viên Nghệ Sĩ kiêm Soạn Giả Năm Nghĩa khuất bóng, tuy đã nhiều lần lao nước mắt, nhưn bao đang đầu, lòng lộc từng bước chăng gai, làm sao tránh khỏi trở-ngiêu sóng.

Trong lúc Hoa sắp bị ông Lâm lấy mất tai nhờ ba Lê, vợ ông Hải, trở về nhà sau khikhông thể đi Cap được. Hoa được thoát nạn. Dì thế, Hoa vẫn bị bà Thu bắt phen về bị người yêu của nàng là Quân đoạn tình.

Đã thế, ông Lâm vẫn không để yên cho Hoa mà vẫn thường đến nhà nàng mang lấy tiền bạc mua chuộc có gái này nhưng đều thất bại.

Trong lúc Hoa sắp bị ông Lâm lấy mất tai nhờ ba Lê, vợ ông Hải, trở về nhà sau khikhông thể đi Cap được. Hoa được thoát nạn. Dì thế, Hoa vẫn bị bà Thu bắt phen về bị người yêu của nàng là Quân đoạn tình.

Đã thế, ông Lâm vẫn không để yên cho Hoa mà vẫn thường đến nhà nàng mang lấy tiền bạc mua chuộc có gái này nhưng đều thất bại.

CÁC VAI

Phượng Liên	vai	Hoa
Trang Bích Liễu	vai	Phụng
Kim Ngọc	vai	Liên
Hồng Nga	vai	Thu
Thanh Vân	vai	Lê
Bé Bự	vai	Bé Nhỏ
Hồng Cường	vai	Quân
Đông thanh Lâm	vai	Minh
Thanh Sang	vai	Thông
Văn Chung	vai	Ông Hải
Thanh Việt	vai	Lương
Tư Rơn	vai	Ông Lâm
Thanh An	vai	Ông Đạt

CẢI LƯƠNG TRUYỀN KỲ

THẠCH-CƯỚC ĐẠI VƯƠNG

Đại vương lớn lên tại miền sơn dã. Hằng ngày đại vương và đàn em đập đá để mưu sinh. Đại vương đã thấy vào, nên đôi chân đại vương cứng rắn như đá. Từ đó người ta gọi đại vương là Thạch Cước đại vương.

Đại vương chỉ mới Dạ Lý tám tuổi trở lên, đã tỏ rõ định cư, đại vương chỉ sai các vị đầu mục đến các thị trấn mua vỏ và làm trò xiếc kiếm tiền. Bọn đàn em hết lòng làm việc, đem lại cho đại vương rất nhiều lợi lộc. Vậy mà đại vương chẳng bao giờ nghĩ đến cảng khó của người cung cấp lợi lộc, mà vẫn để đại vương chỉ trút ra một phần thật nhỏ để cho cho đàn em dưới trướng. Chẳng đó vào đâu, bọn đàn em thường phải thất lưng buộc bụng. Vì lẽ đó, bọn đàn em thường phải thất lưng buộc bụng.

Có vị đầu mục thấy đại vương nhân tâm như vậy, mới đem chuyện thế thần cùng Thanh Y đạo sĩ. Đạo sĩ hứa sẽ dùng đạo pháp thuyết phục đại vương nên rạng rỡ với đàn em dưới trướng.

Đoạn, đạo sĩ đến yết kiến Thạch Cước đại vương. Sau tuần trà, đạo sĩ liền thi thiện thần công, tia mắt thần chiếu thẳng vào đại vương, đồng tâm linh đến cảm hóa con người chân đá ấy. Mấy khắc trôi qua... Thanh Y đạo sĩ tóc tai dựng đứng, mồ hôi xuất hạn đầm đề...mà Thạch Cước đại vương vẫn trơ như đá, chẳng thấy vẫn chút nhiệt tình. Đạo sĩ thở dài, đứng lên giã từ đại vương. Gặp vị đầu mục đón đường hỏi thăm, đạo sĩ lắc đầu bảo :

— Tim hắn đã thành đá, ta cũng biết làm sao ! !

HỒNG HIỆP ĐẠO NHƠN

CA-ĐÀO CẢI-LƯƠNG

● *Chẳng thà chịu đói chịu rách*
Học theo cách bà Bếnh bà Khương
Không thèm như chị Võ Hậu đời Đường
Lấy bậy lấy bạ cải lương ra gì !

● *Ai đem con sáo qua sông*
Đem bầu giựt dọc theo ông theo bà

● *Gió đưa cây Cửu lý hương*
Gió xa cha mẹ thất thường bơ ơn
Hát gì chẳng xúp lê măng
Bầu còn xẻn, cật đề tăng tiền lời.

KỊCH NGHỆ TRUYỀN HÌNH

Tối Chủ Nhựt 28-12-69 Ban kịch ĐEN TRẮNG của PHÚC LAI với

CẠM BẪY

Kịch trinh thám của N-V-PH

● *KỊCH THÀNH CÔNG Ở PHẦN TRINH THÁM. BỐ CỤC KHÔNG CHẶT CHẼ. KHUNG CẢNH KHÔNG THẬT. TÌNH TIẾT NHIỀU GIẢ TẠO. VĂN CẢNH THIẾU TỰ NHIÊN. DIỄN VIÊN KHÔNG ĐẢM NHẬN NỔI VAI TRÒ.*

● Sơ lược

TRÀ là một sinh viên hăng hái trong các hoạt động của sinh viên. Anh được Việt Cộng giết thư mời gia nhập vào tổ chức Sinh viên Học sinh của chúng Tỉ quyết chống đối bọn VC. Anh bị chúng tìm ám chỉ. Cầm đầu tổ đặc công của VC đã ám sát Trà là tên PHIỆT, vốn quen thân với LOAN, bào thai của Trà Vơn tư cách người chỉ thân nên của Loan. Phiệt thèm lớp luận của Loan thấy chính chánh quyền quốc gia đã giết Trà, với đoạn ý gây cảm thù trong lòng Loan đối với chính quyền. Loan không đủ lý trí phân đoán, bị Phiệt lợi dụng nhận lời Phiệt đưa dự hoạt tiếp tân tại dinh ông Bộ Trưởng Văn Hóa. Trước khi đưa dự tiệc, Loan đuổi Phiệt đưa đến quán bia để uống cho đã lần tác cho đẹp. Dịp nầy, bà quản lý hiệu vũ trường giao quả mời ít bia ACC 113 và đưa tác của Loan, mà uống không hề biết.

Đại ý Phiệt trong phòng an ninh quốc gia theo dõi vụ án trong của Trà đã đề tâm theo dõi nội vụ. Rồi nhờ thu âm được lời đối thoại của Phiệt và bà quản lý hiệu vũ trường, ý Phiệt kịp thời khám phá ra nhiều của bọn Việt Cộng, tương đương quả mình khả i tung tích của Loan, ngăn chặn được âm mưu ám sát ông Bộ Trưởng. Các tên Việt Cộng đều bị bắt giữ.

● Thành công ở phần trinh thám

Cái hề một của vở kịch nằm trong chi tiết chánh «quả mìn giấu ở đâu? Bí mật nầy được giữ gìn trong suốt hàng thời gian. Cuộc đấu đã cho biết rõ quả mìn giấu trong người của cô sinh viên Loan. Nhân viên an ninh cố công theo dõi, để nắt các cô sinh viên mà vẫn không tìm ra quả mìn giấu ở đâu cả. Chỉ có giờ quả mìn nổ rồi... ai nấy đều hồi hộp lo sợ. Đại ý Phiệt vẫn mang ơn ân nghĩa lại đối là, lượt... Ông chế ý một cảm ơn vui tự đắc của tên trùm người chánh quay người đường phố.. Phiệt đã ra cổ phần rất rạc. Nếu khéo hơn, tác giả có thể đặc gọn lại hơn, để có thể đi sâu vào chi tiết trình thám hơn, gây hồi hồng nhiều hơn cho khán giả. Tác giả có thể thấy rõ phần mỏ đầu đã đáng quá, thì chuyện kịch chưa đi vào giữa chánh.

Khung cảnh không thật

Đó là khung cảnh của buổi tiếp tân tại tư dinh ông Bộ Trưởng Thanh thì mà nói, chẳng ra quanh cảnh của một buổi tiếp tân chất nào cả. Chúng tôi nhìn cảm với bọn Phúc Lai, nên đáo ra cho đông một quang cảnh tiếp tân thì...nếu kém lắm (khéo điều viên, thêm vật dụng, nghĩa là thêm chi phí, lắm sao đâ... sở hại ?) Sang nhất đã vậy, sao Phúc Lai không nghĩ ra một khung cảnh hợp thân, hợp lý và hợp... dự chứ hơn ? Đó là vấn đề kỹ thuật của người viết kịch đây hợp N.V.P vậy.

Văn kịch thiếu tự nhiên

Lời đối thoại trong Cạm Bẫy phần nhiều không thật, không sống, nhiều hàn tự nhiên, nhất là các lời đối đáp của cặp nhân vật Loan-Chung vô vẻ kịch không được sống và giá cách sắc kỹ lưỡng. Nếu có thì giờ đọc hợp bản NVP sẽ thấy ngay khuyết điểm ấy. Đó là thiếu tự nhiên, lại cho tình giả tạo. Không thể có một nữ sinh viên nào lại hão học quá đáng với nhân viên an ninh, gây cho nhân viên một người ta như vậy, nhất là nhân viên vẫn lấy là một ái quan, một đại ý.

● Diễn viên

Trò mới HOÀNG LONGchưng chắc, nhỉ bắt bẩm nhiều, nhưng chưa đến nhận nổi vai trò. Tài sinh viên, không một điều viên nào thể hiện được nét phong của người sinh viên cả. (Lái ... một phần do tác giả và đạo diễn) KIỀU PHƯỢNG LOAN cố cố gắng nhiều, nhưng chưa tạo được cho khán giả thực của thực kịch. Điều đáng ngạc nhiên là khán giả không mong đợi mà bắt gặp hai giọng ca đầy triển vọng, tố là giọng ca QUỲNH NHƯ trong nhạc phẩm LÝ TAN, và MINH CHÂU trong nhạc phẩm TUYỆT TÌNH. Xin đề nghị : Hãy đưa hai giọng ca ấy góp mặt với làng ca nhạc.

PHIỆT (Thanh Hoài) đang ra lệnh cho hai em ám (Anh Phương, Tường Vân) đi âm sát một nhân vật đối tập.

BÁO QUỐC trong cảnh 2 của tuồng KHÔNG TÊN

HỌA-SĨ LÊ-ĐẰNG

thực hiện cảnh trí huy hoàng cho tuồng KHÔNG TÊN

Xem qua vở tuồng «Không tên» với những cảnh trí đẹp mắt, công phu khán giả đều khen ngợi họa sĩ đã thực hiện những cảnh đó trên sân khấu.

Chúng tôi liên tìm đến những người trách nhiệm của đoàn thì được cho biết các cảnh trí nầy do họa sĩ Lê Đằng thực hiện.

Lê Đằng là một họa sĩ trẻ có khả năng tăng vẻ cảnh cho đoàn Hương Mùa Thu, trang trí phòng ca nhạc nhà hàng RITZ, vẽ thực hiện cảnh trên đề Truyền binh Anh là một quốc nhân phục vụ tại Tổng Gia Đình.

CẤP TIẾN KỊCH TRƯỜNG

mỗi tuần vào ngày

THỨ HAI và THỨ NĂM

Huy Trường phụ trách

Cải LƯƠNG muôn mặt

Bạch Tuyết xem chi tay

Vẫn đề giữa nhau của cặp BẠCH TUYẾT TAM LANG là kẻ cho kẻ hưở, vì thân mẫu của TAM LANG là Gà Công lên mãn cho T-LANG một trận vừa thôi.

Song hai đăng cùng cho nghỉ ký lắn nhau, nên BẠCH TUYẾT vào đường Nguyễn Trãi tìm cho được thầy Tướng số xem một quẻ lấm tin.

Nhà tướng số cho biết rằng : Giữa BT và TL phải trải qua một thời gian đoạn, vì số của BT khắc Tỉ (nghĩa là không có con) mà chỗ lương duyên muốn thành tựu phải qua đến năm 1971 tức năm Hợi.

Thầy bói đoán qua thêm rằng : Qua năm Canh Tuất 1970, nếu BẠCH TUYẾT và TAM LANG không có quỉ tử sẽ có chuyện khánh tánh.

Quả thế đoán rạy, nhưng xin bà con cô bác hãy cho xem coi quả có linh ứng hay không, chớ đừng vội nóng nảy.

Văn Chung buồn máy tiếng đồng hồ

Văn Chung là nghệ sĩ nổi tiếng trên sân khấu Dạ Lý Hương sau vở «Gái bán bar» mà anh đóng vai ông Phán Tân, Lúc sân Văn Chung cũng nhắc nhở đến Hồn Phương cả.

Đêm Thứ Sáu 26-12 vừa qua Văn Chung cùng một vài người bạn nhậu say lí bì. Hai tại sao anh nhậu chi đó vậy, Văn chung bảo rằng bên nay nghỉ hết vở nghề rồi Tí vô phát hình trường của DLH anh bảo người đợi mở máy truyền hình ra xem. Ai đó bảo đó Tí vì lại bắt trường của đoàn Hòa Anh Đào. Đoàn nầy lại đã Dạ Lý Hương cái rạp rồi. Vì thế anh buồn và uống rượu.

Văn Chung có thể buồn mấy tiếng đồng hồ vì chuyện ấy không ? Hay là buồn vì là nghệ sĩ là khách mà không có kỷ giao kèo, lương tiền một đêm đã lãnh đó mi bodi. Ủa bão xuân năm nầy giữa lìm mà

Xin nhắc lại là Mộng Vân Tử bấy lâu nay mang bịnh nan y, hiện anh chỉ cho là mệt lớp xương bộc da chỉ còn ngày thôi đó thôi. Anh đã hạ thăm nghề viết tuồng là em chuyên, thế mà vừa vào đây Bầu nhà ta mình cao 3 trượng, lưng lớn 5 vòng như thế mà đành nằm co ở giữa xương xương xương sống gần cả, thì thử hỏi ông Bầu ta nghĩ thế nào đây ?

Hay là ông Bầu nhà ta, thấy MVT yếu đuối lắm, nên gia ơn bỏ đức để cho MVT về chầu Diêm chầu cho sớm ?

Hoa Anh Đào về rạp Tân Bình

Đoàn Hoa Anh Đào của bà Lê Chương đã về Nam sau thời gian dài lưu diễn miền Trung. Tuần vừa qua đoàn nầy có thâu hình trình diễn tuồng «Chuyện người đàn mang» của Thanh Cao. Đoàn nầy còn thâu hình thêm hai vở tuồng khác nữa là «Mặt Trời Đêm» của Tuấn Khanh và «Chín đường tuyệt Kiếm» của Viễn Hồng.

Vở đầu Hồn Mão tuần rồi, tuần nầy đoàn vào rạp Tân Bình trong một tuần lễ rồi điều quanh quẩn các rạp ở ven đô để chuẩn bị hát Tết ở Vũng Tàu.

Hiện giờ bà Kim Chương đã chọn năng soạn giả Tuấn Khanh, Thanh Cao, Viễn Hồng thuần bị tuồng hát Tết cho đoàn nầy. Soạn giả Tuấn Khanh cũng là chủ rạp của bà Bầu bây bà bầu đó.

Hàn gì Tuấn Khanh bằng nay vang tác.

Loan Thảo với «Mây chiều nắng rụng»

Soạn giả Loan Thảo sau ngày ra bệnh viện đã gặp rất viết một vở tuồng xã hội đề tên cho đoàn Thanh Minh Thanh Nga tập diễn Tuồng nầy mang tên là «Mây chiều nắng rụng».

Vở tuồng nầy sẽ được soạn giả Loan Thảo mang ra tập trên sân khấu THÔNG NHẤT vào những ngày tới đây.

Hoa Anh Đào Kim Chương đi Tỉnh

Sau 4 đêm ở Tân Bình, đoàn đào mướng Gô Công, của Bà Công Tử Vũng Tàu, Mỹ Tho rồi hát đến mấy đường miền Hậu Giang, Đoàn ra Tết tại Vũng Tàu.

Hoa Sen 69 vô Nam

Từ mồng Tháng tám vừa lắc diễn 4 đêm. Theo lời ông Bầu Bây Cơ sau hiết bao nhiêu ngày đây hát khá thế ai lưu lại đây vô đến nữa, vì sợ đây là quê nhà thì hát nữa đây.

Sau Xuân Lộc (Long Khánh) Đoàn Hoa Sen 69 sẽ vượt miền Tỉnh Hậu Giang, nhưng ai mà sướng nơi phụ cận, vì đoàn hát vào bậc Trung Bán, nên ông Bầu Hoa Sen 69 tức đi đặt sự sống cho Bầu Bây.

Ý của ông Bầu là, hát chỗ nhà có thể sống lâu chứ lớn, để là sự kinh nghiệm trên 35 năm làm Bầu của ông vậy.

Riêng lên nghề Cọn Bầy.

Thế Châu gắp rất viết «Chiều lên bằng Thương»

Soạn giả nhà hình Thế Châu là một soạn giả trẻ có khả năng trước đây tăng ở trong nhóm Hoa Phượng và đã tăng viết chung với Hoa Phượng những vở «Tường Tương Tư» và «Tường Cước Triệu Thường Sơn» được đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn.

Hiện nay đã bộc quán vọ anh cũng gắp rất hoàn thành vở «Chiều lên bằng Thương». Tuồng nầy thuộc loại đã từ đường tăng thời Lê Chiêu Thống.

Thế Châu sẽ giao tuồng nầy cho đoàn Thanh Minh Thanh Nga trình diễn.

Mộng Vân Tử bị bầu đánh chết giả

Soạn giả Mộng Vân Tử con ruột của cố Soạn giả Mộng Vân bầu đời Mộng Vân, Hậu Tân và Hoa Sen.

Theo lời thân nhân Soạn giả bịnh hoạn nầy vẫ cho biết là... bao điều tại Vinh Bình, bầu Hoài Nhân đã bị độc thủ Soạn giả Mộng Vân Tử đến chết giả.

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC KIM-DUNG — DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

Chương II

Mài dùa mòng thành viên ngọc quý, Não nùng đâu đến tiếng đàn hư.

Vi Tiểu Bảo luyện cho tới lúc ăn cơm chiều thì thuộc được mười đường Đại cầm nã thủ.

Hải Lão Công lên tiếng gọi :

— Thằng nhỏ này ăn nói lẻ nghĩa, nhưng trí khôn rất cường kiện. Ăn cơm xong, gã vượt ăn lại một lần nữa.

Trong phép Đại cầm nã thủ phiền chiêu số lắc thì triển phải cởi áo khoan. Hải Lão Công không thực hành phiền chiêu thêm mà chỉ dạy truyền khẩu. Lão cớ sở mình Vi Tiểu Bảo là đã biết tư thức của gã trong hay tiệt.

Sáng hôm sau lại đúng giờ mọi ngày, Vi Tiểu Bảo đến kiếm Tiêu Huyền Tử đã tỷ võ. Gã chết mê bên cạnh bao nhiêu thứ đặc biệt khác lạ để phá võ. Vì vậy Vi Tiểu Bảo thua liền hai keo đầu.

Đến lần thứ ba, gã tập trung tinh thần phòng ngừa chiêu Nghinh phong phất liễu mới khéo được tay Tiêu Huyền Tử đã thắng.

Gã mừng rỡ quá chừng không lựa tâm được nữa, thành ra kém thế gã thì triển chiêu thêm lại sơ hở, bị Tiêu Huyền Tử bắt ngã rồi cởi lên lưng. Gã gã bị cặp đôi đối phương kẹp chặt cơ hồ nghẹt thở.

Vi Tiểu Bảo chịu đầu hàng. Tiêu Huyền Tử buông tha cho gã đứng dậy. Gã tức quá, cất tiếng thán ngắn :

— Con hề số 1...

Tiêu Huyền Tử sa sầm nét mặt quát hỏi :

— Ngươi thốt ra gì ?

Lời nói đồng dọc. Thái độ oai nghiêm của Tiêu Huyền Tử khiến Vi Tiểu Bảo kinh hãi nghĩ thầm :

— Hồng bát ! Đáp là chốn Hoàng cung, ta cần nên nhẫn không nên ăn nói thô tục cho khỏi bại lộ chân tướng.

Gã nghĩ thế, liền chữa :

— Ta bảo con hề số 1 ta đánh không thắng nổi phải đầu hàng...

Tiêu Huyền Tử trở lại vui vẻ, cười rộ hỏi :

— Ngày mai ngươi còn muốn đến nữa hay thôi ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Dĩ nhiên là phải tới đấu. Nhưng ta muốn hỏi ngươi một điều, ngươi nên trả lời cho đúng sự thực.

Tiêu Huyền Tử hỏi lại :

— Ngươi muốn biết điều chi ?

Vi Tiểu Bảo hỏi :

— Phái chúng ngươi truyền thụ võ công cho ngươi là một cao thủ phái Võ Đương ?

Tiêu Huyền Tử kinh ngạc la lên :

— Ô hay ! Sao ngươi lại biết thế ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Ta coi thế phái của ngươi là chậm ra ngay.

Tiêu Huyền Tử lại hỏi :

— Vậy nên võ công của ta lên là gì ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Đại là Tiểu cầm nã thủ chính tông của phái Võ Đương... Môn này tuy nổi tiếng trên chốn giang hồ, nhưng nếu đụng phải Đại cầm nã thủ chính tông của phái Thiếu Lâm thì không thể địch nổi.

Tiêu Huyền Tử cười ha hả nói :

— Ngươi thật là một đứa ! Nói thế mà không biết thẹn. Ta bảo ngươi cược tỷ thí bữa nay ngươi thắng hay là ta thắng ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Thắng bại là sự thường của nhà binh. Chẳng thể lấy chuyện thắng bại để bình luận anh hùng.

Tiêu Huyền Tử thấy gã nói chỏ sai liền cả cười chửa lại :

— Không thể lấy thắng bại luận anh hùng. Sao ngươi lại bảo... lấy thắng bại luận anh hùng ?

Vi Tiểu Bảo cãi :

— Thắng bại cũng thế mà thành bại cũng vậy, chẳng khác gì nhau ?

Nguyên gã nghe thấy đã nói chỏ sách thường nhắc tới cụm «không thể lấy thành bại luận anh hùng». Nhưng gã quên đi nửa tiếp một chữ. Gã thấy Tiêu Huyền Tử định chiếm lại thế ngồi miệng tuy cãi cố, nhưng trong thâm tâm gã rất lấy làm bội phục.

Gã nghĩ bụng :

— Thằng nhóc này chỉ lớn hơn mình vài tuổi mà hiểu rõ nhiều việc hơn mình.

Vi Tiểu Bảo vẻ nhà buồng tiếng thở dài nói với Hải Lão Công :

— Công công ơi ! Tiểu tử bao thêm được mấy miếng võ thì lại nhẩm vào thế phá của Tiêu Huyền Tử. Sư phụ của gã bảo lành đã cao cường mà lão lại dạy gã đến nơi đến chốn...

Gã không nói là mình kém cỏi mà lại cố ý giả tiếp trút trách nhiệm lên đầu Hải Lão Công vì lão dạy không đúng đường lối.

Hải Lão Công hỏi :

— Chắc lửa nay ngươi thua cả 4 keo chứ gì ? Sao ngươi chẳng tự xét mình tài nghệ hèn kém mà lại đổ cho ta dạy không đúng đường ?

Vi Tiểu Bảo nói :

— Bữa nay tiểu tử đã đổ hết vẻ biết rõ sự phụ của gã là một tay hão thủ phái Võ Đương.

Hải Lão Công hỏi ngay :

— Gã đã chịu nhìn nhận chưa ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Tiểu tử hỏi gã : «Phái chẳng Sư phụ ngươi ở phái Võ Đương» Gã cứng cổ hỏi : «Ở hạ! sao ngươi biết rõ thế?» Như vậy là gã đã chịu nhận rồi chứ gì ?

Hải Lão Công lắm bấm nét đã minh nghĩ :

— Ta đoán quả không lầm. Thằng nhỏ kia đáng là đệ của một tay cao thủ phái Võ Đương.

Lão cứ đầu nghĩ nghỉ, tựa hồ đang gặp phải một vấn đề cực kỳ khó giải quyết.

Hải Lão Công mới ngẩng đầu lên nói :

— Bữa nay ta dạy ngươi luyện đường thứ hai trong phép Đại cầm nã thủ.

Đường thứ hai trong đại cầm nã thủ có tất cả 18 chiêu. Đường này chỉ trong vẻ phòng điểm huyệt và bẻ xương tay khiến đối thủ phải bung gân mà chịu đầu hàng.

Những ngón bẻ xương gồm cả những đòn mà Vi Tiểu Bảo thường dùng để đánh lộn với trẻ con khi chơi ở Dương Châu. Chỉ có phép điểm huyệt là quan trọng. Đồng thời nhờ nó lại mượn sức mạnh của đối phương để đánh đối phương nếu lại bại hơn lối đánh ăn của Vi Tiểu Bảo rất nhiều.

Hôm sau Vi Tiểu Bảo tỷ đấu với Tiêu Huyền Tử, gã đã có thêm 36 đòn. Nhưng vẫn cũng của Vi Tiểu Bảo tăng gia thì nghệ thuật của Tiêu Huyền Tử cũng tăng gia. Hai bên tỷ đấu 9 keo. Vi Tiểu Bảo thắng 2 thua 3.

Mấy hôm sau nữa Vi Tiểu Bảo cũng đi đánh bạc. Những ngày đầu nó cho bịt khăn trắng che mặt, sau gã bỏ khăn đi, mọi người thấy gã không giống Tiểu Quế Tử, nhưng mà nó cờ bạc chẳng để ý gì. Hơn nữa, Vi Tiểu Bảo thường hay cho người mượn tiền một cách dễ dãi, nên ai cũng có cảm tình với gã.

Vi Tiểu Bảo ra khỏi sòng bạc lại đi kiếm Tiêu Huyền Tử tỷ võ. Buổi chiều gã ở nhà luyện võ với Hải Lão Công.

Mỗi ngày chỉ ăn cơm mà mỗi ngày một khó khăn hơn. Đồng thời bệnh ho của Hải Lão Công mỗi ngày một thêm trầm trọng. Thường khi lão nói cơm ho đó đó không thể chế đâu được, gã đành nên luyện một mình.

Kể từ hôm Vi Tiểu Bảo vào Hoàng cung đến nay, thấm thoát đã tiêu hai tháng. Cả biết rõ võ công của Hải Lão Công rất đỗi cao thâm. Nếu được lão dạy cho đến nơi thì sau này có thể thách người bản lãnh cao cường. Vì thế mà gã tiếp tục rèn luyện một cách rất chuyên cần, không hề trễ nải.

Vi Tiểu Bảo ở Hoàng cung tuy đời sống sung túc, nhưng không được tự do nói giỡn nói tục, nên mỗi miệng cũng quýa ngày khó chịu.

Hàng ngày Hải Lão Công điều tra một cách rất tỉ mỉ về nghệ thuật của Tiêu Huyền Tử. Còn Vi Tiểu Bảo đối với gã hai đầu cũng có lòng phục giỏi thì bấc, nhưng về sau gặp nhau luôn, bất giác sinh cả cảm tình với gã. Vả lại trong khi tỷ võ cũng có kẻ thắng kẻ bại. Thành thử Vi Tiểu Bảo lại được toàn thắng cả một ngày. Da đó lòng ham chuộng võ công của gã cũng một ngày một tăng thêm.

Sau hai tháng đánh bạc, hai anh em nhà họ Ôu đã thiếu nợ Vi Tiểu Bảo trên hai trăm lạng.

Một hôm ở sòng bạc ra, Ôu Hữu Phương thua chán tức. Ôu Hữu Đức chế nhạo vài lạng mà thôi.

Hai anh em đưa mắt chín nhau. Ôu Hữu Đức liền nói với Vi Tiểu Bảo :

— Mời Quế huynh đệ qua bên bia. Anh em tại hạ có chút việc cần thương lượng với huynh đệ.

Vi Tiểu Bảo nói ngay :

— Được mà ! Nếu các bạn cần thì tiểu đệ đa mượn tiền.

Ôu Hữu Phương đáp :

— Xin đa tạ Quế huynh đệ.

Hai anh em bọ Ôu dìa ra cửa. Vi Tiểu Bảo cũng theo ra. Ba người ra tới gian chái kiếm ở giáp rách.

Ôu Hữu Đạo nói :

— Quế huynh đệ ! Tuy huynh đệ hãy còn nhỏ tuổi mà tính tình thật là thẳng thắn khoái đạt, ít kẻ bì kịp.

Vi Tiểu Bảo bẩm tính thích người ta tâng bốc. Đã được Ôu Hữu Đạo ưu ngôn thì khoan khoái như mở cờ trong bụng.

Gã đáp :

— Không dám ! Không dám ! Chúng ta đã là chỗ thân tình như anh em trong một nhà. Bữa nay tiểu đệ có liền thì cho hai vị Ôu huynh mượn tiền sài. Sau này tiểu đệ gặp cảng tăng bần sẽ mượn lại các vị. Chút tình nhỏ mọn này phòng có chi đáng kể mà hai vị phải quan tâm ?

Gã đưa lời, lấy ra ba chục lượng bạc đưa cho anh em họ Ôu.

Ôu Hữu Đạo nói :

— Anh em tiểu đệ trong hai tháng nay xui quẩy quá, cho thiếu nhà Quế huynh đệ một mớn tiền không phải là nhỏ. Vậy mà Quế huynh đệ không thèm đòi tàm khiến anh em tiểu đệ cảm kích vô cùng ! Song lý thực lúc nào cũng bắt khuân trong đạ.

(CÒN TIẾP)

Nạn tham nhũng...

TIẾP THEO 0 TRANG 2

những cho nên một số nghị sĩ đang ăn mười vừa bỏ sự hiện diện của GSV vì lẽ ý riêng tư, vì vì bị phá phách, nhiễu rự của GSV hiện nay tất khó khăn.

Trong nạm qua GSV đã trừng phạt bao nhiêu ông lớn, ông nhỏ ?

Ông cho biết tiếp, trong năm qua, GSV đã quyết định và chuyển qua Hành Pháp thi hành việc trừng phạt trên 100 cán bộ chức vụ quản nhân từ cấp Đại Tá trở xuống, 2 Tổng Trưởng đến Tổng Giám Đốc, Giám Đốc Chánh Sự vụ, Trưởng Ty v.v... và đã đòi sở cho Chính phủ trên 6 tỷ bạc.

Sau hết ông Chủ Tịch Giám sát Viện nói : «Một cơ quan đang nỗ lực làm việc để bình trực đại đã xử dân nghèo chặn đường sự lộng hành của thanh niên như vậy mà lại bị 3 Ông Nghị sĩ ăn mưa bồi lẽ và mở chiến dịch phá rối cho vậy, tôi tự các mình hạch. Ông được lãng phí thông bao cho toàn thể quốc dân đã công phá phản và nhận định.

BV đã thay đổi chiến lược quân sự rồi chăng ?

TIẾP THEO A TRANG 1

Đăng viết tăng «Thắc nghĩa Mác Xít khác, với các chủ nghĩa xã hội sơ khởi ở chỗ không bị ràng buộc vào các hình thức tranh đấu cổ định nào».

Đăng nói tiếp là các cuộc giao tranh quân sự là căn bản hoạt động cho CS, nhưng cách các lí thuyết cho thua địch ở-việc tập trung lực lượng, tiêu nhân hình ít, cần bách kỹ thuật, các võ khí và đã trang bị mới.

Để bù lại sự thua kém này, cả Giáp lẫn Đăng đều đều hô tăng sức mạnh phải đặt trên phần của binh sĩ hơn là lượng. Giáp khuyến cáo rằng «các cuộc công kích càng nên đúng ít hình ít càng tốt» để tránh tổn thất.

Đặt khi Giáp đề cập đến việc áp dụng thế phòng thủ, nhưng nói rằng «đây chỉ có tính cách tạm thời nhằm tạo điều kiện tiến đến cuộc công kích». Tuy nhiên các cuộc công kích có thể có nghĩa là «phát triển vu thế chính trị hơn là tiến công quân sự».

Đăng viết tăng «cuộc chiến tranh cách mạng ở Nam VN là một cuộc tấn công nhằm vào «đế quốc Mỹ và tay sai», và đây không phải là cuộc tấn công quân sự thuần túy».

Giáp đồng quan điểm với Đăng ở điểm này.

Giới thiệu báo mới

Chúng tôi vừa được tin ngày 3-1-70, Nhựt Báo Quảng Đức, 6 trang do TT Thích Đức Nghiệp đứng Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút, xuất bản số đầu tiên.

Xin ân cần giới thiệu với bạn đọc.

C.T.

Phiên họp khoáng đại Hạ Viện ngày thứ nhì...

TIẾP THEO B TRANG 1

Từng cặp, từng cặp «ăn thua đủ»

Trong khi 2 đoàn Trường Khối Xã hội và Chủ tịch UBDB chủ đang đàn xếp với nhau trên bàn chủ tọa, thì dưới nhà các đại biểu 2 phe vẫn chưa «thông cảm» được, cho hăm hở cùng kích lẫn nhau. Dân biểu Trần Văn Kỳ Sanh phản đối lũng CF Nguyễn bá Lương đã không áp dụng nội qui để cho dân biểu Phan Thông nhực mạ khối XH ông Sanh là to : «Ông Lương không biểu oằn chương VNI» Dân Nguyễn thế Linh, thuộc phe thân chính quyền từ bên kia hàng ghế liền nhảy sang cự lại ông Sanh vừa cái vừa quơ tay phản đối. Lập tức đại biểu Trương vĩ Trí chạy lại kéo ông Linh ra và nói : «Mầy có giỏi đánh tao nè Linh, cụ Sanh già rồi mầy đừng thua với ông Hoa chứ!»

Còn cặp khác ?

Vụ Trương gia Kỳ Sanh — Nguyễn thế Linh vừa tạm ngưng lại đến phiên cặp Nguyễn Mậu — Nguyễn Trường Khối Thống Nhất và DB Phan Mật.

Ông Mậu theo phe đối lập và tuy thuộc thành phần ôn hòa nhưng có lẽ cũng không đáng được nên ngồi tại chỗ cả chân gì cho nhỏ Dân biểu Phan Mật thuộc phe ông hộ chính quyền ngồi hàng ghế trên ngăn cản Mậu coi liều đang bắt đầy quay xuống toan đánh lộng Mậu... Dân biểu ngồi gần lập phải một phen can gián. DB Trần minh Nhựt nói : «Thôi mà ông... ông già chi sao cũng qua vậy ! » «Ngu đó Mật ta. »

Còn 1 hiệp chót...

Vừa qua được hiệp đầu các dân biểu vào tài nhóm để bầu quyết bầu phức trình của UB thì lại xảy ra 3, 4 vụ đụng độ nữa.

Các dân biểu đối lập tuyên bố không chấp nhận cuộc biểu quyết vì cho là «tài hợp pháp và vi hiến». Mặc dù vậy, ông C1 Nguyễn Bá Lương vẫn cho biểu quyết. Các DB đối lập gồm có toàn thể Khối Xã Hội, một số dân biểu không khối, đã số dân biểu Việt gốc Miên lập đứng dậy để bày tỏ sự phản đối và nói là hợp pháp hiện và đau xót cho nền tự do dân chủ.

Thể thức minh danh

Cuộc biểu quyết được phe thân chính quyền yêu cầu cho áp dụng thể thức minh danh tức là kêu tên từng người và trả lời bằng miệng.

Ông Đệ II Phó TTK được ủy nhiệm việc kêu tên và khi ông kêu tên các dân biểu thân chính quyền thì được trả lời là «thuận» nhưng khi kêu đến tên các dân biểu đối lập thì được nghe một câu phản đối hoặc công kích : «Vì biểu! Phản đối kín mưu xin bỏ chế độ tự do để lấy lập chế độ độc tài quân phiệt» hoặc : «Tôi phản đối cuộc biểu quyết do những kẻ tay sai, ăn tiền Hànhpháp chủ trương» hoặc «Tôi muốn những người theo Hành pháp hãy xé bỏ Hiến pháp vì không còn giá trị nữa» v.v... và v.v... Có đến gần 30 dân biểu đối lập đã công kích như vậy và ông Chủ tịch Hạ Viện đành phải ngăn chặt «không làm sao mà cắt lời họ được. Các dân biểu đối lập của đôi Vân phòng phải ghi lời họ vào biên bản và đăng trên công báo VNCH !

Khi ông Đệ II Phó TTK kêu đến tên dân biểu Hoàng Hữu thì không có ông HB ở đó nhưng có bà sự ông HB từ hàng ghế quan khách trên lầu đứng lên xin được đại diện cho ông và phản đối cuộc biểu quyết. Dân biểu Nguyễn thế Linh thấy vậy liền la to yêu cầu ông CT Hạ viện trục xuất bà Hồ ra.

Nữ dân biểu Kiều Mộng Thu toan dùng guốc...

Nữ DB Kiều Mộng Thu nóng tính bạo động cảnh nên nhảy tới bàn Nguyễn thế Linh để phản bác và xỉ vả ông Linh mà nhằng nhiếc.

Ông Linh bèn đứng dậy xốc tới toan đánh bà Thu, bà Thu liền lại thò tay rút guốc thì ông Linh mở cại tập lấy sáng. Dân biểu Phan ngọc Nguyên (Dân Tiến) ngồi bên ghế dưới liền nhảy tới nắm tay bà Thu và đưa biểu Dương Văn Ba liền chạy tới đứng trước mặt ông Linh. Các dân biểu khác cũng chạy lại can 2 người ra.

Và toan móc súng ăn thứ nhì...

Bà Thu vẫn chỉ ngồi «nhưng có lẽ tức quá liền chạy ra ngoài xách cặp tập vở, mở lấy súng. Dân biểu Trần Minh Nhựt thấy vậy liền giựt lấy cây súng bà Thu xách đem ra ngoài !

Sau đó, Khối Xã hội và các dân biểu đối lập liền bỏ phòng họp kéo ra ngoài mở cuộc họp báo ngay tại hành lang Hạ Viện. Bà Thu cũng theo ra nhưng tức quá nên bà lên khóc, nước mắt ngày mùi đầm đìa cả mặt.

Cuộc họp báo của Khối Xã hội

Các dân biểu Hồ hữu Tường, Ngô công Đức, Dương văn Ba, Lý Quý Chung và Nguyễn đức Dân đại diện cho phe đối lập nói rằng sở dĩ các ông phản đối cuộc biểu quyết vì các ông cho rằng «cuộc biểu quyết là một vấn kiện vi hiến, khác mâu chủ những âm mưu phá hoại nền độ chủ Cộng Hòa».

Ông Đức tán với tư cách là TTK Khối Xã hội ông cho rằng cuộc biểu quyết «thiếu căn bản pháp lý vì không áp dụng đúng điều 37 và 38 Hiến pháp» Ông nói : «Chúng ta chống CS vì họ phá nhân, độc tài, tán bạo thì chúng ta cũng không thể phá nhân, độc tài tàn bạo.»

Ông Chung thì nói : «Vì tư cách là người trong khối. Dân tộc cũ, chúng tôi không đồng ý biểu quyết vì trong vụ này H.V. không có mục đích đi tìm ánh sáng về trường hợp 3 DB bị tố mà chỉ xét quyền đích lãm hoàn 6 Hạ viện đã tạo cơ hội cho chánh phủ bắt cóc cả thể cả lý do mà xét hồ chất đây.

Dân Biểu Dương văn Ba cũng nói rằng phe dân biểu Xã Hội đồng Cộng «không a thông theo một ý với bản phúc trình của Ủy ban và UB chỉ cần cứ trên tài liệu của CP đưa sang. Chất liệu, ông Đạo nói : «Chúng tôi không chấp nhận tiếp tay với những người cầm quyền chế độ Hiến pháp».

Rồi... sẽ đi đến đâu?

Sau cuộc biểu quyết này, nếu phe dân biểu thân chính quyền muốn hoạch thể lập một bản kiến nghị với 2/3 tổng số dân biểu tức 90 chữ ký để yêu cầu HV triệu tập một phiên họp khoáng đại để truất quyền 3 ông Chung, Hồ, Trúc. Trong phiên họp khoáng đại đó, phải có 3/4 dân biểu đồng ý (tức 102 người) thì HV mới được truất quyền 3 đang xét. Nhưng các quan sát viên thấy rằng tức số 90 và 102 người thuận là một tức số khó đạt tới nên có lẽ sẽ không có vấn đề truất quyền theo Hiến pháp mà chỉ có 2 giả thuyết Hoặc là vụ này dần đây rồi chìm xuống luôn. Hành pháp coi như thắng vì có thể xác nhận trước quốc dân rằng lúc đó các 3 dân biểu đối lập. Hoặc là Hành pháp sẽ đưa tiếp kết quả cuộc biểu quyết để truy tố 3 dân biểu ra tòa, nhưng như thế thì ông thêm rối rắm, vì vấn đề vi hiến.

Nội vụ rồi sẽ đi đến đâu?

BÁC SĨ TRỰC

(Tiếp theo trang 2)

(Tối Thứ Sáu 2-1-1970 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Bảy)
(Trưa Thứ Bảy 3-1-1970 từ 13 giờ đến 14g30)

BS Võ-Minh-Ngọc	76 Đồng-Khánh	CHOLON
— Phạm-Dung-Hưởng	94 Bạch-Đằng, Bì Chiểu	GIA ĐỊNH
— Nhan-Trung-Sơn	23 Đỉ-Quang-Đẩu	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

Thứ Sáu 9-1-1970

Đài Việt-Nam	Đài Mỹ
18g30 Đầu biểu — Quốc kỳ	12g01 Mod Squad
18g33 Tin vắn	13g00 Bonanza
18g36 Thời sự Quốc tế	14g00 Dean Martin
18g46 Cải Lương	15g00 Mod Afternoon Report
19g15 Thông tin	15g15 Movie-Body And Soul
19g40 Cải Lương (tiếp)	17g00 Bonanza
20g00 Tin tức	17g10 Nashville Vietnam
20g18 Chuyện Người dân muốn biết	18g00 Flying Nun
20g40 Cải lương (tiếp)	18g30 Hawaii Calls
20g50 Thời sự Quốc Đại	19g00 Information
21g10 Điểm báo—Bình luận—Giới thiệu chương trình hôm sau	19g30 Evening News
21g20 Cải lương (tiếp theo)	20g00 Wild Wild West
22g30 Tin cuối cùng	21g00 Star Trek
22g33 Cải lương (đoạn kết)	22g00 Carol Burnett
Đài hiệu — Quốc kỳ	23g00 11Th Hour News
	23g20 Boxing

KIM-LINH PHONG-THẤP HOÀN

Chuyên trị: PHONG THẤP NHỨC GÂN ĐAU XƯƠNG ĐAU LƯNG NHỨC MỎI V.V...

Hiệu nghiệm mau lẹ

Thập phát hành: NHÀ THUỐC KIM HUỆ: 198, LÊ-THÁNH-TÔN, SAIGON

Sách mới

Hỏi mua tại các nhà sách

KINH TẾ HỌC

QUYỂN I

Của C.S. Nguyễn văn Ngôn Tiến Sĩ Kinh Tế Học

CẤP TIẾN xuất bản

Tổng phát hành: Nhà sách Lê Lai

134 Lê Lai Saigon

MAZDA

LIGHT BUS 25 chỗ ngồi kiểu mới nhứt được trang bị bằng động cơ Diesel 4 xy-lanh 2522 phân khối do TOYO KOGYO Co, LTD, Hiroshima chế tạo trong những xưởng tối tân nhứt Hoàn cầu với sự phối hợp kỹ thuật của nhà sản xuất trứ danh PERKINS Diesel.

Giá bán tính luôn thuế trước bạ 12% V.N.$ 1.460.000

Đặt mua tự do, khỏi cần điều kiện bắt buộc như trước.

Đại lý độc-quyền tại VIET-NAM : GARAGES CHARNER 131, Đại lộ NGUYỄN-HUỆ _ SAIGON — Đ.T.: 20.423_21.124_22.531

Chúc mừng

Thân ái chúc 2 em :

TRẦN HỮU NGHĨA

NGUYỄN THỊ ĐIỀN

suốt đời hạnh phúc.

Anh Chị TRẦN MINH XUÂN
LÊ THỊ VIÊN

KÍNH MỪNG

Đại Tá HUỲNH-HỮU-BAN

CỰC TRƯỞNG CỤC NGHIÊN CỨU ĐPQ+NQ

VINH-HOẠCH

LUẬT KHOA TIẾN SĨ BẢN CÔNG PHÁP

Ông Bà HUỲNH THƠ và CHÂU CẨN
HUỲNH KIM LONG và HUỲNH KIM LÂN

PHÁP VĂN và ANH VĂN

do các Giáo sư Trung Tâm Văn Hóa Pháp và G.S. người Anh phụ trách.

KHAI GIẢNG : 5-1-1970

GHI TÊN TẠI :

Tư Thục Sinh Ngữ **Thính Thị VIỆT-ÁNH**

5 bis, Trần Nhật Duật Tân Định SAIGON.

Toán Lý Hóa Nhị và Nhất AB

2-1-70: GIÁO SƯ TRẦN CAO LỘC

84 Ký Con — Saigon — Luyện Thi Tú Tài I và II

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ NHỊ A.B

2-1-70 Chiều 3g — Toán : Ô. Đại
Tối 7g — Lý Hóa : Ô. Vỹ

TRƯỜNG SƠN 129, Lê văn Duyệt Saigon

Toán Lý Hóa — Đệ Ngũ, Tứ, Tam

5 (Lớp mới -- Khóa 4 tháng)
1 G.S. Nguyễn Lung

TÂN VĂN HỌC ĐƯỜNG 110-112 Trần quí Cáp—Saigon

VIỆT NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SAIGON
Sở Tài Chánh

Lời Rao Đấu Giá

Nhơn dịp Tết Canh Tuất (1970), Tòa Đô Chánh sẽ mở cuộc đấu giá công khai bằng miệng vào ngày giờ ấn định dưới đây, để cho chọn chỗ tạm cất gian hàng buôn bán trong dịp Tết Canh Tuất tại chợ Bến Thành.

CHỢ	Số chỗ đấu giá	Ngày đấu giá	Ngày khởi cất gian hàng	Ngày chót dọn gian hàng
Bến Thành	228	2-1-1970	5-1-1970	5-2-1970

ĐỊA ĐIỂM ĐẤU GIÁ : Văn Phòng Tòa Hành Chánh Quận Nhì

TIỀN THẾ CHƯN TẠM MỖI CHỖ : Năm ngàn đồng (5.000.000)

GIÁ CĂN BẢN TỐI THIỂU : 8.000.000 cho hàng bánh, mứt, kẹo, rượu, tạp hóa v.v...

— 5.000.000 cho hàng bán trái cây, bông tươi, bông giấy v.v...

ĐỒNG TIỀN ĐẤU GIÁ : Những người đấu trúng phải nộp ngay số tiền sai biệt giữa số tiền đấu giá được và số tiền thế chưn tại địa điểm đấu giá. Ngoài số tiền đấu giá nộp cho Ngân Sách Đô Thành, người trúng thầu phải nộp thêm 2% tiền niêm phí, trước bạ và chi phí linh tinh tính trên số tiền đấu được.

Nếu không đồng nộp số tiền sai biệt và lệ phí trên, số tiền thế chưn 5.000.000 sẽ bị tịch thâu và chỗ sẽ được đem ra đấu lại.

NƠI XEM ĐIỀU KIỆN SÁCH : Văn Phòng Tòa Hành Chánh Quận Nhì

Sở Tài Chính Đô Thành (Phòng Quản Thị).

Saigon, ngày 19 tháng 12 năm 1969

ĐÔ TRƯỞNG SAIGON,
Đại Tá ĐỖ KIỂN NHIỀU

ĐÔ THÀNH SAIGON

SỞ THIẾT KẾ

Cáo Thị Đấu Thầu Công Khai
(lần thứ 3)

Mục tiêu đấu thầu :
Cải 7 vườn phong Phường
Trị giá ước lượng : 5.283.068.400
Ký quỹ tạm : 88.000.00

Ngày giờ và nơi đấu thầu :
Ngày 20-1-1970 đúng 09 giờ tại Tòa Đô Chánh (văn phòng Phó Đô Trưởng Saigon)

Nơi tham khảo hồ sơ và điều kiện sách :
Trong giờ làm việc tại Sở Thiết Kế Đô Thành (Phòng Công Xá)

Thời hạn nộp đơn dự thầu :
Đơn gửi dự cuộc thầu phải gửi đến Q. Kỹ Sư Chánh Sự Vụ Sở Thiết Kế Đô Thành, Bà (03) ngày trước ngày mở thầu tức là 17 giờ ngày 16-1-1970.

Hồ sơ kèm theo đơn bảo thầu (theo mẫu), phải nộp tại Tòa Đô Chánh Saigon (văn phòng Phó Đô Trưởng) trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

Saigon, ngày 30 tháng 12 năm 1969
TUN. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON
Tổng Thư Ký,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :
Giấy gọi thầu số 3806 đến 3808 (PIO/C 9191051, 9191052, 9191055) cung cấp sắt v.v...

Địa điểm và ngày mở thầu :
09 giờ sáng ngày 5-1-1970 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự—Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :
Nhà Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 27 tháng 10 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Tuyên cáo của các Dân biểu...

TIẾP THEO X TRANG 1

theo chiều hướng nếu phe đa số trong Ủy Ban Đặc Biệt. Vì nếu có sự biểu quyết bất hợp lý như thế, chắc tôi sẽ phản đối, sẽ không tham gia biểu quyết, vì :

a) Khi thành lập Ủy Ban Đặc Biệt, Hạ Nghị Viện đã ấn định rõ rằng quyền hạn của Ủy Ban là : xét thảo tài liệu hồ sơ, tức... lập phúc trình đúc kết như biết mà đề thích xác của các tài liệu do Hành Phủ đưa sang xét của 3 Dân Biểu ký, tuyệt nhiên không cho phép Ủy Ban có quyền gì khác, suy Ủy Ban lại buộc tội 3 Dân Biểu (mà chỉ căn cứ vào tài liệu của Hành Phủ) ... Ủy Ban làm quyền, lại dám chân lên quyền Tư Pháp.

b) Theo điều 135 Nội Qui Hạ Nghị Viện và theo nghị trình đã được niêm yết cho phiên họp khoáng đại ngày 30-12-31-12-69, các phiên họp này chỉ để nghe và thảo luận về phúc trình của Ủy ban Đặc biệt, như không biểu quyết về tội trạng của 3 Dân Biểu phạm tố cáo. Vì khi một vấn đề không được ghi vào nghị trình, thì không thể đưa ra biểu quyết.

c) Nếu Hạ Nghị Viện biểu quyết theo chiều hướng của Ủy ban Đặc Biệt, thì điều sẽ xảy ra sẽ nên, cũng không thể bảo Hành Phủ truy tố 3 Dân Biểu ấy (vì muốn truy tố 3 Dân Biểu ấy, phải theo đúng khoản 2/ điều 37, Hiến Pháp) như thế, biểu quyết nầy hoàn toàn vô ích.

d). Biểu quyết như thế Hạ Nghị Viện không thỏa mãn lời yêu cầu của Tổng Thống là áp dụng điều 37 hoặc điều 38 Hiến Pháp đối với 3 Dân Biểu ấy.

3.— Xét nhận rằng : Phe đa số trong Ủy Ban Đặc Biệt đã thiếu vô tư, vì :

a) Đã lâm áp lực đối với các Dân Biểu không theo phe đa số trong Ủy Ban (bằng cách nhờ Bộ Chí loan tin rằng 2 Dân Biểu TRÚC VIỆN và PHAN XUÂN HUY đã phá rối U/B có ám mưu lâm trì hoãn công việc Ủy Ban, đồng thời loan tin rằng Hành Phủ sắp sửa đưa sang Hạ Nghị Viện hồ sơ của một Dân Biểu Miền Trung bán thuốc Tây, có tiếp tế cho CS : tức là vô vu không Dân Biểu TRÚC VIỆN).

b) Không chấp nhận cho thảo luận và không cho phí vào biên bản những nhận xét của các Dân Biểu không theo phe đa số trong Ủy ban về những lời tố mở sá gương mẫu đã thành của 2 Ủy viên CAO TRẦN, PHAN NGHI, liên quan đến lời khai của hai người nhà tại cơ quan Cảnh Sát đối với Dân Biểu HOÀNG NÃO.

c) Chưa nghe được lời biện minh của Dân Biểu PHẠM THẾ TRÚC, mà đã vội vã buộc Dân Biểu nầy vào tội phản quốc (trái với nguyên tắc pháp lý : luôn luôn bị can được nói cuối cùng).

d) Trong khi Ủy Ban Đặc Biệt đang hoạt động, một số Ủy Viên trong đó số cụ thể Dân Biểu PHAN THÔNG, Chủ Tịch Ủy Ban Đặc Biệt, Đã riêng tư tìm cấp Tổng Thống. Hành động đó thì lẫn cho phe đa số trong Ủy Ban bị nghi ngờ là đã lãnh chỉ thị của Tổng Thống để việc biểu phúc trình.

4) Xét nhận rằng : quyền giải quyết thẩm đồng trường hợp 3 Dân Biểu bị Hành Pháp tố cáo, phải áp dụng đoạn 2, điều 37 Hiến Pháp.

Saigon, ngày 31 tháng 12 năm 69.

Dân biểu Trúc Viên Trương Gia Kỳ Sanh (Khối Xã Hội) Dân biểu Hồ Hữu Tường (Không Khối) Dân Biểu Phan Xuân Huy (Không Khối) (Dân biểu Phan Xuân Huy, vì bịnh, vắng mặt tại Saigon, nên không đi bộ).

LUẬT ÂN ĐỊNH quy chế báo chí ĐÃ BAN HÀNH

SAIGON 30-12.— Văn phòng Tổng Thống loan báo :

Hôm nay ngày 30-12-1969, Tổng Thống vừa ban hành Luật số019/69 ấn định quy chế báo chí sau khi Quốc-Hội đã thảo luận và biểu quyết theo các thủ tục do Hiến Pháp ấn định.

◐ Mỗi ngày đọc NHỰT BÁO CẤP TIẾN

◐ Mỗi tháng đọc NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

Tuyên bố của khối Xã hội

TIẾP THEO V TRANG 1

bản phúc trình của Ủy Ban Đặc Biệt Hạ Viện đối với vụ «3 Dân Biểu».

Khối Xã Hội và các Dân Biểu lấy tên dưới đây tự thấy có nhận bổn kêu gọi sự cảnh giác của dư luận bao chí và nhân dân công như kêu gọi lương tâm các Dân Biểu Dân Biểu Nội Sĩ cùng những người lãnh đạo Hành Pháp đặc biệt lưu ý về các nhận định và các vấn đề sau đây :

THỨ NHẤT : Trong những người gây đau vỡ chiến dịch tuyên truyền của Hành Pháp và vì các cuộc biểu tình được tổ chức hoặc đang dưỡng bởi Hành Pháp, dư luận có thể hiểu lầm rằng 3 Dân Biểu bị tố các đã là 3 Dân Biểu có tại hoạt động cho Cộng sản. Cho tới giờ phút nào chưa có bằn ấn nhất định, theo hiến pháp, 3 Dân Biểu bị tố các vẫn còn là nghi can, chưa phải là tội phạm. Do đó đã áp dụng đoạn đầu Hiến Pháp, và Luật Pháp không thể có thái độ đối với các nghi can như là đối với các tội phạm.

THỨ HAI : Tổng thống Nguyễn văn Thiệu cũng nêu rõ với Hành Pháp cấp cần Hành Pháp đã không giữ được thái độ khách quan và vô tư đối với việc xét xử 3 DB nghi can vì sau khi gửi văn thư cho Chủ Tịch Hạ Viện yêu cầu áp dụng điều 37 và 38 Hiến Pháp, Tổng Thống đã thiếu kiên nhẫn chờ đợi kết quả việc làm của Hạ Viện và đã tạo áp lực với Hạ Viện bằng cách lôi kéo nói rằng nếu Hạ Viện không xử 3 Dân Biểu thì nhân dân và quân đội sẽ có thái độ.

Trong khi đó với tư cách Nguyên Thủ Quốc Gia, TT cũng biết rằng chỉ có một cơ quan duyên quyền xét xử trong thể chế Dân Chủ đó là Cơ quan Tư Pháp và nhiệm vụ của Hạ Viện theo Hiến Pháp chỉ là đặt vấn đề hoặc cho phép truy tố ra Tòa với 3/4 tổng số Dân Biểu hoặc truất quyền các đương vụ khi các đương vụ đã bị kết tội bởi Tòa Án.

THỨ BA : Bốn Dân Biểu trong số sáu Dân Biểu hiện diện của Ủy Ban Đặc Biệt gồm 9 vị và một số các Dân Biểu khác hoặc vì quá nóng lòng chống Cộng hoặc để hồ trợ ý muốn của Hành Phủ đã vô tình hay cố ý thiếu khách quan và vô tư như Tổng Thống và hơn nữa đã vượt quá thẩm quyền Hiến định cũng như nhiệm vụ được giao phó rõ rệt trong phiên họp đặc biệt ngày 5 và 6 tháng 12 năm 1969 khi đó Hạ Viện phải bỏ phiếu xác nhận các đương vụ có tội.

THỨ TƯ : Sự xác nhận có tội hay không có tội không phải là nhiệm vụ Hiến định của Cơ quan Lập Pháp. Vậy mà Ủy Ban Đặc Biệt vẫn đã xét số các Dân Biểu đã muốn lấm theo như tính thần các lời tuyên bố của Tổng Thống và tính thần các bài bình luận liên quan của các đài truyền thanh và truyền hình quốc gia. Thế bài như thế thì đâu là giá trị của Hiến-Pháp, ý nghĩa của chân chỉ và cho đâu là chánh nghĩa của công cuộc chiến đấu chống Cộng sản.

THỨ NĂM : Mọi sự thiếu khách quan và vô tư cũng như mọi hình thức áp lực hoặc bằng tiền bạc hoặc bằng cách lợi dụng danh nghĩa của nhân dân và quân đội để hăm dọa hoặc tác ảnh Lập pháp phân hội Hiến pháp vi phạm sự phân quyền giữa Lập Pháp lẫn nhau, bỏ mất lương tâm trong giai đoạn nầy đối với vấn đề «3 Dân biểu» chỉ mang tội lỗi quả như là làm tại nơi và đã vô sự trong khuôn giới Hành Pháp Lập Pháp, làm sót mất tính đoàn kết và phân tán ý chí ngay trong nội bộ Lập pháp cũng như dân chúng người quốc gia đi sau vào con đường cầu sẻ bão thù không nhìn mặt nhau. Tất cả những điều nầy chỉ có lợi cho những kẻ thù của chúng ta là Cộng sản. Ngoại xâm và bọn độc tài Quân phiệt.

THỨ SÁU : Hơn thế nữa mọi sự thiếu khách quan và vô tư như trên phát xuất từ phía Tổng Thống và làm cho mọi người phải nghĩ rằng thể đặt nghi vấn và phải chăng TT có ý định lấm mất uy tín của Lập Pháp bằng cách thiếu cho dư luận hiểu lầm rằng Quốc Hội muốn dung túng Cộng sản, từ đó Tổng Thống vô hiệu hóa mọi hoạt động có tính cách thúc ép đối lập với Quốc Hội. Và phải chăng ý định và hiệu hóa Cơ quan Lập Pháp là bước đầu để vô hiệu hóa Dân Chủ hầu tái lập chế độ Độc Tài Quân Phiệt có lợi cho những người không được dân chúng ủng hộ và công dân chúng cho TT đặc quyền muốn làm gì thì làm kể cả việc muốn thương thuyết ra sao với Cộng Sản cũng được.

THỨ BẢY : Chế độ hiện tại cần được bảo vệ để có thể chiến thắng CS, tuy nhiên bảo vệ chế độ không đồng nghĩa với việc theo đuổi các ý kiến của Tổng Thống nhưt là khi các ý kiến đó có thể hàm chứa những điều bất lợi cho Dân chủ, khuyến khích các việc vi hiến và cố vô cho độc tài.

Không a có quyền ém nhẹm không cho vụ «3 Dân Biểu» được xét xử một cách khách quan và vô tư đúng như Hiến Pháp qui định vì như thế là tạo điều thuận lợi cho những kẻ độc tài xé bỏ hoặc biến Hiến Pháp thành tờ giấy lộn — Vì như thế là đưa đất nước trở lại giai đoạn hồn mang đen tối của những năm 1965.

Đồng ký tên :

Khối Xã Hội : Phan Thiệp, Đinh văn Đệ, Nguyễn Mậu, Ng. Hoàng, Ngô Công Đức, Hồ Ngọc Nhuận, Dương văn Ba, Trương Vỹ Tín, Nguyễn văn Tiết, Trần Minh Nhựt, Nguyễn văn Qui, Trương Gia Kỳ Sanh, Nguyễn văn Dậu, Hồ văn Minh, Nguyễn văn Thành, Nguyễn Hiền Thời.

Nhóm Dân Tộc : Ly Quý Chung, Trần Công Quốc, Tôn Thất Hiệu, Nguyễn văn Phùng, Huỳnh Diệu, Đoàn Bình Dương, Kiều Mộng Thu.

Các Dân Biểu Khác : Hồ Hữu Tường, Nguyễn Đắc Dân, Dương văn Thụy, Nguyễn văn Triển, Ng. văn Lê, Kiều Sơn, Đàm Quang Đông, Nguyễn Ngọc Nghĩa.

Bán đất và nhà cố điển, nước riêng. Hẻm số 1112 Ấp Trung ĐP.N (Trong hẻm 35 đường Minh Mạng Phú Nhuận.)

In tại nhà in riêng
CẤP TIẾN
249ter Phan đ Phùng Sg

Quản lý : PHẠM V BÉ

NAM ĐÔ HOTEL — RESTAURANT

(Toàn máy lạnh — Do người Việt chủ trương)
199 — 205 Đại lộ Nguyễn thái Học Saigon

DANH TIẾNG : Chả Tôm — Gà Nướng Cơm Nếp Cà Nướng — Lẩu Lươn

CHUYÊN MÔN : Lãnh các đám tiệc lớn nhỏ tới đa 300 thực khách hoặc đem tận nhà riêng quí khách với thực đơn Việt Nam thuần túy, Tây Tàu chọn lọc.

✱ Dàng toàn chén bát trắng tinh

✱ Giá cả phải chăng, chiều đãi bất thiệp

BẶC BIỆT SẢN THIÊN HƯƠNG (Lầu 5)
Tỉ nhiều tiếp tân, bạn hữu
ăn uống ngoài trời nhìn sao bắt gió
ngắm Saigon-Tân Sơn
Xin liên lạc ĐT. 24.195 — 25.505

VÕ-VĂN-ỨNG tự BẦU ỨNG — kính mời

Saigon, ngày 26 tháng 12 năm 1969
Số : 9395

Việt Nam Cộng Hòa
Đô Thành Saigon
Sở Công Chánh

Cáo thị đấu thầu công khai
(Lần thứ 2)

Công tác đắt cống 0,6 thước nội kính tại đường Dương bá Trạc (từ trại Phương Thiện ra Rạch Ông)

— Kinh phí phòng định. 640.000đ00
— Ký quỹ tạm 10.000đ00
— Thời hạn công tác. 40 ngày

NƠI VÀ NGÀY GIỜ ĐẤU THẦU :
Văn Phòng Ông Phó Đô Trưởng Saigon (Chủ Tịch Ủy Ban đấu thầu) ngày thứ sáu 09-1-1970, đúng 09 giờ.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH RIÊNG :
Sở Công Chánh Đô Thành — Phòng Kiểu Lộ Saigon Tại Ông Kỹ Sư, Chánh Sự Vụ Sở Công Chánh Đô Thành, Bà (03) ngày trên trước ngày mở thầu, trước 10 giờ ngày 26-11-69 Hồ sơ kèm theo đơn bổ thầu (theo mẫu) phải nạp tại Tòa Đô Chánh (Văn Phòng Phó Đô Trưởng Saigon) trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

Saigon, ngày 24 tháng 12 năm 1969
T.U.N Đô Trưởng Saigon
Tổng thư ký
ĐOÀN VĂN BÍCH

3-1-70

ĐỌC NHẬT BÁO :

QUẢNG - ĐỨC

Chủ nhiệm : THÍCH ĐỨC NGHIỆP

Ngoài những mục thường xuyên, đặc biệt đề cập đến các vấn đề :

— *Chấm dứt chiến tranh, tháng ngày hòa.*
— *Đời sống thực tế quân chúng.*
— *Người trong và ngoài chánh quyền.*
— *Thống nhất GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM.*

Cùng sự góp sức của :

PHAN KHẮC SỬU, ĐỖ MẬU, NGHIỆM XUÂN HỒNG, TRẦN VĂN CHIÊU, THANH GIANG, NGUYỄN SA, TRẦN VIỆT SƠN, VƯƠNG HỮU ĐỨC, TRẦN VIỆT HOÀI, LÊ XUYÊN, BÌNH NGUYÊN LỘC, DƯƠNG CHÍ TỒN, VÂN KHA, TRỪ BẤT GIỚI HOÀNG NHUNG ANH PHAN và HUỲNH LIÊN.

— Yêu cầu các quảng cáo viên liên lạc với Tòa soạn Nhựt báo Quảng Đức tại số 126 Lê Lai Saigon.

ĐÔNG - PHƯƠNG NGÂN - HÀNG

Vốn VN$ 100.000.000

TRỤ SỞ TRUNG ƯƠNG : 35-37 Đg Pasteur Saigon — ĐT : 90621 — 01959
CHI NHÁNH CHOLON : 1 Đại lộ Tổng Đốc Phương Cholon — ĐT : 51749
CHI NHÁNH ÔNG TẠ : 81 Đg Phạm Hồng Thái Gia Định — ĐT : 90621

◐ Đảm nhiệm các Nghiệp Vụ Ngân Hàng và Trương Mục Tiết Kiệm.

◐ Trương Mục Tiết kiệm hưởng lời 4% mỗi năm.

ĐƯỢC THAM DỰ CUỘC XỔ SỐ CHIA LỜI PHỤ MỖI TAM CÁ NGUYỆT CÓ QUÀ TẶNG KHI MỞ TRƯƠNG MỤC.

(ĐƠN GIẢN - NHANH CHÓNG - CHẮC CHẮN)

PHỦ THỦ TƯỚNG
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Cáo thị đấu thầu công khai

I.— MỤC TIÊU : Cung cấp dịch vụ bốc dỡ, chuyên chở và khuân vác hàng hóa cho Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương trong niên khóa 1970.

Lô số	DỊCH VỤ	Trị giá ước lượng	Ký quỹ tạm 5%
1	Chuyên vận nội thành Saigon bằng phương tiện thủy và bộ	61.259.000đ.00	3.062.950đ.00
2	Chuyên vận đường bộ từ Saigon đi các tỉnh miền Đông và Cao Nguyên Trung Phần	20.323.000đ.00	1.016.150đ.00
3	Chuyên vận đường bộ từ Saigon đi các tỉnh miền Tiền Giang.	17.345.000đ.00	867.250đ.00
4	Chuyên vận đường bộ từ Saigon đi các tỉnh miền Hậu Giang.	13.882.000đ.00	694.100đ.00
5	Chuyên vận đường thủy từ Saigon đi các tỉnh miền Tiền Giang và Hậu Giang	27.380.800đ.00	1.369.040đ.00
6	Chuyên vận phương tiện hỗn hợp thủy, bộ từ Saigon đi Kiến Tường:	6.750.000đ.00	337.500đ.00
7	Chuyên vận đường thủy từ Saigon đi các Thương Cảng Trung Phần.	52.825.000đ.00	2.641.250đ.00
8	Chuyên vận nội thành Đà Nẵng bằng phương tiện thủy và bộ.	26.515.000đ.00	1.325.750đ.00
9	Chuyên vận đường bộ từ Đà Nẵng đi các tỉnh Vùng I.	28.500.000đ.00	1.425.000đ.00
10	Chuyên vận đường thủy từ Đà Nẵng đi các tỉnh Vùng I.	24.839.200đ.00	1.241.960đ.00
11	Chuyên vận nội thành Qui Nhơn bằng phương tiện thủy và bộ.	7.348.000đ.00	367.400đ.00
12	Chuyên vận đường bộ từ Qui Nhơn đi các Tỉnh, Quận lân cận và miền Cao Nguyên.	15.791.580đ.00	786.075đ.00
13	Chuyên vận nội thành Nha Trang bằng phương tiện thủy và bộ.	10.297.500đ.00	514.875đ.00
14	Chuyên vận nội thành Cam Ranh bằng phương tiện thủy và bộ.	12.243.000đ.00	612.150đ.00
15	Chuyên vận đường bộ từ Nha Trang hoặc Cam ranh đi các tỉnh lận cận và miền Cao Nguyên.	11.528.000đ.00	576.400đ.00
16	Chuyên vận đường thủy từ Nha Trang hoặc Cam Ranh đi các tỉnh miền Nam Trung Phần.	7.510.400đ.00	375.520đ.00

II.— NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU :
— Tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương hồi 09 giờ sáng ngày 20-1-1970 cho các lô từ số 1 đến 7.
— Tại Trung Tâm Tiếp Vận Đà Nẵng số F7 Quang Trung hồi 09 giờ sáng ngày 23-1-1970 cho các lô 8, 9 và 10.
— Tại Trung tâm Tiếp Vận Qui Nhơn đường Gia Long hồi 09 giờ sáng ngày 27-1-1970 cho các lô 11 và 12.
— Tại Trung Tâm Tiếp Vận Nha Trang số 3 đường Biệt Thự hồi 09 giờ sáng ngày 30-1-1970 cho các lô từ số 13 đến 16.

III.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :
— Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương số 140 đường Hồng thập Tự Saigon.
— Nha Chuyên Vận số 1 đường Hoàng Diệu Khánh Hội — Saigon.
— Phòng Thương Mãi số 69 đường Tự Do Saigon.
— Nghiệp Đoàn Vận Tải số 14 đường Lê văn Duyệt — Saigon.
— Nghiệp Đoàn Tàu Buôn Hàng Hải số 53 đường Trịnh minh Thế Saigon
— Nghiệp Đoàn Bốc Dỡ Hàng Tàu (STEVEDORE) số 7 Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon.
— Phòng Thương Mại — Đà Nẵng
— Tòa Tỉnh Trưởng Đà Nẵng.
— Trung Tâm Tiếp Vận Đà Nẵng.
— Tòa Tỉnh Trưởng Qui Nhơn.
— Trung Tâm Tiếp Vận Qui Nhơn.
— Tòa Tỉnh Trưởng — Nha Trang.
— Tòa Thị Trưởng — Cam Ranh.
— Trung Tâm Tiếp Vận Nha Trang.

IV.— CÁCH NẠP ĐƠN THẦU : Hồ sơ dự thầu phải đề chính nhà thầu hoặc đại diện được ủy quyền hợp pháp đem nạp trước Ủy Ban mở thầu tại các địa điểm và ngày giờ kể trên.

Saigon, ngày 29 tháng 12 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Nghiệp Đoàn Thầu Khoán Kiến Trúc Việt Nam

THÔNG CÁO

Cùng Các Quý Đồng Nghiệp Thầu Khoán Kiến Trúc

Ảnh hưởng của biện pháp kinh tế về Thuế Phát Xuất Quan Bình và Thuế Kiến Trúc đã ... sự gây xáo trộn toàn diện trên mọi cấu bản nguyên thủy của những khế ước mà các Nhà Thầu xây cất hiện đang lành hành.

Trong phiên Đại Hội bất thường của Nghiệp Đoàn Thầu Khoán Kiến Trúc Việt Nam ngày 21-12-1969 vừa qua, vấn đề xin Chánh Quyền xét lại giá thầu đã lẽ tài cho cuộc thảo luận nghiêm chỉnh và sâu rộng và sau đây, quý Bàn Thành Nguyện gồm 8 điểm chánh yếu đã được Đại Hội, đồng thanh biểu quyết để đạt lên Chánh Phủ những nguyện vọng chánh đáng và xây dựng của giới hành nghề kiến trúc tại Việt Nam, trước hoàn cảnh khó khăn chung.

Nghiệp Đoàn Thầu Khoán Kiến Trúc Việt Nam, thâm mật lần nữa xin chân thành phi ân vô thiện chí mà Bộ Công Chánh vẫn hằng chứng tỏ từ trước tới nay, đặc biệt là kỳ nầy, một Ủy Ban Liên Bộ đã được Chánh Phủ chấp cấc thành lập và trong phiên nhóm đầu tiên ngày 23-12-1969 tại Bộ Công Chánh, một Đại Diện của Nghiệp Đoàn Thầu Khoán Kiến Trúc Việt Nam đã được mời tới dự Chánh thức để trình trước Hội Đồng Ủy Ban Liên Bộ, Bản Thành Nguyện 8 điểm nói trên.

Vậy, xin trân trọng thông báo để toàn thể các Bạn Đồng Nghiệp được rõ, bằng chứng là có thể rằng lòng tin tưởng mà tiếp tục đồng góp phần nỗ lực xây dựng đáng cần chứng tỏ vào công cuộc Phục Hưng Xứ Sở.

Saigon, ngày 26 tháng 12 năm 1969

NGHIỆP ĐOÀN THẦU KHOÁN KIẾN TRÚC VIỆT NAM
TM. BAN QUẢN TRỊ
Chủ tịch TRẦN QUỚI THIỆN